

การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ลิตรา ศรีเหรา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ. 2560

**Enhancing Reading Comprehension Skills
of Prathomsuksa 4 Students by Using Extensive Reading Activities**

Sitra Srihera

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education

Department of Curriculum and Instruction

College of Education Science, Dhurakij Pundit University

2017

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา ศีกษาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

เสนอโดย นางสาวสิทธรา ศรีเหรา

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสตัย

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสตัย)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอน)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์)

วิทยาลัยครูศาสตร์รับรองแล้ว

..... รักษาการคณบดีวิทยาลัยครูศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม้นโกศล)

วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา
ชื่อผู้เขียน	ลิตรา ศรีเหรา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ไพทยา มีสัคย์
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา อำเภอปอดลอย จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Paired t- test

ผลการวิจัยพบว่า

1) การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง นักเรียนทุกคนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

3) จากการศึกษาแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม รวมทั้งจากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนพบว่า นักเรียนมีคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียน และแบบฝึกหัดนอกชั้นเรียน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ทุกคน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.60 S.D = 0.09)

คำสำคัญ : กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง, การอ่านเพื่อความเข้าใจ

Thesis Title	Enhancing Reading Comprehension Skills of Prathomsuksa 4 Students by Using Extensive Reading Activities
Author	Sitra Srihera
Thesis advisor	Dr. Paitaya Meesat
Department	Curriculum & Instruction
Academic Year	2016

ABSTRACT

This experimental research aims to 1) compare Prathomsuksa 4 students' reading comprehension before and after using Extensive Reading activities; 2) investigate the effect of Extensive Reading activities on students' reading comprehension as learning achievement; 3) explore students' satisfactory level towards learning through Extensive Reading activities. The sample group was 16 students in Prathomsuksa 4, Banlangkao School, 2nd semester, year 2016. These 16 students were selected by purposive sampling. Tools used in the research were 1) lesson plans using Extensive Reading activities 2) Paper-Based Tests for investigating students' reading comprehension (before and after the treatment); 3) learning achievement test after the treatment; 4) students' reflective journal for reading out of class as one of Extensive Reading activities ; 5) satisfactory evaluation sheet. The statistics used in the analysis were Percentage, Mean ($\bar{X}$), Standard Deviation (S.D), and Paired t-test.

The research findings were as follows:

- 1) The students' score in the post test on students' reading comprehension could gain statistically significance at .05
- 2) The result of developing the learning achievement in students' reading comprehension test revealed that all 16 students could reach the test criteria which was 70%.
- 3) The result from students' exercises in class activities as an individual work and a group work and out of class activity using reflective journals showed that all 16 students could gain overall scores of the exercises at least 70%. Moreover, these all students demonstrated their improvement on reading comprehension ability by higher average score after the treatment.

4) The results that obtained from the students' satisfaction questionnaires showed that the overall score of satisfaction of Prathomsuksa 4 students was at a highest level ($\bar{X} = 4.60$, S.D = 0.09).

Keywords: Extensive Reading activities, reading comprehension

Prathomsuksa

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจากอาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัจย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อชี้แนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และยังได้ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิจัย ตลอดจนได้ให้ความช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินการวิจัย มาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ทำให้งานวิจัยมีคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอม อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม้นโกศล และอาจารย์ ดร.ปรียาภรณ์ เผือกพ่อง ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ คณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่านที่ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกตั้งแต่ต้นเสมอมา ตลอดจนทั้งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา อำเภอนองปรีอ จังหวัดกาญจนบุรี ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณครอบครัวซึ่งเป็นที่ยึดโยง และเพื่อนๆ ที่คอยห่วงใย สนับสนุนและเป็นแรงใจสำคัญจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะแก่คุณบิดามารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ลิตรา ศรีहरา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553.....	7
2.2 การอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	16
2.3 การอ่านแบบกว้างขวาง.....	25
2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	33
2.5 ความพึงพอใจ.....	38
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
3. ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 กลุ่มเป้าหมาย.....	45
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	46
3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการศึกษา	
4.1 ผลการเปรียบเทียบสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังเรียน การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง.....	66
4.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดย ใช้ กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง	67
4.3 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว.....	68
4.4 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว	69
4.5 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม.....	70
4.6 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม	71
4.7 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน	72
4.8 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน.....	73
4.9 ผลระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง.....	76
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	81
5.2 อภิปรายผล.....	82
5.3 ข้อค้นพบ.....	86
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	94
ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	95
ประวัติผู้วิจัย.....	149

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 โครงสร้างรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหลังเขา 2553 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา.....	14
2.2 โครงสร้างรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหลังเขา 2553 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา.....	15
3.1 รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง..	51
4.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียน การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง.....	66
4.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง.....	67
4.3 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว.....	68
4.4 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว	69
4.5 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม.....	70
4.6 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม.....	71
4.7 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน.....	72
4.8 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน.....	73
4.9. แสดงระดับความพึงพอใจต่อการเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการ อ่านแบบกว้างขวาง.....	76

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษาไทยคือภาษาประจำชาติที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะภาษาไทยคือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติไทย อีกทั้งยังเป็นหัวใจของการทำงานในทุกสาขาอาชีพ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารหรือดำเนินกิจการต่างๆ ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาไทย ความว่า ภูมิพลอดุลยเดช (2505) “ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหมดเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นแนวทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งสวยงามอย่างหนึ่ง เช่นในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี” ดังนั้น ภาษาไทยจึงมีความสำคัญอย่างมากสำหรับเด็กไทยที่จะต้องเรียนรู้และหมั่นฝึกฝนให้สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่วและมีความถูกต้อง

เห็นได้ว่าภาษาไทยมีความสำคัญเป็นอย่างมากดังที่กล่าวมาแล้ว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) จึงได้มีการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ใน มาตรา 23 และมาตรา 24 โดยให้สถานศึกษาดำเนินการจัดการศึกษาที่เน้นความสำคัญในด้านความรู้ และทักษะการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์เอาความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหา และจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติจริง ให้เด็กทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ ทำให้กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้มีการกำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่ง ที่มีเนื้อหาสาระทั้งหมด 5 สาระ และกำหนดให้ทักษะการอ่านเป็นเนื้อหาสาระที่ 1 มาตรฐานที่ ท1.1 คือให้นักเรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ดังนั้นการอ่านจึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนภาษาไทยที่นักเรียนทุกคนจะต้องมีทักษะการอ่านที่ดี เพื่อใช้ในการเรียนวิชาอื่นๆและการประกอบอาชีพ เพราะในปัจจุบันเป็นโลกยุคข้อมูลข่าวสาร การอ่านถือเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์มาก เนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานที่จะทำให้

ก้าวตามโลกได้ทันเหตุการณ์ นอกจากนี้การอ่านยังช่วยส่งเสริม ความรู้ความคิดให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้นอีกด้วย

การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนบ้านหลังเขา ปัจจุบันยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยร้อยละ 68.05 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งปัญหาที่ครูพบมากที่สุดในการเรียนวิชาภาษาไทยคือ ปัญหาด้านการอ่านของผู้เรียน คือผู้เรียนอ่านหนังสือได้เป็นคำๆ ไป แต่ ไม่สามารถอ่านหรือทำความเข้าใจโดยภาพรวมได้ เมื่ออ่านจบแล้วผู้เรียนไม่สามารถตีความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ว่าเรื่องที่อ่านต้องการสื่อถึงสิ่งใด มีประโยชน์หรือให้ข้อคิดอะไรบ้าง ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนยังไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่านมากพอ อาจจะ เป็นเพราะผู้เรียนสนใจแค่อ่านเรื่องนั้นๆ เพื่อให้อ่านเรื่องไป ไม่ได้คิดตามหรือทำความเข้าใจตามไปด้วยพร้อมกับการอ่าน

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เห็นว่าปัญหาการอ่านควรได้รับการแก้ไขเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านที่ถูกต้อง เมื่ออ่านจบแล้วสามารถตีความหรือสรุปความ จากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการอ่านเพื่อความเข้าใจนี้นอกจากจะส่งผลดีต่อการเรียนวิชา ภาษาไทยแล้ว ยังนำไปสู่ความเข้าใจในการเรียนวิชาอื่นๆด้วย และเพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนบ้านหลังเขาให้สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าการ กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่จะใช้ในการ แก้ปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ เพราะการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเป็น การเรียนการสอนที่เน้นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ไม่ใช่อ่านเพื่อศึกษาเรียนรู้หลัก ภาษาเท่านั้น ซึ่งจะเป็นการสร้างประสบการณ์ในการอ่านที่ดี และมีแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้นอีกด้วย ภัทริรา มณีเลิศ (2546) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า หมายถึง การอ่านที่เน้นความหมายของสิ่งที่อ่านมากกว่าตัวภาษา เช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ พิจารณาถึง บทอ่านโดยรวมมากกว่าความหมายของคำแต่ละคำ หรือประโยคแต่ละประโยค ผู้เรียนจะอ่าน สิ่งพิมพ์จำนวนมากโดยสามารถเลือกอ่านตามความสนใจ โดยสิ่งพิมพ์จะมีระดับความยากง่ายทาง ภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนจะคอยให้กำลังใจ กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน และจูงใจให้ผู้เรียน อ่านมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การอ่านมี 2 ลักษณะคือการอ่านในชั้นเรียน และการอ่านนอกชั้นเรียน การอ่านในชั้นเรียนนั้นผู้สอนจะจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการอ่าน เมื่อผู้เรียนอ่านผู้สอนก็จะอ่านในใจไปพร้อมๆ กันกับผู้เรียน ผู้สอนมีหน้าที่คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีปัญหา เกี่ยวกับการอ่าน หลังจากอ่านแล้ว ผู้เรียนก็จะทำกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งผู้เรียนจะเป็นผู้เลือก

กิจกรรมนั้นๆด้วยตนเอง ส่วนการอ่านนอกชั้นเรียนนั้น ผู้เรียนจะเลือกเรื่องที่ตนเองสนใจ มีระดับความยากง่ายทางภาษาที่เหมาะสมกับตนเอง เพื่อนำกลับไปอ่านด้วยตนเองนอกเวลาเรียน และหลังจากอ่านจบ ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมหลังการอ่านเช่นเดียวกับการอ่านในห้องเรียน นพรัตน์ วิวาสุข (2554) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า หมายถึง การอ่านในปริมาณมาก ทั้งในและนอกชั้นเรียน โดยใช้เวลาในการอ่านนอกชั้นเรียนมากกว่า มุ่งให้นักเรียนพัฒนานิสัยในการอ่านและทักษะการอ่าน ให้เป็นผู้ที่อ่านที่ดีและอ่านเก่ง เป็นการอ่านที่เน้นความเพลิดเพลินหรือความรู้ที่เน้นความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยรวมเป็นหลัก โดยไม่ให้ความสำคัญกับคำศัพท์หรือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ หนังสือที่ใช้อ่านอยู่ในระดับภาษาและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน นักเรียนอ่านในอัตราความเร็วของแต่ละคน เป็นการอ่านอย่างอิสระตามความพึงพอใจ โดยไม่มีความกดดันจากการสอบหรือการเก็บคะแนนจากการอ่าน นักเรียนอาจจะอ่านบทอ่านเดียวกันทั้งชั้น หรืออ่านบทอ่านแตกต่างกัน หลังจากการอ่านอาจจะมีกิจกรรมอื่นหรือไม่ก็ได้ Brown (อ้างถึงใน กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์, 2556) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า เป็นการอ่านบทอ่านที่มีลักษณะยาว อ่านในถ้อยความที่หลากหลาย โดยอ่านเพื่อความเข้าใจในภาพรวม ไม่ใส่ใจในรายละเอียด เพื่อมุ่งให้เกิดความมั่นใจความคล่องแคล่วในการอ่าน รวมทั้งเป็นการอ่านเพื่อพัฒนานิสัยในการเป็นผู้ที่อ่านตลอดชีวิต

จากการศึกษาความหมายของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมาแล้วนั้น ทำให้เห็นว่า กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่จะนำมาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการอ่านอย่างเข้าใจ เมื่ออ่านแล้วสามารถตีความหรือสรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ประกอบกับมีผู้นำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
2. นักเรียนที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางอยู่ในระดับมาก

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านหลังเขา ตำบลหนองกร่าง อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 16 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตัวแปรตาม

1. การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
3. ความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองคือ ครูให้นักเรียนคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือเรียนภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม เล่ม 2 ที่นักเรียนสนใจ นอกจากนั้นยังได้คัดเลือกนิทาน ที่น่าสนใจและเหมาะสมกับวัยของนักเรียนซึ่งเนื้อเรื่องในแต่ละเรื่องจะมีความหลากหลาย สนุกสนาน น่าติดตาม และชวนอ่านตามความต้องการของนักเรียน

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางใช้เวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 20 คาบเรียน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การอ่านของนักเรียนเพื่อเก็บข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเป็นหลัก ซึ่งนักเรียนจะต้องสามารถตีความ สรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญอย่างไร และต้องสามารถแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ รวมไปถึงการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้มีอิสระในการเลือกบทอ่านที่จะอ่านตามความสนใจและความถนัดของตนเอง ซึ่งในการอ่านจะแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การอ่านในชั้นเรียน และการอ่านนอกชั้นเรียน การอ่านในชั้นเรียนนั้นจะมี 5 ขั้นตอน คือ 1.การสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ 2.การฝึกหัดและอ่านออกเสียง จะใช้บทอ่านเดียวกันทั้งชั้น 3.การอ่านในใจความด้วยตนเอง จะใช้บทอ่านที่แตกต่างกันตามความสนใจของผู้เรียน 4.การอภิปรายเรื่องที่อ่าน และ 5.การเล่าทวนเรื่อง สำหรับการอ่านนอกชั้นเรียน นักเรียนจะได้เลือกบทอ่านที่ตนเองสนใจเพื่อนำกลับไปอ่านนอกเวลาเรียน โดยไม่มีครูผู้สอนหรือเพื่อน ใดๆ คอยให้คำแนะนำ เมื่ออ่านเสร็จแล้วนักเรียนก็ต้องทำแบบบันทึกการอ่านเพื่อสรุปความเข้าใจในการอ่านด้วย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 20 ข้อ 20 คะแนน

สมุดบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน หมายถึง สมุดที่ใช้บันทึกการอ่านนอกห้องเรียน ซึ่งถือว่าการอ่านนอกห้องเรียนเป็นหนึ่งในกิจกรรมของการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้วิจัยใช้สมุดบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและดูความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่นักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้โดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา ตำบลหนองกร่าง อำเภอปอพลอย จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 16 คน ในเทอม 2 ปีการศึกษา 2559

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจให้สูงขึ้น
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน

Open Access

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา
- 2.2 การอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 2.3 กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
- 2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.5 ความพึงพอใจ
- 2.6 งานวิจัยเกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี พุทธศักราช 2553

2.1.1 ความหมาย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแผนหรือแนวทาง หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหลังเขา ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ โดยมุ่งหวังให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา อีกทั้งมีความรู้ ทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต และมีคุณภาพได้มาตรฐานสากลเพื่อการแข่งขันในยุคปัจจุบัน ดังนั้นหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงประกอบด้วยสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง สาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น และสาระสำคัญที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติม จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นรายปีในระดับประถมศึกษา เป็นรายภาคในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.2 ความสำคัญ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในการจัดมวลประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาให้บรรลุถึงคุณภาพตามมาตรฐานในการพัฒนาเยาวชนของชาติ นอกเหนือจากการใช้เป็นแนวทาง หรือข้อกำหนดในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุตามจุดหมายของการจัดการศึกษาแล้ว หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่พัฒนาขึ้นยังเป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายให้ครอบคลุม ชุมชน องค์กรในท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยมีแนวทางสำคัญที่สถานศึกษากำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

1. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความสุข สนุกสนาน และความเพลิดเพลินในการเรียนรู้เปรียบเสมือนเป็นวิธีสร้างกำลังใจ และเร้าให้เกิดความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนให้มากที่สุด มีความรู้สูงสุด ผู้เรียนทุกคนมีความเข้มแข็ง ความสนใจ มีประสบการณ์ และความมั่นใจ เรียนและทำงานอย่างเป็นอิสระและร่วมใจกัน มีทักษะในการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น รู้ข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีสื่อสารส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้อยากเห็นและมีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล

2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ จริยธรรม สังคม และวัฒนธรรม พัฒนาหลักการในการจำแนกระหว่างถูกและผิด เข้าใจและศรัทธาในความเชื่อของตน ความเชื่อและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน พัฒนาหลักคุณธรรมและความอิสระของผู้เรียน และช่วยให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ สามารถช่วยพัฒนาสังคมให้เป็นธรรมขึ้น มีความเสมอภาค พัฒนาความตระหนัก เข้าใจ และยอมรับสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงชีวิตอยู่ ยึดมั่นในข้อตกลงร่วมกันต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในระดับส่วนตน ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับโลก สร้างให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเป็นผู้บริโภคที่ตัดสินใจแบบมีข้อมูล เป็นอิสระ และมีความรับผิดชอบ

2.1.3 ลักษณะของหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่สถานศึกษาได้พัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น โดยยึดองค์ประกอบหลักสำคัญ 3 ส่วนคือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ท้องถิ่น และสาระสำคัญที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม เป็นกรอบในการจัดทำรายละเอียดเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนด เหมาะสมกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นและจุดเน้นของสถานศึกษา โดยหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะของหลักสูตร ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรเฉพาะของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขาสำหรับจัดการศึกษาในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

2. มีความเป็นเอกภาพ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรของสถานศึกษาสำหรับให้ครูผู้สอนนำไปจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย โดยกำหนดให้

2.1 มีสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาใช้เป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้ และการแก้ปัญหา ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.2 มีสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ ศักยภาพการคิดและการทำงาน ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาอังกฤษ

2.3 มีสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติมตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับโครงสร้างเวลาเรียน สารการเรียนรู้ท้องถิ่น ความต้องการของผู้เรียน และบริบทของสถานศึกษา

2.4 มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และ สังคม เสริมสร้างการเรียนรู้ นอกจากสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และการพัฒนาตนตามศักยภาพ

2.5 มีการกำหนดมาตรฐานของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานระดับต่าง ๆ เพื่อเป็นเป้าหมายของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จัดทำรายละเอียดสาระการเรียนรู้ และจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพในชุมชน สังคม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. มีมาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายสำคัญของการที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นตัวกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ

ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีการกำหนดมาตรฐานไว้ดังนี้

3.1 มาตรฐานหลักสูตร เป็นมาตรฐานด้านผู้เรียนหรือผลผลิตของหลักสูตร สถานศึกษา อันเกิดจากการได้รับการอบรมสั่งสอนตามโครงสร้างของหลักสูตรทั้งหมด ใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบคุณภาพโดยรวมของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรในทุกระดับ และสถานศึกษาต้องใช้ในการประเมินตนเองเพื่อจัดทำรายงานประจำปีตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการกำหนดแนวปฏิบัติในการส่งเสริม กำกับ ติดตาม ดูแล และปรับปรุงคุณภาพ เพื่อให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด

3.2 มีตัวชี้วัดชั้นปีเป็นเป้าหมายระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้ และปฏิบัติได้ รวมทั้ง คุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจง และมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน ตรวจสอบพัฒนาการ ผู้เรียน ความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ และเป็นหลัก ในการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย

3.3 มีความเป็นสากล ความเป็นสากลของหลักสูตรสถานศึกษา คือมุ่งให้ผู้เรียน มีความรู้ความสามารถในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาษาอังกฤษ การจัดการสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีคุณลักษณะที่จำเป็นในการอยู่ในสังคมได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา การเสียสละการเอื้อเฟื้อ โดยอยู่บนพื้นฐานของความพอเหมาะพอควร การเป็นผู้นำ และผู้ตาม

การทำงานเป็นทีม และการทำงานตามลำพัง การแข่งขัน การรู้จักพอ และการร่วมมือกันเพื่อสังคมวิทยาการสมัยใหม่ และภูมิปัญญาท้องถิ่น การรับวัฒนธรรมต่างประเทศ และการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยการฝึกฝนทักษะเฉพาะทาง และการบูรณาการลักษณะที่เป็นองค์รวม

4. มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา เป็นหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำรายละเอียดต่างๆ ขึ้นเอง โดยยึดโครงสร้างหลักที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นขอบข่ายในการจัดทำ จึงทำให้หลักสูตรของสถานศึกษามีความยืดหยุ่น หลากหลาย สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความเหมาะสมกับตัวผู้เรียน

5. การวัดและประเมินผลเน้นหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมิน เพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน โดยผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ

ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็น กระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้ อย่างเต็มตามศักยภาพ

2.1.4 วิสัยทัศน์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นให้เป็นสถานศึกษาในชุมชน ที่มีการบริหารจัดการ ด้านการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และ ทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การศึกษาตลอดชีวิต และพัฒนาตามศักยภาพจนถึงขีดสุดในด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ด้วยสื่อเทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ควบคู่กับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความสุขในสถานศึกษาด้วยระบบดูแลช่วยเหลือ การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครอง และชุมชน โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนา ตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2.1.5 หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดมุ่งหมายและมีมาตรฐาน การเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่าง เสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองต่อการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและ การจัด การเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.1.6 จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพ ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษา ตามหลักสูตร ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและ ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและ การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนา สิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข

2.1.7 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรม ในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล

ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3.. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการที่จะแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

คำอธิบายรายวิชา

การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ความหมายของคำ ประโยคและสำนวน จากเรื่องที่อ่าน อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนด แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน การสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เลือกอ่านหนังสือ การคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสาร การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน การเขียนย่อความ จดหมายถึงเพื่อนและมารดา การบันทึกและรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เรื่องตามจินตนาการ การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเรื่องที่ฟังและดู การพูดสรุปจากการฟังและดู รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า จากการฟัง การดูและการสนทนา หลักการเขียน การสะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค การใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ การแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา บทร้อยกรองและคำขวัญ สำนวน ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น ข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม เพลงพื้นบ้าน ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจโดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์และสรุปความ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ ภาษาไทยเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริตใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงโครงสร้างรายวิชา รายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา 2553 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา

ระดับชั้น	รหัส	ชื่อรายวิชา	เวลาเรียนรายปี
ชั้น ป. 1	ท 11101	ภาษาไทย	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (200/ปี)
ชั้น ป. 2	ท 12101	ภาษาไทย	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (200/ปี)
ชั้น ป. 3	ท 13101	ภาษาไทย	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (200/ปี)
ชั้น ป. 4	ท 14101	ภาษาไทย	4 ชั่วโมง/สัปดาห์ (160/ปี)
ชั้น ป. 5	ท 15101	ภาษาไทย	4 ชั่วโมง/สัปดาห์ (160/ปี)
ชั้น ป. 6	ท 16101	ภาษาไทย	4 ชั่วโมง/สัปดาห์ (160/ปี)

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงโครงสร้างรายวิชา รายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา 2553 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา

ระดับชั้น	รหัส	ชื่อรายวิชา	เวลาเรียนรายปี
ชั้น ม.1	ท 21101	ภาษาไทย	3 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.5 หน่วยกิต)
	ท 21102	ภาษาไทย	3 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.5 หน่วยกิต)
ชั้น ม.2	ท 22101	ภาษาไทย	3 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.5 หน่วยกิต)
	ท 22102	ภาษาไทย	3 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.5 หน่วยกิต)
ชั้น ม.3	ท 23101	ภาษาไทย	3 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.5 หน่วยกิต)
	ท 23102	ภาษาไทย	3 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.5 หน่วยกิต)

2.2 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

มีผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาด้านการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

นกวรณ เกตุกำจร (2545) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง การอ่านเรื่องหรือข้อความแล้วสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ บอกสาระสำคัญของเรื่องและจุดมุ่งหมายของเรื่องสามารถย่อเรื่องและตั้งชื่อเรื่องรวมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร (2548) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง กระบวนการรับรู้จัดประสงค์ หรือความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาผ่านตัวอักษร ข้อความ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ และประสบการณ์เดิม และวิธีต่าง ๆ ช่วยในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน เช่น การตั้งจุดประสงค์ก่อนการอ่าน อาทิ เพื่อต้องการข่าวสาร คำแนะนำ การทำกิจกรรมต่างๆ ความอยากรู้อยากเห็น หรือเพื่อความสนุกสนาน ตื่นเต้น เป็นต้น (River and Temperley , 1978) การตั้งคำถาม การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า การเลือกใช้กลวิธีการอ่านที่เหมาะสมและถนัด และในขณะที่อ่านก็มีการพิจารณารูปแบบการนำเสนอของผู้เขียน และเมื่ออ่านเสร็จแล้ว สามารถตอบคำถาม สรุปตีความ และแก้ปัญหาความไม่รู้ในการอ่านนั้นๆได้

โจน อรุณเหฒ้า (2550) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่มีได้อาศัยเพียงแค่ความสามารถในการอ่านสัญลักษณ์ และแปลความหมายของสัญลักษณ์ที่ได้อ่านแต่ต้องพยายามเข้าใจความหมาย อีกทั้งผู้อ่านควรต้องมีปฏิริยาโต้ตอบกับ

สิ่งที่อ่านตลอดจนใช้ความรู้สึกลึกซึ้ง จินตนาการ ความรู้ และประสบการณ์เดิมมาผสมผสานเข้าไป ในขณะที่อ่าน จึงจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างแท้จริง ดังที่ Smith (เสนอห์ อ่วมพยัพ, 2536 อ้างอิงจาก Richard J. Smith Teaching Children to read, 1976) ได้กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านได้เรียนรู้ถึงใจความหลักของสิ่งที่อ่านและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน การคาดเดา การทำนายสิ่งที่จะเกิดล่วงหน้า การตรวจสอบ ตลอดจนการตั้งคำถามเพื่อถามตนเองจะทำให้ผู้อ่านตื่นตัวและเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

เพ็ญยุพา สุขेम (2550) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง กระบวนการทางความคิดที่ใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาใช้สร้างความหมายให้เข้าใจในเรื่องที่อ่านให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน โดยผู้อ่านจะต้องสามารถตีความ และสรุปความในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านรับรู้

ละออ คันธวงศ์ (2551) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามทีผู้เขียนต้องการ และสามารถสรุปความจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ด้วยการแปลความ ตีความ และสรุปแนวคิด ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในคำศัพท์ สามารถเรียงลำดับได้ จับใจความสำคัญได้ ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีระดับความเข้าใจแตกต่างกันออกไป

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บข้อมูลของเรื่องที่อ่านเพื่อให้เข้าใจความหลัก เพื่อทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรหรือมีสาระสำคัญอย่างไร สามารถแสดงความคิดเห็นกับเรื่องนั้นๆได้ และที่สำคัญการอ่านเพื่อความเข้าใจยังเป็นการอ่านเพื่อทราบเจตนาอารมณ์ของผู้เขียนซึ่งอาจจะรับรู้ได้ตรงๆในบทอ่านหรือผู้อ่านจะต้องใช้ความพยายามในการตีความเพื่อให้เข้าใจถึงเจตนาอารมณ์ของผู้เขียน

จากความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจดังกล่าวมานั้น สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเป็นหลัก ผู้อ่านต้องสามารถตีความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญอย่างไร เมื่ออ่านแล้วก็ต้องสามารถแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ รวมไปถึงการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ด้วย ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

2.2.2 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

กัลยา ขวนมา (2539 อ้างถึงใน กัทธีรา มณีเลิศ, 2546) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การที่อ่านแล้วจะเกิดความเข้าใจได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้อ่านดังนี้

1. ประสบการณ์ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่านจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ชัดเจนและเห็นภาพพจน์ เกิดจินตนาการได้ง่ายเพราะมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาแล้ว

2. ความสามารถด้านภาษา คือความรู้ในด้านศัพท์ ถ้อยคำสำนวน โวหาร และความหมายต่าง ๆ ของการตีความ

3. ความสามารถในการคิด ผู้อ่านจะเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้จะต้องใช้ความสามารถในการคิด ประสบการณ์เป็นส่วนประกอบสำคัญของการคิด การเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ และการมีประสบการณ์ตรง ซึ่งจะเป็นส่วนประกอบในการพัฒนาความคิด

4. ความสนใจและความเชื่อ จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความสนใจและความเข้าใจ เรามักอ่านเรื่องที่เราสงสัยด้วยความอยากรู้อยากเห็น

5. จุดประสงค์ในการอ่าน การอ่านอย่างมีจุดประสงค์จะทำให้ผู้อ่านสามารถมุ่งความสนใจไปสู่เนื้อหาเรื่องทำให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากน้อยได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย

3. สามารถตีความเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านได้ว่า มีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยขนาดเพียงใด

4. สามารถลงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้รับ จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะ

การอ่านกับความเข้าใจ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ คนที่อ่านหนังสือได้เร็วจึงมักจะจับประเด็นหรือสาระสำคัญต่างๆ ได้ทันที เข้าใจแนวเรื่องหลัก สามารถลำดับเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ หรือแนวคิดได้อย่างถูกต้อง นอกจากรู้คำศัพท์มาก และสามารถนำเอาบริบทต่าง ๆ ที่มีอยู่ในข้อความที่อ่านรวมทั้งข้อมูลความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวออกมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยทำความเข้าใจต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนว่ามีจุดมุ่งหมายอะไร ต้องการจะอธิบาย ชี้แนะ สั่งสอน หรือชักจูง ตลอดจนเข้าใจน้ำเสียง เจตคติ และ

ความนึกคิดต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อีกด้วย ดังนั้นทุกครั้งที่อ่านถ้าหากเป็นหนังสือหรือตำรา ก็จะต้องอ่านบทแรกและบทสุดท้ายด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งและควรอ่านติดต่อกันไปให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ พยายามเดา คาดการณ์ หรือพยากรณ์ล่วงหน้าให้ได้ว่าข้อความที่จะอ่านต่อไปนั้นจะมีเนื้อหาเป็นอย่างไรเป็นต้นซึ่งเหล่านี้เรียกว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จากองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้นั้นจะต้องอาศัยความรู้เดิมของผู้อ่าน ทั้งด้านคำศัพท์และด้านความหมาย และยังต้องมีจุดประสงค์ในการอ่านที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญหรือแยกแยะประเด็นสำคัญต่างๆ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านได้อีกด้วย โดยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านนั้นจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพในเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจนเป็นอย่างดี

2.2.3 ประเภทของความเข้าใจในการอ่าน

สมุทฺธ เช็นต์เซาวิช (2542 อ้างใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญวัตร, 2548) ได้กล่าวถึงประเภทของความเข้าใจในการอ่านเอาไว้ว่า ประเภทของความเข้าใจในการอ่าน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความเข้าใจในทันที (Receptive Comprehension) และความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) โดยความเข้าใจแบบทันทีจะเน้นไปที่ การรู้คำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ และความเข้าใจที่สำคัญๆ ของสำนวนและประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้ ขณะที่ความเข้าใจแบบไตร่ตรองนั้น จะเน้นไปที่ความรอบรู้ทักษะ และความสามารถในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความสามารถด้านการคิดไตร่ตรองเพื่อหาข้อสรุป ต้องอาศัยเหตุผล และประสบการณ์เดิม ของผู้อ่านเป็นหลัก

จากประเภทของความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน มี 2 ประเภท คือความเข้าใจแบบทันที คือผู้อ่านต้องมีพื้นฐานคำศัพท์ที่ดีและรู้คำศัพท์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก เมื่อเห็นคำศัพท์ต่างๆ ในเรื่องที่อ่านก็จะทำให้รู้ความหมายของเรื่องที่อ่านและเข้าใจได้ทันที และความเข้าใจแบบไตร่ตรองคือ ผู้อ่านจะต้องมีทักษะในการคิด ไตร่ตรอง หาเหตุผล เพื่อหาข้อสรุปของเรื่องที่อ่านให้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน โดยจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านด้วย

2.2.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

มีผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาด้านการอ่านได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้แตกต่างกันไว้ดังนี้

Lapp and Flood (1986 อ้างถึงใน ภัทธีรา มณีเลิศ, 2546) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา

2. ระดับความและอ้างอิงสรุป (Inferential Comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่าน และสามารถนำข้อมูลจากการอ่านมาช่วยพิจารณาตัดสินข้อความที่แสดงโดยนัย

3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) คือ ผู้อ่านใช้ความคิด ประสิทธิภาพของตนเองและความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร ระดับตีความ และอ้างอิงสรุป มาช่วยในการตัดสินและประเมินข้อความที่อ่าน

เขาวรีย์ ประเสริฐศักดิ์ (2534 อ้างถึงใน ไฉน อรุณเกล้า, 2550) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ คือ

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริงหรือความเข้าใจในระดับตัวอักษร (Factual Level) หมายถึง ความเข้าใจที่เกิดขึ้นกับผู้อ่านตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหาข้อความนั้นๆ เป็นความเข้าใจเนื้อหาที่ผู้เขียนได้เขียนเอาไว้แน่นอน

2. ความเข้าใจในระดับการตีความ (Interpretive level หรือ Reading Between The Lines) หมายถึง ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ของผู้อ่านที่สามารถตีความและสรุปสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้รู้ทั้งที่ผู้เขียนมิได้ระบุไว้โดยตรงในเนื้อหาข้อความ ความเข้าใจระดับนี้ซับซ้อนกว่าระดับแรกที่กำลังกล่าวเอาไว้

3. ความเข้าใจในระดับประเมินค่า (Evaluation level หรือ Reading Beyond The Lines) หมายถึงความเข้าใจที่เกิดจากความสามารถในการประเมินผลว่าข้อมูลหรือเนื้อหาสาระนั้นๆ มีความถูกต้องหรือไม่ อย่างไร หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวทั้งหมดแล้ว ทั้งนี้ผู้อ่านต้องใช้ประสิทธิภาพและความรู้ที่ได้สะสมมาช่วยในการวิเคราะห์วิจารณ์และตัดสินสิ่งที่ได้อ่าน

มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2532 อ้างถึงใน เพ็ญยุพา สุขอม, 2550) กล่าวว่า ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจแบ่งเป็น 4 ชั้นและจำแนกทักษะย่อย ดังนี้

1. ชั้นอ่านตามตัวอักษร (Literal Reading) คือ การอ่านที่ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนกล่าวออกมาโดยตรง มีทักษะย่อยดังนี้

1.1 การชี้คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนาม (Recognizing Facts)

1.2 การไปตามทิศทาง (Following Directions)

1.3 การหาประโยคสำคัญ (Finding Topic Sentence)

1.4 การตั้งหัวข้อเรื่อง (Organizing Topic) และการเก็บความสำคัญ (Getting Main Ideas)

1.5 การเก็บรายละเอียดสำคัญ (Getting Important Details)

1.6 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Detecting The Sequences)

1.7 การเปรียบเทียบ (Making Comparisons)

1.8 การเข้าใจความสำคัญของเหตุและผล (Understanding Cause and Effect Relationship)

1.9 การชี้อุปนิสัยของบุคคลในเรื่อง (Identifying Character Traits)

2. ขั้นการอ่านตีความ (Interpretative Reading) คือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องแสวงหาความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ในข้อความที่ปรากฏอยู่ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวออกมาโดยตรงเพื่อประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียน เขียนโดยใช้ความรู้และประสบการณ์รวมทั้งความสามารถในการอ่านตามตัวอักษร มีทักษะย่อย ดังนี้

2.1 การกล่าวสรุป (Drawing Conclusions)

2.2 การสรุปกฎ (Making Generalizations)

2.3 การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า (Anticipating Outcomes)

2.4 การเข้าใจสำนวนภาษา (Inferring Meanings of Figurative Language)

2.5 การตั้งหัวข้อเรื่อง (Organizing Topic) และการเก็บใจความสำคัญ (Getting Main Ideas)

2.6 การเก็บรายละเอียดสำคัญ (Getting Important Details)

2.7 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Detecting Sequences)

2.8 การเปรียบเทียบ (Making Comparisons)

2.9 การเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding Cause and Effect Relationship)

2.10 การชี้อุปนิสัยของบุคคลในเรื่อง (Identifying Character Traits)

3. ขั้นการอ่านโดยใช้วิจารณญาณ (Critical Ceding) คือขั้นของการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเพื่อประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียน เขียนโดยใช้ความรู้และประสบการณ์รวมทั้งความสามารถในการอ่านตัวอักษรและอ่านตีความ

3.1 การแยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น (Differentiating Facts and Opinions)

3.2 การแยกเรื่องที่เป็นจริงกับเรื่องเพ้อฝัน (Distinguishing Reality From Fantasy)

3.3 การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง (Finding Relevant or Irrelevant Information)

3.4 การพิจารณาโฆษณาชวนเชื่อ (Detecting Propaganda)

3.5 การพิจารณาเหตุผลที่สามารถบอกได้ว่าจริงหรือไม่จริง (Recognizing Fallacious Reasoning)

3.6 การพิจารณาความเหมาะสมและคุณค่าการยอมรับความคิด (Judging Adequacy Worth Acceptability)

3.7 การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง (Identifying Author's Purposes)

3.9 การแสดงความรู้สึกและจับความรู้สึก (Ability to Express or Sense Feeling)

4. ขั้นการนำไปใช้ (Application reading) หมายถึง การอ่านที่ผู้เรียนสามารถที่จะนำความรู้ ประสบการณ์ และข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านนั้น ไปใช้กับสถานการณ์อื่นในทำนองเดียวกันต่อไป

จากแนวคิดที่เกี่ยวกับระดับความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า ในการอ่านหลายๆแนวคิดมีลักษณะที่เหมือน ๆ กัน คือ จะแบ่งจากความเข้าใจในระดับที่ง่ายไปสู่ความเข้าใจในระดับที่ยากและมีความซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งจะเริ่มจากขั้นของการเข้าใจตัวอักษรในบทอ่านก่อน จากนั้นก็จะไปสู่ความเข้าใจในเรื่องของการตีความและสรุป และสุดท้ายผู้เรียนต้องสามารถวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่านได้

2.2.5 คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน

Nuttall (1982 อ้างถึงใน ภัทธีรา มณีเลิศ, 2546) ได้แยกประเภทต่าง ๆ ของคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจตามระดับอักษร (Questions of Literal Comprehension) เป็นคำถามที่มีคำตอบปรากฏให้เห็นชัดเจนอยู่ในเนื้อเรื่อง คำถามชนิดนี้ต้องการคำตอบ โดยใช้คำศัพท์ที่มีอยู่ในเนื้อเรื่องนั่นเอง และถือว่าคำถามระดับตามตัวอักษรเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกสุด เพราะถ้าหากผู้อ่านไม่สามารถตอบคำถามในระดับตัวอักษรได้ก็คงไม่มีประโยชน์ในการที่จะพยายามให้ผู้อ่านตอบคำถามในระดับที่ยากไปกว่านี้

2. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในระดับการจัดเรียบเรียงเนื้อเรื่อง (Questions Involving Reorganization) เป็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดเรียบเรียงเนื้อความ คำถามชนิดนี้ยากกว่าคำถามแบบที่ 1 เล็กน้อยเพราะเป็นคำถามที่ให้อ่านรวบรวมข้อมูลในระดับตามตัวอักษรเข้าด้วยกัน หรือเข้าใจได้ลึกซึ้งมากขึ้น คำถามชนิดนี้มีประโยชน์ในการช่วยให้ผู้อ่าน อ่านเนื้อเรื่องโดยรวมมากกว่าการแยกอ่านทีละประโยค และยังทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้เต็มที่

3. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับสรุปอ้างอิง (Questions of Inference) เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านอ่านข้อความระหว่างบรรทัด เพื่อที่จะได้พิจารณาได้ว่าอะไรคือความนัยที่แฝงอยู่ โดยมิได้ปรากฏให้เห็นในเนื้อเรื่อง คำถามชนิดนี้ยากกว่าคำถามทั้งสองชนิดข้างต้นมาก เพราะเป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องดีพอที่จะดึงเอาความนัยที่แฝงอยู่ออกมาให้ได้และความยากนั้นเป็นความยากในแง่ของการใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์เช่นเดียวกับคำถามชนิดที่ 2 คำถามชนิด

นี้ต้องการให้ผู้อ่านรวบรวมข้อมูลที่กระจัดกระจายอยู่ในเนื้อเรื่องเพื่อจะได้เข้าใจความสัมพันธ์ของ
ความนัยของเนื้อเรื่อง

4. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจ ในระดับการประเมินผลเนื้อเรื่องที่อ่าน (Questions of Evaluation) ระดับความเข้าใจที่จะประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเกี่ยวข้องกับผู้อ่านในการที่จะ
พิจารณาตัดสินเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ว่าผู้เขียนต้องการจะสื่อความอะไร และอ่านได้เข้าใจมากแค่ไหน
ผู้อ่านจะถูกถามคำถามเพื่อลงความเห็นหรือตัดสิน ตัวอย่างเช่น ผู้เขียนชื่อตรงหรือลำเอียงคำถาม
ชนิดนี้เป็นคำถามที่ซับซ้อนกว่าคำถามทั้ง 3 ชนิดข้างต้น เพราะไม่เพียงแต่การถามผู้อ่าน เพื่อให้
ได้ตอบเท่านั้น แต่เพื่อวิเคราะห์ข้อโต้ตอบและค้นหาเหตุผล รวมทั้งประเมินจุดมุ่งหมายของผู้เขียน
อีกด้วย

5. คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นส่วนตัวของผู้อ่าน (Questions of Personal Response) ใน
บรรดาคำถามทั้งหมด คำตอบของคำถามชนิดนี้ขึ้นอยู่กับผู้อ่านมากที่สุดและผู้เขียนน้อยที่สุด เพราะ
เป็นคำถามที่ต้องการให้แสดงความคิดเห็น โดยที่ในการอ่านผู้อ่านไม่ต้องคำนึงว่าผู้เขียนใช้กลวิธี
อย่างไรในการเขียน ผู้อ่านเพียงแต่ต้องคำนึงถึงปฏิกิริยาระหว่างตัวเองกับบทอ่านเท่านั้น

Valmont (1997 อ้างถึงใน กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์, 2556) เกี่ยวกับคำถามที่ใช้วัดความ
เข้าใจในการอ่านดังนี้

1. คำถามที่เกี่ยวกับใจความหลักเป็นคำถามที่ครอบคลุมใจความของเนื้อเรื่อง
2. คำถามเกี่ยวกับรายละเอียดเป็นคำถามที่มักใช้ถามเกี่ยวกับที่ปรากฏในเนื้อความใน
เรื่องคำถามควรง่ายและตรงไปตรงมาและเกี่ยวข้องกับใจความหลักของเรื่อง ควรหลีกเลี่ยงคำถามที่
ไม่เกี่ยวกับใจความหลักให้มากที่สุด
3. คำถามที่เกี่ยวกับการสรุปอ้างอิงจากเนื้อเรื่อง (Inferential Questions) เป็นคำถามที่
เกี่ยวกับเนื้อความที่ผู้เขียนตั้งใจให้ผู้อ่านตีความได้เองโดยไม่มีเนื้อความปรากฏในเนื้อเรื่องผู้สร้าง
คำถามควรสร้างคำถามชนิดนี้บ้าง เพื่อทดสอบความสามารถของผู้อ่านในการอนุมานด้วยเพราะการ
เป็นผู้อ่านที่ดีจะต้องสามารถตัดสินใจและพิจารณาข้อความบางตอนโดยอาศัยเนื้อความตอนใดตอน
หนึ่งได้
4. คำถามที่เกี่ยวกับการสรุปใจความเป็นคำถามที่สามารถทดสอบความเข้าใจในการอ่าน
ได้ดี เพราะการที่ผู้อ่านจะตอบคำถามประเภทนี้ได้ผู้อ่านจะต้องเก็บเนื้อหาหรือข้อความที่ปรากฏใน
เนื้อเรื่องหรืออาจอาศัยจากการอนุมานจากเนื้อเรื่องก็ได้
5. คำถามที่เกี่ยวกับการจัดเรียงเนื้อความ (Organization Questions) มีสองลักษณะคือ
คำถามที่เกี่ยวกับการจัดระเบียบข้อความผู้แต่งที่ใช้กับบทความสั้นและใช้สำนวนไปในทางที่
เกี่ยวกับทักษะการเขียนมากกว่าการอ่านและคำถามที่เกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่อง
ซึ่งอาศัยการอ่านให้เข้าใจโดยตลอด

6. คำถามเกี่ยวกับเหตุผล (Cause and Effect Questions) เป็นคำถามที่ทดสอบความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับเหตุและผล ผู้อ่านจะต้องรู้ว่าสาเหตุของผลดังกล่าวสืบเนื่องมาจากอะไร เช่น ถ้าผู้เขียนถามเกี่ยวกับเหตุ ผู้อ่านจะต้องหาตอบเป็นที่เป็นผลและในทางเดียวกันถ้าผู้เขียนถามถึงผล ผู้อ่านก็ต้องหาเหตุเป็นต้น

7. คำถามที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ (Vocabulary Questions) สิ่งที่ต้องการทดสอบก็จะเป็นความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ซึ่งอาจเป็นความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความของคำหรือวลีที่พบบ่อย ๆ หรือเป็นความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำหรือวลีที่ใช้ในเนื้อเรื่องนั้น ๆ ว่าผู้อ่านมีความรู้ที่ถูกต้องหรือไม่

จากคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า คำถามที่จะใช้ในการวัดความเข้าใจของผู้อ่านนั้น สามารถแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้ 1. คำถาม ที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด มีคำตอบอยู่ในเนื้อเรื่อง คำถามง่ายและตรงประเด็นในเรื่องที่อ่าน 2. คำถาม เพื่อให้ผู้อ่านได้ตีความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยจะไม่มีคำตอบอยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่านแต่ผู้อ่านจะต้องตีความเอง ว่าเรื่องที่อ่านนั้นผู้เขียนต้องการจะสื่อถึงอะไร 3. คำถามที่เกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่านมาตลอดทั้งเรื่อง 4. คำถามที่ ให้ผู้อ่านหาเหตุและผล โดยต้องวิเคราะห์และหาเหตุผลสำคัญของเรื่องได้ 5. คำถามที่ ให้ผู้อ่านออกความคิดเห็น เป็นคำถามที่ไม่เกี่ยวกับผู้เขียนเลย จะถามเพื่อให้ผู้อ่านได้แสดงความคิดเห็นของตนออกมา

2.2.6 การประเมินผลการอ่าน

การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะช่วยให้ทราบถึงความเข้าใจของผู้เรียนในการอ่านว่ามีความเข้าใจมากน้อยเท่าใด อีกทั้งผู้สอนยังสามารถนำไปใช้ในวางแผนเพื่อการพัฒนาหรือจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้อีกด้วย ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

Hefner and Jolly (1997 อ้างถึงใน วาสนา โพธิ์วัลย์, 2549) ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจได้จากความสามารถดังนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่างๆจากเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจงสามารถปฏิบัติตามคำชี้แจงเพื่อคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้ถูกต้อง
3. จดจำและสามารถบรรยายเรื่องที่อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง
5. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหนไม่สำคัญ
6. บอกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญอย่างไร
7. บอกได้ว่าประโยคไหนเป็นประโยคแสดงเนื้อหาความสำคัญ หรือข้อความสำคัญของเรื่องราวที่อ่าน

8. แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
9. บอกได้ว่าเนื้อหาของสิ่งที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร
10. บอกได้ว่าในการเขียนบทความที่นั้นผู้เรียนขีดแนวอะไรในการจัดเรียบเรียง เช่น เวลา สถานที่ หรือสาเหตุและผลเริ่มต้น
11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้น ที่ไม่แสดงไว้ในบทอ่าน
12. บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร
13. บอกวัตถุประสงค์ในการเขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้ตรงๆ ได้
14. บอกได้ว่าไหนผู้เขียนใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบกับอย่างไรมีความหมายอย่างไร

จากการวัดและการประเมินผลที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า การประเมินผลการอ่านแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือประเภทแรก การประเมินการอ่านคำศัพท์หรือไวยากรณ์ ที่ถูกต้องตามหลักภาษา และประเภทที่สองคือ การประเมินความเข้าใจในภาพรวมของการอ่าน เช่น การตีความ การสรุปความ การจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยที่ไม่มีข้อมูลเนื้อหาเหล่านี้ในเนื้อหาที่อ่าน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 อ้างถึงใน กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์, 2556) กล่าวว่าถึงการประเมินทักษะการอ่านสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสาร หรืออาจใช้เกณฑ์ประยุกต์เข้าด้วยกันโดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

1. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านที่เป็นแบบเกณฑ์ย่อย มีดังนี้
 - 1.1 ความรู้ศัพท์ ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ จำนวนที่ใช้ในระดับใด
 - 1.2 ความรู้ไวยากรณ์ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจและการเชื่อมโยงของเนื้อความ โดยใช้คำในลักษณะต่าง ๆ กัน ที่กำหนดหน้าที่ทางภาษา
2. เกณฑ์กำหนดความสามารถการอ่านแบบรวม มีดังนี้
 - 2.1 ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความ สามารถแสดง ความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงด้วยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงข้อความ
 - 2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้เรียนสามารถโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน
 - 2.3 ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เรียนสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

3. ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อหา และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน สามารถวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าบทอ่านที่อ่านนั้นเป็นบทอ่านประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้ เจตนา ทักษะของผู้เรียน สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุผลและผลที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านได้ ซึ่งความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน การกำหนดความสามารถข้างต้นเป็นลำดับขั้นที่ขึ้นต่อกัน และสามารถกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าเป็นระดับ ดังนี้

- ระดับ 1 หมายถึง มีความสามารถ
- ระดับ 2 หมายถึง มีความสามารถน้อย
- ระดับ 3 หมายถึง มีความสามารถพอประมาณ
- ระดับ 4 หมายถึง มีความสามารถมาก
- ระดับ 5 หมายถึง มีความสามารถยอดเยี่ยม

2.3 การอ่านแบบกว้างขวาง

2.3.1 ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวาง

ภทิธรา มณีเลิศ (2546) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า หมายถึง การอ่านที่เน้นความหมายของสิ่งที่อ่านมากกว่าตัวภาษา เช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ พิจารณาถึงบทอ่านโดยรวมมากกว่าความหมายของคำแต่ละคำ หรือประโยคแต่ละประโยค ผู้เรียนจะอ่านสิ่งพิมพ์จำนวนมากโดยสามารถเลือกอ่านตามความสนใจ โดยสิ่งพิมพ์จะมีระดับความยากง่ายทางภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนจะคอยให้กำลังใจ กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน และจูงใจให้ผู้เรียนอ่านมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การอ่านมี 2 ลักษณะคือการอ่านในชั้นเรียน และการอ่านนอกชั้นเรียน การอ่านในชั้นเรียนนั้นผู้สอนจะจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการอ่าน เมื่อผู้เรียนอ่านผู้สอนก็จะอ่านในใจไปพร้อมๆ กันกับผู้เรียน ผู้สอนมีหน้าที่คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน หลังจากอ่านแล้ว ผู้เรียนก็จะทำกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งผู้เรียนจะเป็นผู้เลือกกิจกรรมนั้นๆ ด้วยตนเอง ส่วนการอ่านนอกชั้นเรียนนั้นผู้เรียนจะเลือกเรื่องที่ตนเองสนใจ มีระดับความยากง่ายทางภาษาที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อนำกลับไปอ่านด้วยตนเองนอกเวลาเรียน และหลังจากอ่านจบ ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมหลังการอ่านเช่นเดียวกับการอ่านในห้องเรียน

บุญรอด โชติวชิรา (2547) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลเลือกอ่านสิ่งพิมพ์จำนวนมากตามความถนัด ความสนใจของตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนานิสัยในการอ่านและทักษะการอ่านให้เป็นผู้อ่านที่ดีและอ่านได้เก่ง เป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินที่เน้นความเข้าใจเนื้อหาโดยรวมเป็นหลัก โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับคำศัพท์หรือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มากนัก หนังสือที่ใช้อ่านอยู่ในระดับความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนอ่านในอัตราความเร็วของแต่ละคน เป็นการอ่านอย่างอิสระตามความพึงพอใจ โดยไม่มีความกดดันจากการสอบหรือการเก็บคะแนนจากการอ่านอย่างเป็นทางการ ผู้เรียนอาจจะอ่านบทอ่านเดียวกันทั้งชั้นเรียนหรืออ่านบทอ่านที่แตกต่างกัน หลังจากการอ่านจะมีการทำกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน

Day and Bamford (อ้างถึงใน บุญรอด โชติวชิรา, 2547) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า หมายถึง การอ่านที่อาศัยการอ่านในปริมาณที่มากเพื่อให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลิน ความพึงพอใจ เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วและได้ใจความโดยมีการประเมินในสิ่งที่อ่านเพียงเล็กน้อยในชั้นเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียนจะไม่ตึงเครียด ผู้อ่านสามารถได้ข้อมูลและความพึงพอใจในแต่ละประเภทและหัวข้อเรื่องที่ตนเองเลือกอ่าน โดยไม่ต้องถูกยึดกับโปรแกรมชั้นเรียนที่ขาดการยืดหยุ่น ประกอบกับผู้อ่านสามารถติดตามความก้าวหน้าในการอ่านของตนเองได้ทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นการเพิ่มแรงจูงใจแก่นักเรียนให้ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน สามารถเป็นนักอ่านที่ดีและอ่านได้เร็วขึ้น ซึ่งครูก็จะต้องอ่านและเล่าถึงสิ่งที่อ่านให้นักเรียนดูและฟังเป็นตัวอย่างด้วย

Brown (2000 อ้างถึงใน นพรัตน์ วิสาสุข, 2551) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางว่า หมายถึง การอ่านบทอ่านที่มีลักษณะยาวอ่านในถ้อยความที่หลากหลาย โดยอ่านเพื่อให้เข้าใจภาพรวม ไม่ได้ใส่ใจในรายละเอียด เพื่อมุ่งให้เกิดความมั่นใจ ความคล่องแคล่วในการอ่าน

Susser and Robb (1990 อ้างถึงใน ภาณุวัฒน์ รังสรรค์, 2555) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading (ER)) ไว้ว่าเป็นกระบวนการเรียนหรือการสอนภาษาโดยอ่านในปริมาณมาก ๆ หรืออ่านเนื้อหาที่มีลักษณะยาว ๆ เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจทั่วไปอ่านเพื่อความบันเทิงเริงใจ และเป็นการอ่านในสิ่งที่ตนต้องการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งเมื่ออ่านแล้วจะไม่มีกรนำเอาสิ่งที่ได้อ่านมาอภิปรายในชั้นเรียน

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางว่า หมายถึง การอ่านในปริมาณมากทั้งในและนอกห้องเรียน โดยใช้เวลาในการอ่านนอกชั้นเรียนมากกว่า มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนานิสัยในการอ่านและทักษะการอ่านให้เป็นผู้อ่านที่ดีและอ่านได้เก่ง

เป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรือความรู้ที่เน้นความเข้าใจในเนื้อเรื่องโดยรวมเป็นหลัก โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับคำศัพท์หรือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ หนังสือที่ใช้อ่านอยู่ในระดับภาษา และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนอ่านในอัตราความเร็วของแต่ละคน เป็นการอ่านอย่างอิสระตามความพึงพอใจ โดยไม่มีความกดดันจากการสอบหรือการเก็บคะแนนจากการอ่าน ผู้เรียนอาจจะอ่านบทอ่านเดียวกันทั้งชั้นหรืออ่านบทอ่านที่แตกต่างกัน หลังจากการอ่านอาจจะมีการทำกิจกรรมอื่น ๆ ใด หรือไม่ก็ได้

จากความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านแบบกว้างขวาง คือการอ่านที่ไม่ได้เน้นคำศัพท์หรือตัวภาษามากนัก แต่จะเน้นไปที่การแปลความหมาย ภาพรวมของสิ่งที่อ่าน ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ในการอ่าน ผู้เรียนจะได้เลือกอ่านหนังสือที่ตนสนใจอย่างอิสระตามความพึงพอใจของผู้เรียน มีทั้งการเรียนภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียน จะทำให้ผู้เรียนผ่อนคลายและมีความสุขในการเรียนมากขึ้น เกิดความมั่นใจในการอ่าน และจะทำให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้คล่องแคล่วและมีความรวดเร็วมากขึ้น เพราะผู้เรียนเกิดความมั่นใจ ในการอ่านและหลังจากการเรียนแล้ว จะทำกิจกรรมหรือไม่ทำกิจกรรมอื่นก็ได้

2.3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวาง

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึง แนวคิดและทฤษฎีการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า การอ่านแบบกว้างขวางและการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Extensive Reading and Second Language Acquisition) การอ่านแบบกว้างขวางมีแนวคิดมาจากสมมติฐานการเรียนรู้ภาษาที่ 1 เทียบกับการเรียนรู้ภาษาที่ 2 (The L1=L2 Hypothesis) (Azabdaftari, 1992) ซึ่งสมมติฐานนี้ระบุว่ากระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่หรือภาษาที่ 1 และกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่ 2 มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก การเรียนรู้ภาษาที่ 2 เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางสมอง (Mental Abilities) กับสภาวะแวดล้อมทางภาษา (Linguistic Environment) ซึ่ง Azabdaftari ยืนยันว่าการเรียนภาษาอย่างเป็นทางการไม่ใช่สิ่งจำเป็น เพราะความรู้ทางภาษาเกิดขึ้นได้เองตามธรรมชาติจากการอ่าน โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนภาษาที่ 2 และถ้อยความในหนังสือ การอ่านภาษาที่ 2 ทำให้ได้รับประสบการณ์ทางภาษาเพื่อให้เกิดการกระตุ้นให้เกิดการสื่อสารในชีวิตจริง เมื่อการเรียนรู้ภาษาที่ 1 เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว (Unconscious) การอ่านแบบกว้างขวางก็เกิดขึ้นในทำนองเดียวกันในการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนจะรู้ภาษาได้รับตัวป้อนจากการอ่านและการฟังภาษาที่ 1 ซึ่งเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว แต่การอ่านแบบกว้างขวางนั้นเป็นการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ของผู้ใหญ่ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการเรียนรู้ภาษาที่รู้สึกตัวครึ่งหนึ่ง (Sub-Conscious) เพราะผู้เรียนรู้ตัวว่าตนเองกำลังศึกษา แม้ว่าจะมีการเรียนรู้ภาษาอย่างไม่รู้ตัวที่เกิดขึ้นจากการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินด้วยความสนใจ และต้องการอ่าน หรือการทำกิจกรรมที่สนุกสนานอย่างอื่นก็ตาม ในการอ่านบทอ่านใด ๆ จะเกิดการเรียนรู้ภาษาแล้วเกิดการรับรู้ได้นั้น Krashen (1985 อ้างถึงใน กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ 2556)

ให้รายละเอียดว่าตัวป้อนทางภาษาจะต้องเป็นตัวป้อนที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) การอ่านบทอ่านที่มีลักษณะดังกล่าวมีความสำคัญในการเรียนภาษาที่ 2 เพราะนอกจากจะช่วยสร้างความสามารถทางภาษาโดยรวมให้กับผู้อ่านแล้ว ยังช่วยพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อีกด้วย ตัวป้อนทางภาษาโดยทั่วไปนั้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดและเขียนได้เป็นอย่างดี (Krashen, 1985; Krashen and Terrell, 1983 อ้างถึงใน กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์, 2556) ในการอ่านแบบกว้างขวางนั้นผู้เรียนจะได้รับตัวป้อนทางภาษาที่สามารถเข้าใจได้เนื่องจากบทอ่านที่ใช้ในการอ่านแบบกว้างขวางจะอยู่ในระดับภาษาของผู้เรียน ดังนั้น การเน้นให้ผู้เรียนได้อ่านในปริมาณมากๆ ทำให้ผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาที่เข้าใจได้ในปริมาณมากจนกระทั่งผู้เรียนได้รับรู้และสั่งสมความรู้ทางด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาอย่างเพียงพอจะทำให้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้พัฒนาขึ้นได้

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เป็นการเรียนรู้ทางภาษาที่ผู้เรียนจะรู้สึกตัวครั้งหนึ่ง จากการอ่านที่มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน โดยที่ผู้อ่านก็ไม่วิตกกังวลว่ากำลังเรียนรู้ภาษาอยู่ แต่การที่ผู้เรียนจะรับรู้ภาษาที่สองได้เป็นอย่างดีนั้น ก็จะต้องมีตัวป้อนทางภาษาที่ดีด้วย ซึ่งการอ่านแบบกว้างขวางจะเป็นตัวป้อนทางภาษาที่ดีและเหมาะสม เพราะระดับทางภาษาจะอยู่ในระดับความสามารถของผู้เรียน และเมื่อผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาที่ดี ผู้เรียนก็จะมีทักษะที่ดี ไม่ใช่แค่การอ่านเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการฟัง การดู และการพูดอีกด้วย

2.3.3 ลักษณะวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง

นพรัตน์ วิวาสุข (2551) ได้กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเอาไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นสากล คือ เป็นการอ่านเน้นการอ่านในใจในปริมาณมาก เช่น วันละ 1 ชั่วโมงหรือมากกว่า 1 ชั่วโมง ซึ่งการอ่านในใจจะทำขึ้นเรียนหรือในเวลาว่างของนักเรียน แต่โดยมากมักจะเป็นการอ่านเองนอกชั้นเรียน โดยที่นักเรียนเลือกหนังสือที่เป็นบันเทิงคดี (Fiction) หรือเรื่องจริง (Non-fiction) ที่หลากหลายจากชั้นเรียนหรือห้องสมุดไปอ่านด้วยตนเอง หลังการอ่านสิ้นสุดลงจะไม่มีการฝึกทักษะทางภาษาต่างๆ แต่จะมีการจัดกิจกรรมหลังการอ่านตามความเหมาะสมและไม่มีการสอบอย่างเป็นทางการ โดยการอ่านดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หรือผลิตผลที่คาดว่าจะได้รับเมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วอย่างชัดเจน

ของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเอาไว้ว่า การอ่านแบบกว้างขวางจะประสบความสำเร็จต้องประกอบด้วย

1. การใช้เอกสารการอ่านที่เหมาะสม

1.1 เอกสารควรประกอบด้วยตัวป้อนทางภาษาที่เข้าใจได้ ส่วนการอ่านเอกสารที่ยากกว่าระดับความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนถือเป็นตัวป้อนที่ไม่สามารถเข้าใจได้ การเรียนรู้ก็จะไม่เกิดขึ้น ในชั้นเรียนเดียวกันอาจมีผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางการอ่าน

ที่แตกต่างกันหลายระดับ ดังนั้นควรมีการเตรียมบทอ่านหรือหนังสือที่มากพอสำหรับระดับการอ่านที่แตกต่างกันออกไปของผู้เรียนแต่ละคน

1.2 เอกสารให้ผู้เรียนอ่านควรแตกต่างและหลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเลือกหนังสือที่สอดคล้องกับความสนใจของแต่ละคนได้อย่างสะดวก เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความสนใจแตกต่างกัน ในขณะที่บางคนชอบเรื่องสยองขวัญ แต่บางคนกลับชอบเรื่องเกี่ยวกับความรัก ฉะนั้นการเปิดโอกาสให้ได้เลือกอย่างเสรีจึงมีความสำคัญมาก

1.3 กิจกรรมหลังการอ่านควรเป็นกิจกรรมที่สั้น ง่าย และใช้เวลาน้อย เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่านหนังสือในปริมาณมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะการอ่านเป็นกิจกรรมหลักและมีความสำคัญอย่างยิ่งในการอ่านแบบกว้างขวาง ดังนั้นจึงไม่ควรให้ผู้เรียนเสียเวลาไปกับภาระงานหลังการอ่านมากนัก กิจกรรมที่สั้นและง่ายจะไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายในการอ่าน

จากลักษณะวิธีการอ่านแบบกว้างขวางที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เป็นกิจกรรมที่ใช้การอ่านในใจมากกว่าการอ่านออกเสียง หนังสือที่จะใช้ในการอ่าน ให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกด้วยตนเองตามความสนใจ อาจจะเป็นประเภทบันเทิงคดี หรือที่เป็นเรื่องจริงก็ได้ และกิจกรรมหลังการอ่านไม่ควรมีการทดสอบที่ตึงเครียดหรือใช้เวลามาก เพราะผู้เรียนต้องใช้เวลากับการอ่านมากที่สุด จึงควรมีกิจกรรมเล็กๆ ที่ไม่ต้องใช้เวลามาก และไม่ตึงเครียดมากนัก ผู้เรียนจะได้รู้สึกผ่อนคลายหลังการอ่าน

2.3.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การอ่านภายในชั้นเรียน และการอ่านภายนอกชั้นเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางภายในชั้นเรียน

1. ขั้นตอนการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ ผู้สอนจะสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้กับผู้เรียน โดยครูจะเป็นผู้เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับหนังสือที่สนใจคร่าวๆ ให้ผู้เรียนได้ทราบแต่จะไม่เล่าถึงตอนจบ เพราะจะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและต้องการจะอ่านเอง

2. ขั้นตอนการฝึกหัดและอ่านออกเสียง ผู้สอนเป็นผู้อ่านหนังสือให้ผู้เรียนฟัง และให้ผู้เรียนออกเสียงตาม ซึ่งการออกเสียงต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านด้วย เพื่อให้ผู้เรียนได้สังเกตอารมณ์และน้ำเสียงประกอบกับการอ่านไปด้วย มีการถามคำถามสั้น ๆ บ้าง เพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้คาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการสนใจและอยากอ่านต่อ

3. ขั้นตอนการอ่านในใจด้วยตนเอง ผู้สอนจะเตรียมเนื้อหาไว้ ผู้เรียนจะได้บทอ่านที่มีเนื้อหาแตกต่างกันเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนจะต้องอ่านในใจด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะจับเวลาประมาณ 2 นาที เมื่อหมดเวลาให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้คน

ที่อ่านคำสุดท้ายเอาไว้ และให้ผู้เรียนนับจำนวนคำที่อ่าน ทำซ้ำอีก 2 ครั้ง เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนอ่านได้จำนวนคำมากกว่าเดิมหรือไม่เป็นการทดสอบความเร็วในการอ่าน เมื่ออ่านในใจเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนก็จะมอบงานให้ผู้เรียนทำการถามข้อมูลในเรื่องที่อ่าน

4. ขั้นตอนการอภิปรายเรื่องหลังจากอ่านบทจบเรียบร้อยแล้วผู้เรียนที่ได้อ่านเรื่องเดียวกันก็จะจับกลุ่มกันเพื่ออภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยผู้สอนจะคอยถามคำถามเป็นระยะ ๆ หลังจากอภิปรายกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนก็จะต้องทำงานเดี่ยว โดยในแต่ละคาบที่ทำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องเลือกกิจกรรมที่ไม่ซ้ำกับกิจกรรมที่เคยเลือกทำมาแล้ว

5. ขั้นตอนการเล่าทวนเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจหลังจากทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยวเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะออกมาเล่าทวนเรื่องหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนๆ ฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเองและเพื่อให้เพื่อนๆ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและอยากจะนำหนังสือเรื่องที่เพื่อเล่ากลับไปอ่านบ้าง

ขั้นตอนกิจกรรมการอ่านภายนอกชั้นเรียน

เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์เพื่อที่จะฝึกการอ่านของผู้เรียน โดยการฝึกด้วยตนเอง ภายนอกชั้นเรียน จะไม่มีการช่วยเหลือจากผู้สอนหรือเพื่อน ผู้เรียนจะเลือกอ่านหนังสือที่ตนเองสนใจ และเลือกสถานที่ที่อยากอ่าน เพื่อให้เกิดความผ่อนคลายและเพลิดเพลิน ในการอ่านนั้น ผู้เรียนจะใช้วิธีการอ่านแบบที่ครูสอน หรือจะใช้วิธีการอ่านที่ผู้เรียนถนัด และเหมาะสมกับตนเองก็ได้ หลังจากอ่านจบแล้วให้เขียนสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน ในแบบสรุปที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้

2.3.5 รูปแบบการเลือกเอกสารประกอบกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

Susser and Robb (1990 อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัฒน์, 2548) ได้เสนอเอกสารประกอบการดำเนินกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ไว้ว่า ควรเป็นหนังสือประเภทวารสาร นิยายสารหรือสื่อการอ่านในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งอยู่ในระดับความสนใจของผู้เรียน นั่นคือมีเนื้อหาที่ได้รับการปรับระดับทางภาษาแล้วเหมาะสำหรับผู้อ่านเฉพาะ บรรจุคำศัพท์ที่น่าสนใจไว้ ลักษณะเนื้อหาควรเป็นเรื่องความรัก เพศ การผจญภัย และแฟนตาซี ซึ่งแม้แต่หนังสือเก่า ๆ ที่สะสมไว้ก็อาจมีประโยชน์ต่อผู้เรียนในการฝึกใช้ทักษะการแปล

Nuttall (1989 อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัฒน์, 2548) ได้เสนอวิธีการเลือกหนังสืออ่าน ไว้ 2 ประการ คือ หนังสือ นั้น ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างเข้าใจ นั่นคือมีระดับภาษาที่สามารถอ่านได้ (Readability) และเนื้อหาเองมีความเหมาะสมในตัวเอง เหมาะสำหรับผู้อ่าน (Suitability of Content) และยังคงกล่าวเสริมไว้ว่า หากต้องการพัฒนาให้นิสัยรักการอ่าน หนังสือที่จัดสรรมาให้อ่าน ต้องน่าอ่านจริง ๆ ซึ่งส่วนนี้จะสำคัญกว่าแรงจูงใจอื่นใด และนอกจากนี้แล้ว Nuttall (1989 ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัฒน์, 2548) ยังเสนอวิธีการเลือกหนังสือ

อีกหนึ่งวิธีคือ SAVE ซึ่งมาจากคำว่า Short, Appealing, Varie) และ Easy กล่าวคือ เด็กจะต้องการการอ่านในเนื้อหาที่มีบทสั้น ๆ เพื่อให้อ่านเสร็จไว ๆ ไม่ก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย และหมดแรงใจก่อนที่จะอ่าน เนื้อหาต้องมีลักษณะดูแล้วเกิดความรู้สึกอยากอ่าน นั่นคือมีรูปแบบการเรียบเรียงหนังสือสวยงาม มีภาพประกอบ ตัวหนังสือ น่าดึงดูดใจให้อ่าน ไม่มีคำถามหรือข้อความใด ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน เป็นต้น เนื้อหานอกจากนี้ยังควรมีลักษณะหลากหลายเหมาะสมต่อผู้เรียนทุกคน เหมาะสมในส่วนเนื้อหา ภาษา และสติปัญญาของผู้เรียน และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ พัฒนาการการอ่านจะเกิดขึ้นได้ดีหากเนื้อหาที่อ่านมีความง่ายที่จะให้เสร็จในเวลาอันสั้น

Schmidt (1996; อ้างถึงใน ภาณุวัฒน์ รังสรรค์, 2555) ได้เสนอรูปแบบ การเลือกเอกสารประกอบการอ่าน ไว้ 3 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบเอกสารที่มีลักษณะเป็นแบบเดียวกันทั้งชั้น ซึ่งก็คือเอกสารที่ให้ผู้เรียนอ่านเหมือนกันทั้งชั้น มีข้อดีก็คือช่วยให้การอภิปรายภายในชั้นเรียนมีความสะดวกมากขึ้นในขณะที่ข้อเสียก็คือไม่เอื้อต่อระดับการอ่านความสนใจและความกระตือรือร้นในการอ่านของผู้เรียนแต่ละคน เพราะความแตกต่างระหว่างบุคคลนั่นเอง

2. เอกสารหรือหนังสือที่จัดไว้ตามมุมอ่านภายในห้องเรียนเป็นเอกสารที่มีลักษณะอ่านนอกเวลาเรียนเพื่อว่าผู้เรียนจะสามารถหาอ่านได้อย่างสะดวกสามารถเลือกอ่านได้ตามความสนใจในปริมาณที่มากที่สุดตามความต้องการของตัวนักเรียนเอง หรือตามปริมาณที่ผู้สอนกำหนดรวมกันกับผู้เรียน

3. รูปแบบเอกสารอ่านนอกชั้นเรียนที่เป็นเอกสารหรือหนังสือที่จัดไว้ตามห้องสมุดของ โรงเรียน ซึ่งมีอยู่ในปริมาณที่มาก ผู้อ่านสามารถเลือกหาอ่านได้ตามความพอใจ สามารถเรียนรู้เรื่องการยืมคืนหนังสือการเลือกหาอ่านหนังสือได้ด้วยตนเองเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ

จากรูปแบบการเลือกหนังสือประกอบการอ่านที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า หนังสือที่ใช้ในกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนั้น จะเป็นหนังสือหรือเอกสารที่มีลักษณะเดียวกันคือนักเรียนทุกคนใช้หนังสือหรือเอกสารที่เหมือนกันทั้งชั้นเรียนก็ได้ หรือจะเป็นหนังสือที่จัดไว้ตามมุมอ่านหนังสือภายในห้องเรียนหรือหนังสือที่จัดไว้ภายในห้องสมุดของโรงเรียนที่มีความหลากหลายก็ได้ ซึ่งหนังสือที่จัดไว้สำหรับเด็กในการทำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางควรเป็นหนังสือที่สนุกสนาน เช่น เรื่องของการผจญภัย แฟนตาซี หรือความรัก เป็นต้น หนังสือจะต้องอ่านง่าย ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่าย เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน รวมทั้งมีภาพประกอบที่สวยงามเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

2.3.6 ประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวาง

สุชาติ ชัยวัฒน์ตระกูล (2544 อ้างถึงใน บุญรอด โชติวชิรา, 2547) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวางโดยสรุปเป็นสาระสำคัญ ไว้ดังนี้

ทักษะการอ่าน การอ่านแบบกว้างขวางช่วยพัฒนาวิธีการอ่านให้กับผู้เรียนทำให้เป็นผู้คนที่ใช้กลวิธีการอ่านมากขึ้น ทั้งนี้การที่ต้องฝึกอ่านในปริมาณมาก ๆ และบ่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความเร็วในการอ่านทำให้สามารถอ่านได้รวดเร็วขึ้น และการอ่านแบบกว้างขวางช่วยปรับปรุงทักษะการอ่านในระยะยาวจนผู้เรียนพัฒนานิสัยในการอ่านให้เป็นผู้ที่ชอบการอ่านอ่านได้เข้าใจมากขึ้นและส่งผลให้การอ่านวิชาอื่น ๆ ง่ายขึ้น รวมทั้งมองการอ่านเป็นเรื่องที่น่าสนุกสนานมากกว่าเป็นกิจกรรมที่เคร่งเครียดและน่าเบื่อหน่าย

บุญรอด โชติวชิรา (2547) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ว่า ก่อให้เกิดประโยชน์ 2 ทางด้วยกัน คือ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง นั่นคือผู้อ่านจะได้รับความรู้ความเข้าใจความบันเทิงจากการอ่านทำให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ มีความรู้กว้างขวาง นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ การที่ประเทศมีบุคคลที่มีคุณภาพย่อมทำให้ประเทศชาติเกิดการพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว และยังเป็นเอกลักษณ์ที่สืบทอดความเป็นไทยไปยังบุคคลรุ่นต่อรุ่นอีกด้วย

ทักษะการเขียน การอ่านแบบกว้างขวางช่วยปรับปรุงและพัฒนาทักษะการเขียนได้แก่ การที่ผู้เรียนสามารถตรวจสอบหรือบอกข้อผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ในการเขียนของตนเองได้ดีขึ้น เช่น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้นเนื่องจากผู้เรียนอ่านหนังสือเป็นประจำได้เห็นการสะกดคำที่ถูกต้องบ่อยครั้ง ในขณะที่ผู้อ่านไม่อ่านหนังสือก็จะเห็นการสะกดคำน้อยลงจึงทำให้ความสามารถในการสะกดคำได้ถูกต้องน้อยลงไปด้วย นอกจากนี้การอ่านแบบกว้างขวางยังช่วยทำให้ผู้เรียนใช้โครงสร้างประโยคที่หลากหลายขึ้นด้วย

ทักษะการพูด การอ่านแบบกว้างขวางช่วยให้ผู้เรียนตรวจสอบข้อผิดพลาดทางด้านการพูดของตนเองได้ดีขึ้นจึงเพิ่มความมั่นใจและคล่องแคล่วในการพูดมากขึ้น

นพรัตน์ วิวาสุ (2555) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า การอ่านแบบกว้างขวางมีประโยชน์ต่อนักเรียนมากมาย ได้แก่ การช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านต่างๆ เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน รวมทั้งพัฒนาวิธีการเรียนของนักเรียน เช่น กลวิธีการอ่าน ประโยชน์อีกประการหนึ่ง คือ การช่วยขยายและเพิ่มพูนความรู้ของนักเรียน เช่น ช่วยให้ผู้มีหลังทางความรู้ในด้านต่าง ๆ มากขึ้น นอกจากนั้นการอ่านแบบกว้างขวางยังช่วยปรับเปลี่ยนและส่งเสริมทัศนคติ เจตคติ ความมั่นใจ แรงจูงใจและนิสัยในการอ่านและการเรียนภาษาต่างประเทศให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น สุดท้ายยังส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้กับนักเรียนอีกด้วย

เช่นเดียวกับ กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้สรุปเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวาง ที่นักวิชาการและนักศึกษาชาวต่างประเทศได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวาง ไว้ว่า การอ่านแบบกว้างขวางมีประโยชน์มากมาย ได้แก่ การช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาทางภาษาในด้านต่าง ๆ เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน รวมทั้งพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น กลวิธีการอ่าน ประโยชน์อีกประการหนึ่งก็คือ การช่วยขยายและเพิ่มพูนความรู้ของผู้เรียน เช่น ช่วยให้มีภูมิหลังทางความรู้ในด้านต่าง ๆ มากขึ้น สุดท้ายการอ่านแบบนี้ช่วยปรับเปลี่ยนและส่งเสริมทัศนคติ เจตคติ ความมั่นใจ แรงจูงใจ และนิสัยในการอ่านและการเรียนภาษาต่างประเทศให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น

จากประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวางที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า การอ่านแบบกว้างขวางมีประโยชน์ต่อการเรียนทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ นอกจากจะช่วยพัฒนาในเรื่องของคำศัพท์และไวยากรณ์แล้ว ยังช่วยพัฒนาทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน อีกด้วย และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการอ่านแบบกว้างขวางจะช่วยสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ และมีความคล่องแคล่วมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้มากมาย ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2543) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม หรือจากการสอบ การวัด ผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร

นาฏยา ชมวิชา (2547) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จที่เกิดจากการเรียนรู้ในเรื่องใดๆ ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือวัดทางด้านจิตวิทยา หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

สมสุข ศรีสุก (2542 อ้างถึงใน ญาดา หอมเกสร, 2552) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความรู้ ความสามารถ หรือทักษะ หรือความหมายถึงผลการเรียนการสอนหรือผลงานที่เด็กได้จากการประกอบกิจกรรมส่วนนั้นๆ ก็ได้

มัทยา ธิติชนนันท์ (2552) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการทำกิจกรรมจากการเรียนการสอนและประสบการณ์ต่างๆ ในด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพสมองด้านต่างๆ

ทองสุข นະระศิริ (2555) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ผลการเรียนรู้หรือระดับความสามารถของบุคคลที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้โดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จากความหมายของการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ ที่เกิดขึ้นกับตัวของผู้เรียนหลังจากได้รับการเรียนการสอน ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการเรียนการสอนนั้นผู้สอนต้องวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ศิริชัย กาญจนวาที (2544) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถเพียงไรเมื่อเทียบกับเพื่อนๆ ที่เรียนด้วยกัน

วิไล ทองแผ่ (2547) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง แบบทดสอบทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ความสามารถทางวิชาการของผู้เรียนที่เกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้

พิสนุ พองศรี (2549) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่กันมากที่สุดในการศึกษา ไม่ว่าจะเพื่อการวิจัยหรือเพื่อการเรียนการสอน การคัดเลือก ฯลฯ ใช้เพื่อวัดระดับความรู้ของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด

สุภารัตน์ นนทคลัง (2550) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว และเป็นผลเนื่องมาจากหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน วิธีเรียนของผู้เรียน ตลอดจนการใช้สื่อการเรียนการสอน รวมถึงประสบการณ์การเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ผู้เรียนได้รับทั้งที่ ได้รับในอดีตหรือปัจจุบัน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ ทักษะมากน้อยเพียงใดในด้านเนื้อหาทางวิชาการแต่ไม่เน้นความสามารถทางกายและความรู้สึก ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ทองสุข นະระศิริ (2555) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการซึ่งเป็นพฤติกรรมหรือ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจะเกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อวัดระดับความรู้ของนักเรียนว่าอยู่ระดับใด และบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้เพียงใด

จากความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนได้ทำ ใช้วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในเรื่องที่เรียนไปแล้ว เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้น้อยเพียงใด

2.4.3 ประเภทของแบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังต่อไปนี้

วิไล ทองแผ่ (2547) อ้างถึงใน ทองสุข นระศิริ, 2555) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไป ในสถานศึกษาเพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์หรือความสามารถทางวิชาการของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ในแต่ละวิชา แบบทดสอบประเภทนี้มักสร้างขึ้นใช้เฉพาะคราว เมื่อสอบเสร็จก็มักจะวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบเพื่อจัดเก็บไว้ใช้ต่อไป ซึ่งถ้าหากมีการหาคุณภาพของข้อสอบและปรับปรุงแก้ไขก็จะช่วยให้ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพ และนำไปใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่ายิ่งขึ้นแบบทดสอบประเภทนี้ยังแบ่งออกได้อีก 2 ชนิด คือ

1.1 แบบทดสอบความเรียง เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้วให้ผู้ตอบเขียนโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้นๆ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้นๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวาง เหมือนแบบทดสอบความเรียง แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบทดสอบ ถูก – ผิด แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่วไป ซึ่งสร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ ด้วยกระบวนการ หรือวิธีการที่เป็นระบบ และใช้เวลามากกว่าแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างจริงจังมีคุณภาพ มีมาตรฐานสามารถนำไปวัดได้อย่างกว้างขวาง แบบทดสอบประเภทนี้ถือว่ามีมาตรฐานอยู่ 2 ประการ คือ มาตรฐานในการดำเนินการสอบ ซึ่งไม่ว่าผู้ใดจะใช้แบบทดสอบมาตรฐานเมื่อใดก็ตามการดำเนินการสอบจะปฏิบัติเหมือนกันทุกขั้นตอน และมาตรฐานในการแปลความหมายคะแนน ซึ่งไม่ว่าจะแบบทดสอบมาตรฐานจะใช้สอบที่ไหน เมื่อไรก็ตาม ก็จะแปลความหมายคะแนนได้ตรงกันว่า

พิสนุ ฟองศรี (2549 อ้างถึงใน ทองสุข นระศิริ, 2555) ได้แบ่งแบบทดสอบชนิดนี้แบ่งย่อยได้เป็น 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบสอบที่ผ่านการทดลองใช้และพัฒนาจนมีคุณสมบัติต่างๆ ตามมาตรฐาน ส่วนใหญ่จะเป็นแบบสอบที่ใช้ในระดับชาติของหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง และต้องใช้สอบกับคนเป็นจำนวนมาก เช่น กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช เป็นต้น

2. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-Made Test) เป็นแบบสอบที่ครูสร้างขึ้นสอบตามรายวิชาที่สอนตามสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยทั่วไปแล้วมักจะสอบด้วยแบบสอบครูสร้าง ซึ่งถ้าจะพัฒนาให้เป็นแบบสอบมาตรฐานก็ทำได้

จากประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ แบบทดสอบมาตรฐาน และแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น แบบทดสอบมาตรฐานนั้นจะเป็นแบบทดสอบที่ใช้ในระดับชาติหรือต้องการวัดอย่างกว้างขวาง ส่วนแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นจะใช้ทดสอบในรายวิชานั้นๆ ตามที่ครูผู้สอนได้สอน

2.4.4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังต่อไปนี้

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2549) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบทดสอบมีหลักปฏิบัติ ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตร

2. กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ

2.1 จุดประสงค์ของการสอบ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกชนิดของข้อสอบ

2.2 เวลาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบและการตรวจให้คะแนน

2.3 จำนวนนักเรียนที่จะทดสอบ

2.4 เครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดทำแบบทดสอบ

2.5 แบบทดสอบปรนัยค่อนข้างจะใช้ทักษะในการสร้างมากกว่าแบบทดสอบปรนัย

2.6 ขอบเขตของเนื้อหาสาระ

3. เขียนข้อสอบ

3.1 เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร

3.2 เขียนคำถามให้ชัดเจน

3.3 ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย

3.4 ควรเขียนข้อคำถามให้มีจำนวนมาก สำหรับไว้คัดเลือกข้อสอบ

3.5 ควรเขียนข้อความ เมื่อสอนเสร็จในแต่ละเรื่อง

3.6 ควรหลีกเลี่ยงการเขียนข้อคำถามที่ชี้แนะคำตอบ

3.7 เมื่อเขียนข้อคำถามเสร็จควรมีการตรวจสอบอีกครั้ง

4. พิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง

5. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

6. ทดสอบและหาคุณภาพรายข้อและคุณภาพทั้งฉบับ

พิสนุ ฟองศรี (2549 อ้างถึงใน ทองสุข นະระศิริ, 2555) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ 6 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสอบว่าจะวัดอะไร ขอบเขตแค่ไหน กับใคร และจะนำผลไปใช้ทำอะไร

2. กำหนดประเภทของแบบสอบ เวลาที่ใช้วิธีดำเนินการสอบ และการตรวจให้คะแนน โดยพิจารณาจากจำนวนข้อคำถามเป็นหลัก แต่ถ้ามีปัญหาเรื่องอื่นๆ เช่น เวลาลน้อย เด็กเล็กเบื่อง่าย ก็ควรปรับจำนวนข้อคำถามได้

3. นิยามคุณลักษณะ เนื้อหา พฤติกรรมที่จะวัดจนถึงวัดได้

4. ร่างข้อคำถามตามคุณลักษณะ เนื้อหา หรือพฤติกรรมที่จะวัด

5. ทดลองใช้กับกลุ่มเล็กๆ และปรับปรุงรายละเอียดเกี่ยวกับคำสั่ง ภาษา

6. ทดลองใช้กับกลุ่มใหญ่เพื่อหาค่าทางสถิติ

จากการศึกษาขั้นตอนการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องกำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน กำหนดเวลาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ และการตรวจให้คะแนน เนื้อหาที่จะใช้สอบ ภาษาที่ใช้ต้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีการทดลองใช้แบบทดสอบเพื่อหาค่าทางสถิติก่อนการนำไปใช้จริง

2.5 ความพึงพอใจ

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

สุรเกียรติ์ สนิทมาก (2547) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียน คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดี ที่เกิดจากการสัมผัส การรับรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ ยอมรับ เป็นไปตามที่คาดหวังที่ทำให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ประทุม สระทองยอด (2547) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ต้องการหรือบรรลุจุดหมายในระดัหนึ่ง และความรู้สึกนั้นจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดหมายไม่ได้รับการตอบสนอง

วิณรัตน์ ราศิริ (2552) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดและตอบสนองให้เกิดความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งนั้นๆ ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจ เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่า ตระมามากหรือน้อย ดังนั้นในการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบเอริกา จึงสามารถบอกได้ว่าผู้เรียนมีความรู้สึกเช่นไรกับการจัดการเรียนรู้นี้ ซึ่งจะทำให้ทราบถึงข้อดีหรือข้อเสียของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

กรรณิกา โสมชัย (2553) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนคือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลรู้สึกเกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานรวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

ทองสุข นระศิริ (2555) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่ได้รับสิ่งที่ต้องการ หรือทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งแล้ว

จากการศึกษาความหมายของความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความรู้สึกของบุคคลที่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จตามที่ต้องการหรือตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ก็จะมีความรู้สึกพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามหากกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่สำเร็จตามที่ต้องการ ความรู้สึกพึงพอใจก็จะลดน้อยลง

2.5.2 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

Herzberg and other (1959 อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสองปัจจัยว่าปัจจัยหรือองค์ประกอบต่างๆ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานและที่จะป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน นั้นต้องประกอบด้วย ปัจจัยที่มีผลทำให้บุคคลปฏิบัติงานอย่างเต็มความรู้ความสามารถและใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ ซึ่งมี 2 ปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยอนามัยจำวน (Hygiene Factor) ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นในการที่ทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนอง ปัจจัยเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งจูงใจที่จะทำให้คนทำงานมากขึ้นแต่เป็นปัจจัยเบื้องต้น ถ้าไม่ได้รับเพียงพอจะเกิดความไม่พึงพอใจในงาน ปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของงาน ซึ่งมีอยู่ 11 ประการ คือ

- 1.1 เงินเดือน
- 1.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
- 1.3 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
- 1.4 ฐานะอาชีพ
- 1.5 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
- 1.6 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
- 1.7 การปกครองบังคับบัญชา
- 1.8 นโยบายและการบริหารงาน
- 1.9 สภาพการทำงาน
- 1.10 สภาพความเป็นอยู่ส่วนตัว
- 1.11 ความมั่นคงในการทำงาน

2. ปัจจัยเป็นจูงใจ (Motivator Factor) กล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีอยู่ 5 ประการคือ 1. ความสำเร็จของงาน (Achievement) 2. การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) 3. ลักษณะของงาน (Work Itself) 4. ความรับผิดชอบ (Responsibility) และ 5. ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory)

Gilmer and other (1971 อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจ จะต้องประกอบด้วย 1. ความมั่นคงปลอดภัย ได้แก่ ความมั่นคงในการทำงาน 2. โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน เช่น ได้มีโอกาสได้รับสิ่งตอบแทนจากความสามารถในการทำงาน 3. บริษัทและฝ่ายจัดการ ได้แก่ความพอใจในชื่อเสียงของที่ทำงานและพอใจในการจัดการของฝ่ายจัดการ 4. ค่าจ้าง 5. ลักษณะของงานทำ 6. การบังคับบัญชา 7. ลักษณะทางสังคม 8.การคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร 9.สภาพการทำงาน และ 10. สิ่งตอบแทน

Barnard (1972 อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงสิ่งจูงใจซึ่งหน่วยงานหรือผู้บริหารหน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นบุคคล เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไว้หลายประการคือ 1. สิ่งจูงใจซึ่งเป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของหรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นการตอบแทน ชมเชย หรือเป็นรางวัล 2. สิ่งจูงใจที่เป็น โอกาสของบุคคล ได้แก่ เกียรติภูมิ ตำแหน่ง อำนาจ 3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ ได้แก่ สามารถภาพของหน่วยงานที่จะสนองความต้องการของบุคคลที่ได้แสดงฝีมือ ความรู้สึกเท่าเทียมกัน 5. ความดึงดูดใจในสังคม 6. การปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและสภาพบุคคล 7. โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในงานอย่างกว้างขวาง และ 8. สภาพการอยู่ร่วมกันในสังคมหรือความมั่นคงในสังคม

Milton (1981 อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานคือ 1. ลักษณะงาน 2. เงินเดือน 3. การเลื่อนตำแหน่งในการทำงาน 4. การได้รับการยอมรับนับถือ 5. ผลประโยชน์ที่ได้ 6. สภาพการทำงาน 7. การนิเทศงาน 8. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และ 9. การบริหารงาน

จากการศึกษาขององค์ประกอบของความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการดำเนินงานนั้น มีองค์ประกอบ แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน คือ ลักษณะของงาน การยอมรับนับถือ ความสำเร็จและความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน และองค์ประกอบที่สองคือ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของงาน คือ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานหรือผู้บังคับบัญชา ความมั่นคงในการทำงาน รายได้ นโยบายการบริหารงาน

2.5.3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยมีประเด็นหัวข้อในการสร้างแบบถาม 3 ด้านด้วยกัน คือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

2. ผู้วิจัยกำหนดประเด็นในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ลักษณะรูปแบบการวัดเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert Scale โดยมีระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3. นำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องด้านภาษา ให้ข้อเสนอแนะ และทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.6 งานวิจัยเกี่ยวข้อง

บุญรอด ไซตวิจิรา (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 55 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ แผนการสอนจำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยและแบบวัดเจตคติต่อการอ่าน ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยและวัดเจตคติต่อการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าที (t-test) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีเจตคติต่อการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ด้วยตนเองและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ

และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง และเพื่อศึกษาการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/5 จำนวน 21 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการสอนจำนวน 10 แผน แบบสัมภาษณ์นิสัรการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามนิสัรการอ่านภาษาอังกฤษ แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน แบบเขียนสะท้อนความคิด และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการบรรยายสรุป ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนมีนิสัรการอ่านเพิ่มมากขึ้นหลังจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งนักเรียนมีนิสัรการอ่านเพิ่มขึ้นในทุกพฤติกรรม 2. นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง และ 3. นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

นพรัตน์ วิवासู (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง และวิธีปกติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและวิธีปกติ 2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและวิธีปกติ 3. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวนทั้งสิ้น 82 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่าน การเขียนและแบบประเมินนิสัรการอ่าน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่อิสระต่อกันและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและวิธีปกติพบว่า หลังเรียน นักเรียนมีผลการเรียนในทุกด้านสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ ซึ่งนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีผลการเรียนด้านการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีปกติ มีผลการเรียนด้านการอ่าน การเขียนอยู่ในระดับปานกลางและด้านนิสัรการอ่านอยู่ในระดับมาก 2. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชา

ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและวิธีแก้ปัญหานักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกว้างขวางมีผลการเรียนด้านการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีผลการเรียนด้านนิสัรกรการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสำหรับนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติในด้านการอ่านและการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีผลการเรียนด้านนิสัรกรการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและวิธีปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกว้างขวาง มีผลการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง มีผลการเรียนด้านนิสัรกรการอ่านหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ 1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของทักษะภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันที่มีต่อกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 6 /3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ แผนการสอนจำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบปรนัยและแบบวัดความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันทุกกลุ่มมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2. ความก้าวหน้าของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ที่เรียนโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีความก้าวหน้าด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งสามกลุ่มมีค่าร้อยละของความก้าวหน้าจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง ตามลำดับ 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันที่มีต่อกิจกรรม

การอ่านแบบกว้างขวาง มีความพึงพอใจกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางในระดับมากที่สุดและด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านครูผู้สอน

Hayashi (1999) ได้ศึกษาว่าการอ่านแบบกว้างขวางสามารถพัฒนาการอ่านได้หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวญี่ปุ่นในระดับมหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับจำนวน 100 คน ซึ่งวัดผลด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยทดสอบก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลอง ต้องเรียนในชั้นเรียนและอ่านนอกชั้นเรียน โดยอ่านอย่างต่ำ 100 หน้าต่อ 1 เดือน หลังการอ่านให้เขียนสรุปความและแสดงความคิดเห็นลงในแบบการเขียนรายงานหนังสือ ไม่เกิน 200 คำ สำหรับกลุ่มควบคุมเรียนเฉพาะในห้องเรียนตามปกติ ไม่ต้องอ่านนอกชั้นเรียน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Iwahori (2008) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่านโดยใช้การอ่านแบบกว้างในบริบทที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าการกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสามารถพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษได้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

Macalister (2008) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่านโดยผสมผสานกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางการศึกษาซึ่งสอนโดยอาจารย์คนละคนกันในมหาวิทยาลัยในประเทศนิวซีแลนด์โดยดำเนินการวิจัยเป็นเวลา 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่าเมื่อนักศึกษาได้เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไปแล้วทำให้ทักษะการอ่านของนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

Bell (2010) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบการสอน 2 แบบ คือการสอนอ่านแบบกว้างขวางและการสอนอ่านละเอียด ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านในวัยทำงานชาวเยอรมันในกลุ่มที่อ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งอ่านหนังสือจัดระดับมีความเร็วและความเข้าใจในการอ่านมากกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบละเอียดที่เน้นการอ่านบทอ่านสั้นๆ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา ตำบลหนองกร่าง อำเภอปอพลอย จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คนเลือกโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากมีเพียงหนึ่งห้องเรียน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางจำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ

3.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3.2.4 แบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3.2.5 แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3.2.6 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะใช้ในกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหลังเขา รายวิชาภาษาไทย โดยศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และศึกษาหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทยวรรณคดีและวรรณกรรมภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากสำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์

2. ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3. กำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในการสอน จากหนังสือเรียนภาษาไทยวรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และคัดเลือกจากหนังสือนิทาน เรื่องสั้นและบทความ ซึ่งนักเรียนสามารถเลือกอ่านได้ตามความสนใจของตนเอง โดยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกหนังสือนิทานดังต่อไปนี้

พัชรี วาสวิท (2537) และ สุภัสสร วัชรอุปต์ (2543) ได้ให้แนวทางในการเลือกเรื่องเล่าที่เหมาะสมกับวัยนักเรียนที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

1. เป็นเรื่องสั้นที่มีใจความสมบูรณ์ โดยปกติมักจะมีความยาวประมาณ 15-20 นาที มีการดำเนินเรื่องได้อย่างรวดเร็ว เน้นเหตุการณ์เดียวให้นักเรียนพอคาดคะเนชื่อได้บ้างอาจสอดแทรกเกร็ดที่ชวนให้นักเรียนสงสัยว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป เพื่อให้ทำให้เรื่องมีรสชาติตื่นเต้น

2. เป็นเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจ อาจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตเด็กๆ ครอบครัว สัตว์ หรือเรื่องที่เด็กจินตนาการได้

3. เป็นเรื่องที่มีบทสนทนาหลายๆ เพราะนักเรียนส่วนมากไม่สามารถฟังเรื่องราวที่เป็นความเรียงได้ดีพอและภาษาต่างๆ ประโยคสั้นๆ มีการกล่าวซ้ำคำสัมผัส ซึ่งจะช่วยให้เด็กจดจำเรื่องได้ง่ายและรวดเร็ว

4. เป็นเรื่องที่มีตัวละครน้อย ซึ่งประกอบด้วยตัวละครเอก และตัวประกอบ ชื่อของตัวละครเป็นชื่อง่ายๆ โดยตัวละครควรเน้นให้เห็นลักษณะเด่นของตัวละครแต่ละตัว เพื่อให้นักเรียนจะได้เข้าใจความหมาย

5. เป็นเรื่องที่จบง่ายๆ และน่าพึงพอใจ เมื่อนักเรียนฟังเรื่องเล่าจบนักเรียนควรมีความสุขหรือถ้ามีความทุกข์ก็ต้องมีคติสอนใจด้วย ซึ่งเนื้อเรื่องควรสอดแทรกคติธรรมสอนใจ และส่งเสริมให้นักเรียนมีลักษณะนิสัยที่ดีงาม

รพีพรรณ พัฒนาเวช ได้เสนอหลักเกณฑ์การคัดสรรหนังสือสำหรับเด็กไว้ในหนังสือคู่มือการคัดเลือกหนังสือสำหรับเด็กแต่ละช่วงวัย ซึ่งสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 9-10 ปี มีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกหนังสือ ดังนี้

1. เนื้อหา

1.1 ส่งเสริมและสร้างจินตนาการ

1.2 พัฒนาทักษะกระบวนการคิด เช่น ความคิดสร้างสรรค์, การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1.3 สนุกสนานเพลิดเพลิน ชวนติดตาม หากเป็นหนังสือประเภทสารคดีควรมีเนื้อหาถูกต้องตามความเป็นจริง

1.4 เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต และสร้างค่านิยมด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เป็นเรื่องที่โหดร้ายรุนแรง ไม่สร้างค่านิยมในทางที่ผิด ไม่นำเสนอเนื้อหาในทางลบ หรือล่อแหลมต่อศีลธรรม

1.5 นำเสนอเนื้อหาได้ตามวัตถุประสงค์สื่อความเข้าใจตรงกัน

2. ภาษา

2.1 ภาษาร่าเริง สดใสเหมาะสมกับเนื้อหาและตัวละครนั้นๆ เป็นภาษาที่เหมาะสมกับวัยและสื่อความหมายได้เข้าใจโดยทั่วกัน

2.2 ไม่มีถ้อยคำหยาบคายถ้าเป็นร้อยกรองและบทกวีต่างๆ เลือกสรรภาษาได้อย่างงดงาม มีอรรถรสทางวรรณศิลป์และให้ความสุนทรีย์ต่อผู้อ่าน

2.3 ใช้ประโยคที่ยาวขึ้นและมีความซับซ้อนมากขึ้น แต่สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

2.4 ถูกต้องตามหลักภาษา

3. ภาพประกอบ

3.1 มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อเรื่องถ้าเป็นข้อมูลทางด้านวิชาการ ภาพประกอบต้องเป็นภาพที่ถูกต้อง

- 3.2 ไม่นั้นภาพประกอบมากนัก
- 3.3 สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน
- 3.4 ตอบสนองความสนใจ
- 3.5 สีที่พิมพ์ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ใช้
4. องค์ประกอบอื่นๆ
 - 4.1 เป็นหนังสือที่เด็กอ่านแล้วสามารถเข้าใจได้เอง
 - 4.2 ขนาดและสีของตัวอักษรชัดเจน อ่านง่ายถูกต้องตามรูปแบบพยัญชนะไทย
 - 4.3 สีของกระดาษพื้นและสีของตัวอักษรไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตาของผู้อ่าน
 - 4.4 ตัวละครสมจริงมากขึ้น
 - 4.5 ข้อมูลถูกต้องตามความเป็นจริง
 - 4.6 เนื้อหาควรให้กำลังใจให้ความหวังแก่ผู้อ่านเสริมสร้างให้เกิดปัญญาและกลมเกลียวจิตใจให้อ่อนโยน

สรุปได้ว่าเกณฑ์ในการคัดเลือกหนังสือนิทานที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางครั้งนี้ ใช้หนังสือนิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุระหว่าง 9-10 ปี ควรเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาใจความที่สมบูรณ์ ควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ ความรัก ครอบครัวหรือเรื่องตลกขบขันต่างๆ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมีตัวละครน้อย ไม่ซับซ้อน ตัวละครมีลักษณะเด่นเฉพาะตัว ภาษาที่ใช้ต้องเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยของนักเรียน สื่อความหมายได้ชัดเจน และถูกต้องตามหลักภาษา ภาพประกอบต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีการสอดแทรกคติธรรมเมื่อจบเรื่อง

4. ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผนแผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลารวมกันทั้งสิ้น 20 คาบ โดยในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-5 มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากอ่านหนังสือ ครูจะเล่าเกี่ยวกับหนังสือที่ตนเองสนใจอ่านคร่าว ๆ ด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่น่าตื่นเต้นและน่าสนใจ แต่จะไม่เล่าเรื่องราวทั้งหมด เพื่อให้นักเรียนอยากติดตามและอยากนำกลับไปอ่านต่อด้วยตนเอง โดยในระหว่างที่ครูกำลังเล่าเรื่องอยู่นั้นก็จะส่งหนังสือไปรอบๆ ห้องให้นักเรียนได้เห็นหน้าปกและรูปภาพในเล่มเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากอ่าน

ขั้นที่ 2 การฝึกหัดและอ่านออกเสียง ครูจะเป็นต้นแบบในการอ่านให้นักเรียน ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะใช้บทอ่านเดียวกันทั้งชั้นเรียน ครูจะเป็นผู้อ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังว่าในแต่ละคำหรือแต่ละประโยคควรออกเสียงหรือแสดงอารมณ์อย่างไรเพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงตาม ซึ่งในการอ่านออกเสียงนั้นจะต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านด้วย ในขั้นตอนนี้ครูจะมีคำถามที่คอยถามนักเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียนต่อเรื่องที่ได้อ่านและให้นักเรียนได้คาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าที่จะเกิดขึ้นในลำดับต่อไปของเรื่องอีกด้วย เพื่อจูงใจให้นักเรียนอยากรู้ อยากอ่านต่อและไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการอ่านในใจด้วยตนเอง ในขั้นตอนนี้จะเป็นขั้นที่ต้องการให้นักเรียนอ่านจริงด้วยตนเอง ซึ่งครูได้เตรียมบทอ่านไว้ในแผนการสอน นักเรียนจะได้เลือกอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจมาอ่านคนละ 1 เรื่อง ก่อนที่ครูจะให้นักเรียนได้อ่านในใจด้วยตนเองนั้น ครูจะให้นักเรียนอ่านโดยมีการจับเวลาก่อน 2 นาที เมื่อครูให้สัญญาณหมดเวลา นักเรียนก็จะขีดเส้นใต้ไว้ได้คำที่ตนเองอ่านถึงและนับจำนวนคำทั้งหมดที่อ่านได้ เพื่อเป็นการฝึกความเร็วในการอ่านและดูพัฒนาการในการอ่านของนักเรียนว่าอ่านได้มากขึ้นหรือไม่ หลังจากนั้นครูจะให้เวลานักเรียนได้อ่านบทอ่านที่ตนเองเลือกโดยอ่านในใจ 20 นาที และในระหว่างที่นักเรียนอ่านนั้นครูก็จะอ่านบทอ่านของตนเองไปด้วยเพื่อเป็นตัวอย่างในการอ่านที่ดีให้กับนักเรียน และครูจะคอยให้ความช่วยเหลือและคำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา ในขั้นตอนนี้ครูจะนำนักเรียนมาอ่านที่ห้องสมุดเพื่อสร้างบรรยากาศในการอ่านให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและมีความสุขในการอ่าน

ขั้นที่ 4 ขั้นตอนการอภิปรายเรื่องที่อ่าน ในขั้นตอนนี้หลังจากที่นักเรียนอ่านในใจจบแล้ว นักเรียนที่อ่านเรื่องเดียวกัน ก็จะมาจับกลุ่มกันเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองได้อ่านมาตามความเข้าใจของตนเองโดยครูจะเป็นผู้ถามคำถามนำ (Guided Questions) ในเรื่องที่นักเรียนอ่าน เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนในการอภิปรายเรื่องที่อ่าน หลังจากอภิปรายกลุ่มเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูจะให้นักเรียนทำกิจกรรมเดี่ยว ซึ่งนักเรียนจะได้เลือกทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ โดยในแต่ละคาบเรียนนักเรียนจะต้องไม่ทำกิจกรรมซ้ำกับที่เคยทำมาก่อน ครูจะเป็นผู้อธิบายการทำกิจกรรมในแต่ละแบบให้นักเรียน เช่น การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน การเขียนสรุปหลังการอ่าน การเล่าปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การวาดภาพแล้วเขียนอธิบายภาพที่วาด และการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเมื่อทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน นักเรียนจะมีชิ้นงานครบทั้ง 5 ชิ้นงานที่ไม่ซ้ำกัน

ขั้นที่ 5 การเล่าทวนเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจหลังจากทำงานเดี่ยวเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะออกมาเล่าทวนเรื่องหน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ ฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเองและเพื่อให้เพื่อนๆ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและอยากจะนำหนังสือเรื่องที่เพื่อนเล่ากลับไปอ่านบ้าง

สำหรับการอ่านนอกชั้นเรียนจะเริ่มในแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 3, 4 และ 5
ครูมอบหมายให้นักเรียนนำหนังสือที่ตนเองสนใจกลับไปอ่านนอกเวลา 3 เล่ม ต่อคน โดยนักเรียน
จะเลือกอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจ ซึ่งครูจะไม่กำหนดจำนวนหน้าให้นักเรียนอ่าน เพราะจำนวนหน้าที่
นักเรียนอ่านได้นั้นจะต้องขึ้นอยู่กับความชอบ ความสนุกและเพลิดเพลินของนักเรียน ระยะเวลาใน
การอ่านนั้นครูและนักเรียนจะกำหนดเวลาในการอ่านร่วมกัน หลังจากอ่านเรื่อง ๆ หนึ่งจบแล้ว
นักเรียนก็ต้องทำแบบบันทึกการอ่านและเขียนสรุปเรื่องที่อ่านเพื่อนำมาส่งครูให้ตรวจสอบความ
เข้าใจในการอ่านของนักเรียน และปัญหาจากการอ่านของนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาให้กับนักเรียนเป็น
รายบุคคลต่อไป

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

แผน/เรื่อง	จุดประสงค์	กิจกรรมในชั้นเรียน	กิจกรรมนอกชั้นเรียน
1. การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้บทอ่านจากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมชั้นประถมศึกษาปีที่4	เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทอ่านที่นักเรียนเลือกอ่าน และสามารถอภิปรายสรุปความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นตั้ง	<u>ขั้นที่ 1</u> การสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากอ่านหนังสือ ครูจะเล่าเกี่ยวกับหนังสือที่ตนเองสนใจอ่านคร่าว ๆ ด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่น่าตื่นเต้นและน่าสนใจ แต่จะไม่เล่าเรื่องราวทั้งหมด เพื่อให้	ครูอธิบายเกี่ยวกับการยืม-คืนหนังสือในห้องสมุด และขั้นตอนวิธีการทำแบบบันทึกการอ่าน นักเรียนนำหนังสือที่ตนเองสนใจกลับไปอ่านนอกเวลา 3 เล่ม ต่อคน โดยผู้เรียนจะเลือกอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจ ซึ่งครูจะไม่กำหนดจำนวนหน้าให้นักเรียนอ่าน เพราะจำนวนหน้าที่นักเรียนอ่านได้นั้นจะต้องขึ้นอยู่กับความชอบ ความสนุกและผลิตผลของนักเรียน ระยะเวลาในการอ่านนั้นครูและนักเรียนจะกำหนดเวลาในการอ่านร่วมกัน หลังจากอ่านเรื่อง ๆ หนึ่งจบแล้ว นักเรียนก็จะต้องทำแบบบันทึกการอ่าน
2. การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้บทอ่านจากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมเล่มประถมศึกษาปีที่ 4	คำถามหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนสามารถการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ด้วย	นักเรียนอยากติดตามและอยากรู้กลับไปอ่านต่อด้วยตนเอง โดยในระหว่างที่ครูกำลังเล่าเรื่องอยู่นั้นก็จะส่งหนังสือไปรอบๆ ห้องให้นักเรียนได้เห็นหน้าปกและรูปภาพในเล่มเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิด	
3. อ่านเพื่อความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง		ความสนใจและอยากอ่าน	

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนเรื่อง	จุดประสงค์	กิจกรรมในชั้นเรียน	กิจกรรมนอกชั้นเรียน
4. อ่านเพื่อความเข้าใจเรื่อง ครอบครัว 5. การอ่านเพื่อความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับการพญากษัตริย์		<u>ขั้นที่ 2</u> การฝึกหัดและอ่านออกเสียง โดยครูจะเป็นต้นแบบในการอ่านให้นักเรียน ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะจับท่อนเดียวกันทั้งชั้นเรียน ครูจะเป็นขั้นตอนนี้ นักเรียนจะจับท่อนเดียวกันทั้งชั้นเรียน ครูจะเป็นผู้อ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังว่าในแต่ละคำหรือแต่ละประโยค ควรออกเสียงหรือแสดงอารมณ์อย่างไรเพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงตาม ซึ่งในการอ่านออกเสียงนั้นจะต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านด้วย ในขั้นตอนนี้ครูจะมีคำถามที่คอยถามนักเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียนต่อเรื่องที่ได้อ่าน และให้นักเรียนได้คาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าที่จะเกิดขึ้นในลำดับต่อไปของเรื่องอีกด้วย เพื่อจูงใจให้นักเรียนอยากรู้ อยากรอ่านต่อและไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน <u>ขั้นที่ 3</u> ขั้นตอนการอ่านในใจด้วยตนเอง ในขั้นตอนนี้จะเป็นขั้นที่ต้องการให้นักเรียนอ่านจริงด้วยตนเอง ซึ่งครูได้เตรียมบท	และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านเพื่อนำมาส่งครูให้ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน และปัญหาจากการอ่านของนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาให้กับนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผน/เรื่อง	จุดประสงค์	กิจกรรมในชั้นเรียน	กิจกรรมนอกชั้นเรียน
		ขั้นที่ต้องการให้นักเรียนอ่านจริงด้วยตนเอง ซึ่งครูได้เตรียมบทอ่านไว้ในแผนการสอน นักเรียนจะได้เลือกอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจมาอ่านคนละ 1 เรื่อง ก่อนที่ครูจะให้นักเรียนได้อ่านในใจด้วยตนเองนั้น ครูจะให้นักเรียนอ่านโดยมีการจับเวลา ก่อน 2 นาที เมื่อครูให้สัญญาณหมดเวลา นักเรียนก็จะขีดเส้นใต้ไว้ได้คำที่ตนเองอ่านถึงและนับจำนวนคำทั้งหมดที่อ่านได้ เพื่อเป็นการฝึกความเร็วในการอ่าน และดูพัฒนาการในการอ่านของนักเรียนว่าอ่านได้มากขึ้นหรือไม่ หลังจากนั้นครูจะให้เวลานักเรียนได้อ่านบทอ่านที่ตนเลือกโดยอ่านในใจ 20 นาที และในระหว่างที่นักเรียนนั้นครูก็จะอ่านบทอ่านของตนเองไปด้วย	

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผน/เรื่อง	จุดประสงค์	กิจกรรมในชั้นเรียน	กิจกรรมนอกชั้นเรียน
		เพื่อเป็นตัวอย่างในการอ่านที่ดีให้กับนักเรียน และครูจะคอยให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา ในขั้นตอนนี้ครูจะพานักเรียนมาอ่านที่ห้องสมุด เพื่อสร้างบรรยากาศในการอ่านให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและมีความสุขในการอ่าน ขั้นที่ 4 ขั้นตอนการอภิปราย เรื่องที่อ่าน ในขั้นตอนนี้หลังจากที่นักเรียนอ่านในใจจบแล้ว นักเรียนที่อ่านเรื่องเดียวกัน ก็จะมาจับกลุ่มกันเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองได้อ่านมา ตามความเข้าใจของตนเองโดยครูจะเป็นผู้ถามคำถามนำ (Guided Questions) ในเรื่องที่นักเรียนอ่าน เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนในการอภิปรายเรื่องที่อ่าน หลังจากอภิปรายกลุ่มเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูจะให้นักเรียนทำกิจกรรมเดี่ยว	

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผน/เรื่อง	จุดประสงค์	กิจกรรมในชั้นเรียน	กิจกรรมนอกชั้นเรียน
		ซึ่งนักเรียนจะได้เลือกทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ โดยในแต่ละคาบเรียน นักเรียนจะต้องไม่ทำกิจกรรมซ้ำกับที่เคยทำมาก่อน ครูจะเป็นผู้อธิบายการทำกิจกรรมในแต่ละใบงานให้แก่ นักเรียน เช่น การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน การเขียนสรุปหลังการอ่าน การเล่าปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การวาดภาพแล้วเขียนอธิบายภาพวาดและการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเมื่อทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน นักเรียนจะมีชิ้นงานครบทั้ง 5 ชิ้นงานที่ไม่ซ้ำกัน <u>ขั้นที่ 5</u>การเล่าทวนเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ หลังจากทำงานเดี่ยวเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะออกมาเล่าทวนเรื่องหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนๆ ฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเองและเพื่อให้เพื่อนๆ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและอยากจะนำหนังสือเรื่องที่เพื่อเล่ากลับไปอ่านบ้าง	

5. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ในด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ความชัดเจนและความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 - 1

3.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

2. ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

3. ผู้วิจัยสร้างแบบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ จำนวน 10 คะแนน โดยข้อสอบก่อนและหลังเรียนจะเป็นคนละชุดกัน เพื่อป้องกันการจดจำคำตอบ อย่างไรก็ตามข้อสอบทั้งสองชุดนี้จะมีค่าความยากง่ายเท่ากัน

4. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 - 1

5. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนบ้านหนองกร่าง ตำบลหนองกร่าง อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียง โดยจะนำคะแนนมาวิเคราะห์ตรวจสอบหาค่าความยากง่าย(p) และอำนาจจำแนก(r) เป็นรายชื่อ โดยใช้เทคนิค 27% ของ Chung Teh Fan (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ, 2538) แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3.3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ
2. ผู้วิจัยวิเคราะห์สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านให้เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเป็นหลัก ในแบบทดสอบเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน โดยให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

ลักษณะคำถาม จะครอบคลุมระดับความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ ตามแนวคิดของ บุญไทย พลค้อ (2553) คือ

1. ระดับข้อเท็จจริงคือ คำถามที่ได้จากการจำหรือการสังเกต
2. ระดับตีความ คือความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านสามารถจับความสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้ เปรียบเทียบข้อเท็จจริงจากการอ่านกับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้อ่านได้ เข้าใจลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยมองเห็นความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกันและสามารถตีความข้อความทั่ว ๆ ไปได้
3. ระดับการประเมินค่าคือความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านสามารถประเมินแนวคิดของผู้เขียนได้ สามารถนำความคิดนั้นไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้
4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบหาค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 - 1

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ที่ผ่านการปรับปรุงตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนบ้านหนองกร่าง ตำบลหนองกร่าง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียง โดยจะนำคะแนนมาวิเคราะห์ตรวจสอบหาค่าความยากง่าย(p) และอำนาจจำแนก(r) เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27%ของ Chung Teh Fan (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ, 2538) แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3.2.4 แบบฝึกหัดในชั้นเรียนงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกการอ่าน
2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ขอบเขตของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย
3. ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกหัดในชั้นเรียนงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง แบบฝึกหัดงานเดี่ยวได้แก่ใบงาน 5 ใบงาน คือ ใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ใบงานการเขียนสรุปหลังการอ่าน ใบงานการเล่าปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ใบงานการวาดภาพและเขียนอธิบายภาพวาดและการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน ส่วนใบงานกลุ่มคือใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านจากนั้นนำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนงานเดี่ยวและงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบค่าสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

สมุดบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 - 1

4. นำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนงานเดี่ยวและงานกลุ่มปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

3.3.5 แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่าน เพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกการอ่าน

2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ขอบเขตของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

3. ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งหัวข้อในการบันทึก คือ ชื่อหนังสือ ผู้แต่ง วันเดือนปีที่อ่าน จำนวนหน้าที่อ่าน สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ข้อคิดที่ได้จากการอ่าน การนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ความรู้สึกต่อการบันทึกการอ่าน ลายเซ็นผู้ปกครอง และลายเซ็นครูผู้สอน

4. นำแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจหาค่าสอบความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

สมุดบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 - 1

5. นำแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

3.3.6 แบบสอบถามความพึงพอใจของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่าน เพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

2. ผู้วิจัยกำหนดประเด็นในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ลักษณะรูปแบบการวัดเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert Scale โดยมีระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3. นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องด้านภาษา ให้ข้อเสนอแนะ และทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

4. นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบหาความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 – 1

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

3.4 ขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา ตำบลหนองกร่าง อำเภอ บ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้ทราบ

3.4.2 ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน เพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ และบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ก่อนเรียนไว้เพื่อการนำไปใช้เปรียบเทียบกับแบบทดสอบหลังเรียน

3.4.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 5 แผน ใช้เวลาแผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบในแต่ละคาบนักเรียนจะต้องทำแบบฝึกหัด งานเดี่ยวคนละ 1 ใบงานและแบบฝึกหัดงานกลุ่ม กลุ่มละ 1 ใบงาน เมื่อดำเนินการตามแผนครบ ทั้ง 5 แผนแล้ว นักเรียนจะต้องมีใบงานเดี่ยวคนละ 5 ใบงาน และใบงานกลุ่ม กลุ่มละ 4 ใบงาน

3.4.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนอกเวลาเรียน โดยนักเรียนอ่าน หนังสือนอกเวลาเรียน และทำบันทึกหลังการอ่านในแบบบันทึกการอ่าน โดยเขียนบันทึก 3 ครั้ง ในแผนที่ 3, 4 และ 5

3.4.5 หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนแก่นักเรียนโดยใช้ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ คนละชุดกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3.4.6 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังจบการเรียนการสอน เพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 20 ข้อ

3.4.7 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยประเมินด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3.4.8 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบ กว้างขวาง โดยการทดสอบค่าสถิติ t-test (Dependent Sample)

3.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน โดยค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนงานเดี่ยวและงานกลุ่ม และแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและการพรรณนา

3.5.4 วิเคราะห์ประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนคะแนนนักเรียนทั้งหมด

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$S.D. = \frac{\sqrt{N \sum x^2 - (\sum X)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน คะแนนนักเรียนแต่ละคน
 $(\sum X)^2$ แทน ค่าเฉลี่ย
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (เทียมจันทร์ พานิชย์พลินไชย, 2539)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรม
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ดัชนีความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร ล้วน สายยศ ; และอังคณา สายยศ (2543)

$$P = \frac{R}{N}$$

P	แทน	ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ
R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบข้อนั้น

การหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความ
เข้าใจและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

$$r = \frac{P_H - P_L}{\frac{n}{2}}$$

r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
P _H	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนสูง
P _L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนต่ำ
n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มคะแนนสูงหรือกลุ่มคะแนนต่ำ

3.6.3 สถิติในการทดสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ ใช้สถิติ Paired t-
test ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2540)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
D	แทน	ค่าความต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียน
n	แทน	จำนวนนักเรียน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนทุกคน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง
$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนทุกคนยกกำลังสอง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้ (1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ (2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (4) แบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (5) แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (6) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางตอนที่ 5 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว โดยศึกษาใบงาน 5 ใบงาน จากการเรียน 5 ครั้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว โดยศึกษาใบงาน 5 ใบงาน จากการเรียน 5 ครั้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว โดยศึกษาใบงาน 5 ใบงาน จากการเรียน 5 ครั้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม โดยศึกษาใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 6 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม โดยศึกษาใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ทั้งหมด 4 กลุ่ม 4 ใบงาน จากการเรียน 5 ครั้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 7 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน โดยศึกษาจากสมุดบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 8 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน โดยศึกษาจากคะแนนของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน ผ่านแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 9 ผลระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

**ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการ
เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง**

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการเรียน
การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	sig.
ก่อนเรียน	16	10	3.26	0.49	-22.18	.00*
หลังเรียน			9.43	0.83		

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับเท่ากับ 0.5

จากตาราง 4.1 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า
นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 3.26 จากก่อนเรียน (ค่าเฉลี่ย = 3.26, S.D. = 0.49) และได้คะแนนเฉลี่ย
9.43. จากหลังเรียน (ค่าเฉลี่ย = 9.43, S.D. = 0.83) และเมื่อทดสอบสถิติ Paired-test ความสามารถ
ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ สถิติที่ระดับ 0.5 ($t = -22.18$,
 $sig = 0.00$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 20 ข้อ

เลขที่	คะแนนรวม (20)	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
1	18	90	ผ่าน
2	17	85	ผ่าน
3	18	90	ผ่าน
4	16	80	ผ่าน
5	17	85	ผ่าน
6	17	85	ผ่าน
7	18	90	ผ่าน
8	20	100	ผ่าน
9	17	85	ผ่าน
10	19	95	ผ่าน
11	17	85	ผ่าน
12	16	80	ผ่าน
13	16	80	ผ่าน
14	15	75	ผ่าน
15	18	90	ผ่าน
16	16	80	ผ่าน
คะแนนรวมเฉลี่ย			17.18
คะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ			85.9

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการอ่าน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งตรงกับสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว โดยศึกษาใบบงาน 5 ใบบงาน จากการเรียน 5 ครั้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว โดยศึกษาใบบงาน 5 ใบบงาน จากการเรียน 5 ครั้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ลำดับ ที่	คะแนน					รวม	ร้อยละ	แปลค่า
	ครั้งที่ 1 (16)	ครั้งที่ 2 (16)	ครั้งที่ 3 (16)	ครั้งที่ 4 (16)	ครั้งที่ 5 (16)			
1	10	11	12	15	15	62	77.50	ผ่าน
2	10	12	15	14	16	68	85.00	ผ่าน
3	9	11	15	15	16	66	82.50	ผ่าน
4	9	11	13	14	15	62	77.50	ผ่าน
5	11	12	14	15	16	68	85.00	ผ่าน
6	10	13	12	14	14	63	78.75	ผ่าน
7	10	12	12	13	14	61	76.25	ผ่าน
8	9	11	12	14	15	69	86.25	ผ่าน
9	11	12	15	15	16	69	86.25	ผ่าน
10	9	11	15	15	16	66	82.50	ผ่าน
12	9	12	15	15	16	67	83.75	ผ่าน
13	10	13	12	15	16	66	82.50	ผ่าน
14	11	12	12	15	16	66	82.50	ผ่าน
15	10	11	13	14	15	63	87.75	ผ่าน
16	9	13	12	14	15	63	87.74	ผ่าน

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาคะแนนของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว โดยศึกษาใบงาน 5 ใบงาน จากการเรียน 5 ครั้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว โดยศึกษาใบงาน 5 ใบงาน จากการเรียน 5 ครั้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว โดยศึกษาใบงาน 5 ใบงาน จากการเรียน 5 ครั้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ลำดับที่	คะแนนค่าเฉลี่ย					แปลค่า
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	
1	2.50	2.75	3.00	3.50	3.75	สูงขึ้น
2	2.50	3.00	3.75	3.75	4.00	สูงขึ้น
3	2.25	2.75	3.50	3.50	4.00	สูงขึ้น
4	2.50	2.75	3.25	3.50	3.75	สูงขึ้น
5	2.75	3.00	3.50	3.50	4.00	สูงขึ้น
6	2.50	3.25	3.00	3.50	3.50	สูงขึ้น
7	2.50	2.75	3.00	3.25	3.50	สูงขึ้น
8	2.25	2.75	3.00	3.50	3.75	สูงขึ้น
9	2.75	3.00	3.75	3.75	4.00	สูงขึ้น
10	2.25	2.75	3.50	3.50	4.00	สูงขึ้น
11	2.50	2.75	3.25	3.50	3.75	สูงขึ้น
12	2.50	3.00	3.75	3.75	4.00	สูงขึ้น
13	2.50	3.25	3.00	3.75	4.00	สูงขึ้น
14	2.75	2.75	3.00	3.75	4.00	สูงขึ้น
15	2.50	2.75	3.25	3.50	3.75	สูงขึ้น
16	2.75	3.00	3.25	3.50	4.00	สูงขึ้น

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยว โดยศึกษาใบงาน 5 ใบงาน จากการเรียน 5 ครั้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม โดยศึกษาใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม โดยศึกษาใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 4 กลุ่ม ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

กลุ่ม ที่	คะแนนรวม					รวม	ร้อยละ	แปลค่า
	ครั้งที่ 1 (16)	ครั้งที่ 2 (16)	ครั้งที่ 3 (16)	ครั้งที่ 4 (16)	ครั้งที่ 5 (16)			
1	11	13	14	15	16	69	86.25	ผ่าน
2	12	13	15	16	16	72	90.00	ผ่าน
3	10	12	14	15	16	67	83.75	ผ่าน
4	10	11	14	15	16	66	82.50	ผ่าน

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม โดยศึกษาใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 4 กลุ่ม ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า การทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม ทุกกลุ่มมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 6 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม โดยศึกษาใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ทั้งหมด 4 กลุ่ม จากการเรียน 5 ครั้ง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม โดยศึกษาใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ทั้งหมด 4 กลุ่ม 4 ใบงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

กลุ่ม ที่	คะแนนค่าเฉลี่ย					แปลค่า
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	
1	2.75	3.25	3.50	3.75	4.00	สูงขึ้น
2	3.00	3.25	3.75	4.00	4.00	สูงขึ้น
3	2.50	3.00	3.50	3.75	4.00	สูงขึ้น
4	2.50	3.00	3.50	3.75	4.00	สูงขึ้น

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดงานกลุ่ม โดยศึกษาใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ทั้งหมด 5 กลุ่ม 5 ใบงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 7 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน โดยศึกษาจากสมุดบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ในการเรียนครั้งที่ 3,4 และ 5 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน โดยศึกษาจากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ลำดับที่	คะแนนรวม			รวม (36)	ร้อยละ	แปลค่า
	ครั้งที่ 1 (12)	ครั้งที่ 2 (12)	ครั้งที่ 3 (12)			
1	7	9	11	27	75.00	ผ่าน
2	7	8	11	26	72.20	ผ่าน
3	8	10	12	30	83.30	ผ่าน
4	8	10	11	29	80.50	ผ่าน
5	7	10	12	31	86.10	ผ่าน
6	7	9	11	27	75.00	ผ่าน
7	8	10	11	29	80.50	ผ่าน
8	6	9	12	27	75.00	ผ่าน
9	8	10	11	29	80.50	ผ่าน
10	8	10	12	30	83.30	ผ่าน
11	8	10	11	29	80.50	ผ่าน
12	8	10	11	29	80.50	ผ่าน
13	9	10	12	32	88.80	ผ่าน
14	9	11	12	32	88.80	ผ่าน
15	8	10	11	29	80.50	ผ่าน
16	9	11	12	32	88.80	ผ่าน

การทำแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนจะเริ่มบันทึกในการเรียนครั้งที่ 3, 4 และ 5 เนื่องจากนักเรียนบางคนยังไม่มีพื้นฐานการอ่านและยังไม่ทราบวิธีการบันทึกการอ่านที่ถูกต้อง ผู้สอนจึงให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจพร้อมกันในการเรียนครั้งที่ 1 และ 2 ก่อนแล้วจึงเริ่มทำแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนในการเรียนครั้งที่ 3, 4 และ 5

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน โดยศึกษาจากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 8 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน โดยศึกษาจากคะแนนของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน ผ่านแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน โดยศึกษาจากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ลำดับที่	คะแนนค่าเฉลี่ย			แปลค่า
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	
1	2.33	3.00	3.66	สูงขึ้น
2	2.30	2.66	3.66	สูงขึ้น
3	2.66	3.33	4.00	สูงขึ้น
4	2.66	3.33	3.66	สูงขึ้น
5	2.33	3.33	4.00	สูงขึ้น
6	2.33	3.00	3.66	สูงขึ้น
7	2.66	3.33	3.66	สูงขึ้น
8	2.00	3.00	4.00	สูงขึ้น
9	2.66	3.33	3.66	สูงขึ้น

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนเฉลี่ย			แปลค่า
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	
10	2.66	3.33	4.00	สูงขึ้น
11	2.66	3.33	3.66	สูงขึ้น
12	2.66	3.00	3.66	สูงขึ้น
13	3.00	3.33	4.00	สูงขึ้น
14	3.00	3.66	4.00	สูงขึ้น
15	2.66	3.33	3.66	สูงขึ้น
16	3.00	3.66	3.66	สูงขึ้น

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาพัฒนาการของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน โดยศึกษาจากคะแนนของการทำแบบฝึกหัดการอ่านนอกชั้นเรียน ผ่านแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

นอกจากนี้จากการถามความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยคำถามเป็นคำถามเปิด มีผลแสดงความคิดเห็นดังนี้

1. กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมการอ่านนอกห้องเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านจับใจความช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น

ตัวอย่างเช่น นักเรียนได้แสดงความเห็น ไว้ว่า

“การที่ครูให้หนูอ่านหนังสือนอกห้องเรียน ช่วยให้หนูมีความสามารถทางการอ่านที่ดีขึ้น เพราะหนูฝึกจับใจความ ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร สิ่งนี้ช่วยให้หนูอ่านและคิดตามเรื่องที่อ่านได้ และช่วยให้เข้าใจในเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้นจนสามารถสรุปเนื้อหาที่อ่านได้ เมื่ออ่านทุกวันทำให้หนูสามารถอ่านหนังสือได้มากขึ้นและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น”

2. กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยเฉพาะการฝึกเขียนสรุปหลังจากการอ่าน หนังสือนอกห้องเรียนช่วยฝึกทักษะการเขียน ไม่ว่าจะเป็นการสะกดคำ การใช้ภาษาให้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ และการเรียบเรียงความคิด

ตัวอย่างเช่น นักเรียนได้กล่าวว่า

“การอ่านนอกชั้นเรียนนอกจากจะทำให้หนูอ่านหนังสือได้เก่งขึ้นแล้ว ยังฝึกการเขียน ทำให้หนูเขียนได้เก่งขึ้นด้วย หนูคิดว่าหนูสะกดคำได้ดีขึ้น เพราะหนูอ่านบ่อย เขียนบ่อย”

นักเรียนอีกคนยังได้กล่าวสนับสนุนประโยชน์ของการฝึกอ่านเขียนด้วยกิจกรรม การอ่านแบบกว้างขวางว่า

“เพราะหนูต้องอ่านเขียนหนังสือทุกวัน โดยเฉพาะต้องเขียนบันทึกสรุปสิ่งที่อ่าน ทำให้หนูเขียนหนังสือเร็วขึ้น ใช้ประโยคถูกต้องขึ้น โดยเฉพาะการเล่าเรื่องที่อ่าน ครูชมหนูว่าหนู เขียนหนังสืออ่านรู้เรื่อง ไม่ง”

3. กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางทำให้นักเรียนมีความสุขในการอ่าน รู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียดในขณะที่อ่าน

ตัวอย่างเช่น นักเรียนได้พูดถึงประโยชน์ของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ไว้ว่า

“การอ่านนอกเวลาเรียน ทำให้หนูมีความสุขกับการอ่านมาก เพราะไม่ต้องเครียด หรือเร่งว่าต้องอ่านให้จบภายในเวลาเท่าไร เรื่องที่อ่านก็เป็นเรื่องที่หนูเลือกมาเอง ทำให้อ่านอย่าง สนุกสนาน และอ่านได้นานเท่าไรก็ได้ อ่านได้มากเท่าไรก็ได้ หนูรู้สึกมีความสุข และผ่อนคลาย ไม่เครียดเหมือนการอ่านในเวลาเรียน”

ตอนที่ 9 ผลระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.9 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการ
อ่านแบบกว้างขวาง

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปล ความหมาย
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.65	0.15	มากที่สุด
1. ได้เลือกอ่านหนังสือได้ตามความถนัดแล้วความ ต้องการของตนเอง	4.50	0.51	มาก
2. ได้ฝึกการทำงานเป็นทีม	4.93	0.52	มากที่สุด
3. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ	4.52	0.51	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้	4.72	0.09	มากที่สุด
4. บทอ่านมีเนื้อหาที่หลากหลาย	4.62	0.50	มากที่สุด
5. บทอ่านที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.87	0.34	มากที่สุด
6. บทอ่านที่ใช้ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็ว	4.68	0.47	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.44	0.04	มาก
7. ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4.62	0.50	มากที่สุด
8. นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.25	0.44	มาก
ผลรวมเฉลี่ย	4.60	0.09	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
(ค่าเฉลี่ย = 4.60, S.D. = 0.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ความพึงพอใจด้านสื่อการเรียนรู้
อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.72, S.D. = 0.09) รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.65, S.D. = 0.15) และด้านประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมาก
(ค่าเฉลี่ย = 4.44, S.D. = 0.04) ตามลำดับ แต่ละด้านเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านสื่อการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสามข้อ คือ บทอ่านที่ใช้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.87, S.D. = 0.34) รองลงมาคือ บทอ่านที่ใช้ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็ว (ค่าเฉลี่ย = 4.68, S.D. = 0.47) และบทอ่านมีเนื้อหาที่หลากหลาย (ค่าเฉลี่ย = 4.62, S.D. = 0.50)

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ได้ฝึกการทำงานเป็นทีม (ค่าเฉลี่ย = 4.93, S.D. = 0.52) รองลงมาคือ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน (ค่าเฉลี่ย = 4.52, S.D. = 0.51) และข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ได้เลือกอ่านหนังสือได้ตามความถนัดและความต้องการของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.50, S.D. = 0.51)

3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (ค่าเฉลี่ย = 4.62, S.D. = 0.50) รองลงมาคือนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.25, S.D. = 0.44)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และได้สรุปผล อภิปรายผล แนะนำข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
2. นักเรียนที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางอยู่ในระดับมาก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านหลังเขา ตำบลหนองกร่าง อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 16 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านหลังเขา ตำบลหนองกร่าง อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 16 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตัวแปรตาม

1. การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
3. ความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
4. แบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
5. แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

6. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา จังหวัดกาญจนบุรี โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนทราบ
2. ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ และลงคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนไว้ เพื่อการนำไปใช้เปรียบเทียบกับแบบทดสอบหลังเรียน
3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 5 แผน ใช้เวลาแผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ ในแต่ละคาบนักเรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยวคนละ 1 ใบงานและแบบฝึกหัดงานกลุ่ม กลุ่มละ 1 ใบงาน เมื่อดำเนินการตามแผนครบทั้ง 5 แผนแล้ว นักเรียนจะต้องมีใบงานเดี่ยวคนละ 5 ใบงาน และใบงานกลุ่ม กลุ่มละ 4 ใบงาน
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนอกชั้นเรียน โดยนักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน และทำบันทึกหลังการอ่านในแบบบันทึกการอ่าน โดยเขียนบันทึก 3 ครั้ง ในแผนที่ 3, 4 และ 5 การใช้แบบบันทึกหลังการอ่านเพื่อยืนยันว่ากิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้
5. หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนแก่นักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 10 ข้อซึ่งเป็นคนละชุดกับแบบทดสอบก่อนเรียน
6. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังจบการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 20 ข้อ
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยประเมินด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
8. นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าสถิติ t-test (Dependent Sample)
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน โดยค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนงานเดี่ยวและงานกลุ่ม และแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและการพรรณนา
4. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.2 จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง นักเรียนทุกคนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.18 คิดเป็นร้อยละ 85.90

5.1.3 จากการศึกษาแบบฝึกหัดทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ทุกคน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

5.1.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.60)

5.2 การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับสมมติที่ตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lai (1993 อ้างถึงใน บุญรอด โชติวชิรา, 2547) ที่เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากหลายๆ โรงเรียนในฮ่องกง โดยแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการอ่านแบบกว้างขวาง และกลุ่มควบคุมที่เรียนตามปกติ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการอ่านแบบกว้างขวางมีพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีความเร็วในการอ่านสูงขึ้น และมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญรอด โชติวชิรา (2547) ที่ได้วิจัยเรื่องผลการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีเจตคติต่อการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผลที่ได้ในงานวิจัยเรื่องนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) ที่ศึกษาความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผลปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นได้ และนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นด้วย

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางช่วยทำให้นักเรียนมีความสามารถทั้งด้านการอ่านและการเขียน ไม่ใช่เฉพาะในวิชาภาษาไทยเท่านั้น ยังพัฒนาความสามารถทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ ได้อีกด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

ประการแรก กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย น่าสนใจ กล่าวคือกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางประกอบด้วย ขั้นที่ 1 สนทนาเกี่ยวกับหนังสือ จากการสังเกตนักเรียนพบว่าการสนทนาเบื้องต้นเกี่ยวกับหนังสือ เช่นการเล่าเรื่องย่อสั้นๆ การเล่าถึงตัวเอก หรือการเล่าประวัติผู้แต่ง ช่วยให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และพร้อมที่จะอ่านเนื้อเรื่องโดยละเอียด ขั้นที่ 2 การอ่านออกเสียง ครูอ่านออกเสียงโดยใช้ท่าทาง น้ำเสียง และอารมณ์ในการอ่าน กิจกรรมนี้จะเป็นกิจกรรมทางเลือก คือนักเรียนจะเป็นผู้ฟัง หรือผู้อ่านร่วมก็ได้ 3 การอ่านในใจด้วยตนเอง เป็นขั้นที่

นักเรียนจะรู้สึกอิสระโดยที่ครูไม่ได้บังคับให้อ่าน นักเรียนได้เลือกเนื้อเรื่องที่อ่านเอง จากการสังเกตพบว่านักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เกิดความเครียดเวลาอ่าน ขั้นที่ 4 การอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่าน เป็นขั้นที่นักเรียนได้พูดคุยกันเกี่ยวกับเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน การที่อ่านแล้วได้นำมาพูดคุยหรือเล่าให้กับเพื่อนๆ ได้ฟังแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันจะทำให้นักเรียนชอบการอ่านมากขึ้น เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ ยิ่งอ่านได้เยอะก็จะยิ่งนำมาเล่าได้เยอะกว่าเพื่อนคนอื่น ขั้นที่ 5 การเล่าทวนเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ หลังจากทำงานเดี่ยวเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะออกมาเล่าทวนเรื่องหน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ ฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเอง และเพื่อให้เพื่อนๆ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและอยากจะนำหนังสือเรื่องที่เพื่อเล่ากลับไปอ่านบ้าง

กิจกรรม 5 ขั้นของการอ่านแบบกว้างขวาง ถือว่าเป็นกิจกรรมที่สร้างกลยุทธ์ทางการเรียนให้แก่เด็กในระดับส่วนบุคคล หรือที่เรียกว่า Individualization in language learning (Lian and Lian, 1997) และ Lian (2011) ได้เสนอแนะว่าการจะให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกวิธีการเรียน หรือกลยุทธ์การเรียนด้วยตนเอง การที่จะให้นักเรียนเลือกวิธีการเรียนได้ ครูต้องใช้กิจกรรมที่หลากหลายพอที่นักเรียนจะเลือกเองได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยพบว่านักเรียนบางคนที่ชอบการแสดงออกก็จะพยายามออกเสียงใส่อารมณ์ตามหรือขอเป็นผู้อ่านออกเสียงเอง นักเรียนบางคนที่ไม่ชอบแสดงออกก็จะนั่งฟังเงียบๆ ด้วยความสนใจ นักเรียนบางคนก็เลือกที่จะอ่านในใจตามลำพัง แต่ผลการวิจัยที่ได้คือนักเรียนทุกคนมีผลคะแนนความสามารถในการอ่านสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

ประการที่สอง การจะพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ บทอ่านหรือเนื้อหาที่ใช้สอนทั้งในและนอกชั้นเรียนเป็นบทอ่านที่น่าสนใจ มีความดึงดูดใจ หลากหลาย และ มีความท้าทาย ดังที่ Day and Bamford (2002) และ Harris and Sipay (1990) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนจะสามารถการพัฒนาการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการด้วยกัน คือ ความน่าสนใจของบทอ่านที่จะทำให้ผู้อ่านอยากจะเข้าไปมีส่วนร่วม และระดับความยากง่ายของบทอ่านที่มีความท้าทายให้เพียงพอที่ผู้อ่านสามารถอ่านและพัฒนาตนเองได้

นอกจากนี้บทอ่านที่ผู้วิจัยนำมาใช้มีเนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัวจนไปถึงเรื่องไกลตัวของนักเรียน อันเป็นการสร้างระดับความยากง่าย และความท้าทายให้แก่เด็ก ยิ่งไปกว่านั้นการใช้บทอ่านที่มีภาพประกอบสวยงาม สีสันสดใส สอดคล้องกับเนื้อหาที่น่าสนใจดึงดูด ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่าน และช่วยสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่เด็กที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ ทำให้เกิดกำลังใจที่จะอ่านต่อไป

แนวคิดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Guthrie (1981 อ้างถึงใน สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล, 2544) ว่า ผู้เรียนจะสามารถอ่านได้เป็นเวลานาน เพลิดเพลิน และมีความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างดี

ดี เมื่อได้อ่านเนื้อหาที่ตนสนใจ ประกอบกับหนังสือที่กำหนดให้อ่านนอกชั้นเรียนนั้นมีรูปแบบที่สวยงาม มีขนาดกะทัดรัด และภายในมีเรื่องราวที่น่าสนใจและรูปภาพที่หลากหลายสีสันทั้งแบบเต็มหน้าและครึ่งหน้า จำนวนมากมายซึ่งช่วยให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจเรื่องราวต่างๆ มากขึ้น

สรุปได้ว่า บทอ่านในการวิจัยครั้งนี้เป็นบทอ่านที่น่าสนใจจึงทำให้ผู้เรียนอ่านได้และเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้สูงขึ้น และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่านด้วย

5.2.2 จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า นักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านทุกคนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางฝึกให้นักเรียนฝึกทักษะการจับใจความ การอ่านสรุปความ และการอ่านวิเคราะห์ ด้วยเหตุนี้แม้นักเรียนจะเปิดบทอ่านที่ไม่เคยอ่านมาก่อนก็สามารถอ่านเพื่อตอบคำถามได้ ดังที่ NRP (2000) และ Pressley (2002) ได้เสนอแนะว่าการฝึกอ่านบ่อยๆ ควบคู่ไปกับการฝึกตั้งคำถามและตอบคำถาม รวมไปถึงการสรุป เป็นการฝึกทักษะการจับใจความ การสรุปความ และความสามารถในการอ่านเร็วได้ดี

5.2.3 จากการศึกษาแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม และแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนทั้งในเรื่องของคะแนนแบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า คะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม รวมทั้งแบบฝึกหัดนอกชั้นเรียนที่ใช้เพื่อยืนยันว่ากิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ทุกคน และยังพบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

การที่คะแนนแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม และจากบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนมีคะแนนสูงขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งแสดงถึงการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการเรียนการสอนแบบการอ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งมีหลักการคือ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะอ่านอะไรก็ได้ เวลาไหนก็ได้ อ่านเพื่อเข้าใจเนื้อหา มากกว่าจะท่องจำหลักไวยากรณ์เพื่อการสอบ ลักษณะการจัดการเรียนการสอนแบบให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การจะเร้าใจนักเรียนให้อ่านงานชิ้นหนึ่งๆ เวลา บทอ่าน ภาพประกอบ บรรยายภาพ อธิบายภาพในการอ่าน และเพื่อนร่วมอ่านมีผลต่อการจูงใจ มากกว่าจะเป็นครูผู้สอนกำหนดเวลาและเนื้อเรื่องให้อ่าน (Carrell and Carson, 1997) ด้วยเหตุที่การอ่านแบบกว้างขวางไม่ใช่การแบบท่องจำเพื่อการสอบ นักเรียนของงานวิจัยเรื่องนี้จึงสนุกที่จะอ่าน และรักที่จะฝึกฝน

การอ่าน ทั้งในลักษณะงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ดังที่ Goswami (1990) และคณะได้เสนอแนะว่า การอ่านต้องไม่ใช่การบังคับ หากควรเปิดกว้างเพื่อสร้างบรรยากาศการอ่านที่ผ่อนคลาย สนุกสนาน เพื่อให้ให้นักเรียนรู้สึกอยากอ่าน และพร้อมที่จะฝึกฝนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านของตนเอง นอกจากนี้เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะ (Downing, 1982) ฉะนั้นยิ่งอ่านมากก็ยิ่งพัฒนาทักษะและความสามารถของผู้อ่าน เห็นจากผลคะแนนแบบฝึกหัดของนักเรียนสูงขึ้น

นอกจากนี้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางยังเป็นช่วยพัฒนาความสามารถทางการเขียนด้วย เห็นจากนักเรียนได้กล่าวว่า

“การอ่านนอกชั้นเรียนนอกจากจะทำให้หนูอ่านหนังสือได้เก่งขึ้นแล้ว ยังฝึกการเขียน ทำให้หนูเขียนได้เก่งขึ้นด้วย หนูคิดว่าหนูสะกดคำได้ดีขึ้น เพราะหนูอ่านบ่อย เขียนบ่อย”

และนักเรียนอีกคนยังได้กล่าวว่า

“เพราะหนูต้องอ่านเขียนหนังสือทุกวัน โดยเฉพาะต้องเขียนบันทึกสรุปสิ่งที่อ่าน ทำให้หนูเขียนหนังสือเร็วขึ้น ใช้ประโยคถูกต้องขึ้น โดยเฉพาะการเล่าเรื่องที่อ่าน ครูชมหนูว่าหนูเขียนหนังสืออ่านรู้เรื่อง ไม่งง”

Carson (1993) และ Church (1997) ได้เสนอแนะว่าความสามารถทางการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน การให้ฝึกอ่านอย่างต่อเนื่องจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ทั้งด้านการอ่านและการเขียน เช่นเดียวกับที่การฝึกเขียนจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของนักเรียนทั้งด้านการอ่าน ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการอ่านและกระบวนการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ถ้าทักษะการอ่านดีแล้วจะส่งผลสืบเนื่องทำให้มีความสามารถในการเขียนติดตามไปด้วย เนื่องจากทักษะการเขียนต้องอาศัยประสบการณ์จากการอ่านมากๆ จนเกิดความชำนาญแล้วจะสามารถถ่ายโยงมาสู่ทักษะการเขียน สามารถพัฒนาการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับที่เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 อ้างถึงใน บุญรอด โชติวชิรา, 2547) ยังกล่าวว่า ผู้ที่อ่านได้ดีย่อมจะเป็นผู้ที่เขียนได้ดีด้วย

5.2.4 ความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.60, S.D. = 0.09) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับเป็นรายด้าน จากมากไปหาน้อย พบว่า ความพึงพอใจด้านสื่อการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = 4.72, S.D. = 0.09) รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = 4.65, S.D. = 0.09) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ (ค่าเฉลี่ย = 4.44, S.D. = 0.04)

จะเห็นได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจในด้านสื่อการเรียนรู้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเบญจมาศ โกมลไย (2537 อ้างถึงใน บุญรอด โชติวชิรา, 2547) ว่านักเรียนจะมีความสนใจในการอ่านและสามารถอ่านได้เป็นเวลานาน รู้สึกเพลิดเพลินและมีความเข้าใจในการอ่านยิ่งขึ้นหากได้อ่านเนื้อเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้

นักเรียนเลือกอ่านเรื่องที่ตรงตามความสนใจของแต่ละคนได้อย่างสะดวกเพราะนักเรียนแต่ละคนมีความสนใจแตกต่างกัน เช่น ในขณะที่บางคนชอบอ่านสารคดีท่องเที่ยว แต่บางคนกลับชอบอ่านสารคดีสัตว์ เป็นต้น ฉะนั้นเมื่อนักเรียนมีโอกาสเลือกอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจจะทำให้นักเรียนอ่านอย่างอิสระ เกิดความกระตือรือร้น รู้สึกพึงพอใจเมื่อได้อ่านเรื่องเองตามใจชอบได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จักริน โพธิ์ทอง (2545) ว่าหากผู้เรียนได้เลือกบทอ่านเองตามความสนใจ จะสนใจและเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีกว่าที่ผู้เรียนต้องอ่านบทอ่านที่ครูเลือกให้หรืออ่านบทอ่านเดียวกันทั้งชั้น ดังนั้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ บทอ่านมีเนื้อหาที่น่าสนใจและตรงตามความต้องการของผู้เรียน ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านสื่อการเรียนรู้มากที่สุด ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมร่วมกับครูและเพื่อนๆ และได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเรียนในครั้งนี้อยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อค้นพบของงานวิจัยนี้

5.3.1 กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสามารถสร้างบรรยากาศผ่อนคลาย ผ่านการให้บทอ่านอย่างอิสระ เลือกเวลาและสถานที่ที่ตนเองต้องการได้ สิ่งนี้ทำให้นักเรียนรู้สึกชอบหรือรักการอ่าน เพราะไม่มีใครบังคับให้อ่านในเรื่องที่เขาไม่ชอบหรือไม่อยากอ่าน เมื่อนักเรียนได้อ่านสิ่งที่ตนเองชอบก็จะมีความสุข สนุกสนาน ไปจนถึงเกิดการรักการอ่าน พร้อมทั้งจะฝึกฝนพัฒนาความสามารถทางการอ่านของเขาอย่างมีความสุขในการอ่าน

5.3.2 บทอ่านที่ใช้ต้องมีภาพประกอบสวยงาม มีสีสันสดใส สอดคล้องกับเนื้อหาที่น่าสนใจดึงดูดส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่าน และช่วยสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่เด็กที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ ทำให้เกิดกำลังใจที่จะอ่านต่อไป ไม่รู้สึกลัวเรื่องที่ตนเองอ่านนั้นยากจนเกินไป

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนการสอน

1. ก่อนที่ครูจะพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนนั้น ต้องจูงใจให้นักเรียนรักการอ่าน เมื่อนักเรียนรักการอ่าน จะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ วิธีการจูงใจที่ครูผู้สอนสามารถทำได้ เช่น การมีบทอ่านให้นักเรียนเลือกตามความต้องการ หรือการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน

2. บทอ่านที่นำมาใช้สอนควรมีรูปภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหาในเรื่อง เพื่อเป็นการสร้างความสนใจของนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น โดยเริ่มจากบทอ่านที่มีเนื้อหาง่าย ไปสู่เนื้อหาที่ยากขึ้นตามลำดับ

3. ควรจัดให้มีการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น การเรียนในห้องสมุด เพราะจะช่วยพัฒนาความสามารถในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนมากขึ้น นักเรียนจะรู้สึกเครียดหรือรู้สึกกดดันเหมือนการเรียนในห้องเรียน การเรียนในห้องเรียนนักเรียนจะไม่ค่อยกล้าพูด กล้าตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น เพราะมีความรู้สึกหวาดกลัวว่าหากตอบคำถามผิดจะถูกครูทำโทษ หรือจะอายเพื่อนๆ การเรียนนอกห้องเรียนจะช่วยให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการพูดคุยหรือซักถามข้อสงสัยกับครูหรือเพื่อนๆ ได้มากขึ้น

5.4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเปรียบเทียบระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางกับการสอนแบบอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางจะพัฒนาความสามารถของนักเรียนได้แตกต่างจากการสอนในแบบอื่นๆ หรือไม่

2. ควรนำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไปใช้ในการเรียนการสอนของนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ

3. ควรเพิ่มระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยให้มากขึ้นเพื่อพัฒนาการ และความก้าวหน้าของนักเรียนในระยะยาว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรรณิการ์ โสมชัย. (2543). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวกเศษส่วน โดยใช้วิธีการสอนแบบแก้ปัญหา กับวิธีการสอนแบบปกติ
- กระทรวงศึกษา. (2551). การกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ศุภสภา.
- กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์. (2556). ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิรนนท์สุภาโท. (2555). การพัฒนาชุดฝึกการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจในการอ่านสำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2. (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ไฉน อรุณกล้า. (2550). เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความ วิชาภาษาอังกฤษ 7 (อ 42102) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยาคม. (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เทียมจันทร์ พานิชย์พลินไชย. (2539). ระเบียบวิธีวิจัย. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร
- นพรัตน์ วิวาสุ. (2551). การศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์เขต 1. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- นภาพรณ เกตุกำจร. (2545). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยที่สอนโดยวิธีกลุ่มช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุษราภรณ์ มังคละ. (2548). การอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- บุญรอด โชติวชิรา. (2547). ผลการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2. (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประทุม สระทองยอด. (2547). ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเมตตาวิทยา. (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2548). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : เฮอร์มิตี
- ไพศาล หวังพานิช. (2543). การพัฒนาการใช้และการประเมินหลักสูตร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทธีรา ภูมิเลิศ. (2546). การเพิ่มพูนความเข้าใจและความเร็วในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2. (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รพีพรรณ พัฒนวงษ์. (2543). การคัดเลือกหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ลออ คันธวงศ์. (2550). ผลการใช้กิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (สารนิพนธ์มหาวิทยาลัย). ลำปาง : มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- วินารัตน์ ราศิริ. (2552). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 E เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์และความพึงพอใจต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วัฒนา แก้วกล้าย. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคผังความคิด. (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิไล ทองแผ่. (2545). การวิจัยทางสังคม. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร. (2548). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ. (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล. (2544). การใช้กิจกรรมการอ่านกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ และนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภารัตน์ นนทลั้ง. (2550). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภรัตน์ สท้านพล. (2544). การใช้แผนภูมิความหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมนึก ภัททิยชนี. (2544). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กอสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สุรเกียรติ์ สนิทมาก. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ ความพึงพอใจต่อการเรียนของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตตาก ที่ได้รับการสอนแบบเอ็มไอพีและการสอนปกติ. ตาก : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตตาก.
- อัจฉรา วงษ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชัญพิม. (2552). การส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดขุนกง จังหวัดเชียงใหม่. (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาษาต่างประเทศ

- Bamford, J. and Day, R. R. (Eds.). (2002). *Extensive reading activities for teaching language*. Cambridge : Cambridge University Press Barnard
- Bell, T. (2011). Ewtensive reading: speed and comprehension. *The Reading Matris*, 1(1), p.32.
- Boston, MA: Heinle and Heinle Publishers. Ellis, S. E. (2000). *Strategy instruction for increasing reading comprehension*. Retrieved from <http://www.ldonline.org/ldindepth/teachingtechniquesIellisreadingcomp.html>
- Brown, J. D. (2005). *Testing in language program : A comprehensive guide to English language assessment*. New York : McGraw- Hill.

- Carson, J. (1993). *Reading for writing: Cognitive perspectives*. In J. Carson & I. Leki (Eds.), *Reading in the composition classroom : Second language perspectives*. (p. 85-104).
- Church, G.W. (1997). *The significant of Louise Rosenblatt on the field of teaching literature Inquiry*. Retrieved from <http://www.br.cc.va.us/vcca/illchur.html>
- Day, R., and J. Bamford. (2002). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Downing, J. and C.K. Leong. (1982). *Psychology of Reading*. Macmillan Publishing Co., Inc., New York.
- Goswami, U. And Bryant, P. (1990). *Phonological Skills and Learning to Read*. Hove : Lawrence Earlbaum Associates
- Harris, J. Albert and Edward R. Sipay. (1990). *How to Increase Reading Ability: A Guide to Development and Remedial Methods*. 9th edition. Longman England Cliffs : Prentice Hall.
- Iwahori, Y. (2008). Developing Reading Fluency: A study of extensive reading in FFL. *Reading in a foreign language*, 20(1), p.70-79.
- Krashen, S. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Program : Oxford
- Lin, L. F. (2010). Senior high school students' reading comprehension of graded readers. *Journal of Language Teaching and Research*, 1 (1), p.20-28.
- Lian, A.-B., & Lian, A.-P. (1997). The secret of the Shao-Lin monk : Contribution to an intellectual framework for language-learning. *ON-CALL*, p.2-19.
- Lian, A.-P. (2011). Reflections on language-learning in the 21st century: The rhizome at work. *Rangsit Journal Of Arts And Sciences*, 1(1), p.3-15.
- Lituarzas, P. M., Jacobs, G. M., & Remand, W. A. (1999). A study of extensive reading with remedial reading students. *Language Instructional Issues in Asian Classrooms*, p.89-104.
- Lopp, D. & Flood, J. (1986). *Teaching Students to Read*. New York : Macmillan Publishing company.
- Macalister, I. (2008). Integrating extensive reading into an English for academic purposes. *Program. The reading Matrix*, 8(1), p.23-24
- Manzo, A. V., & Manzo, U. C. (1997). *Creating reading instruction for children*. Massachusettes : Allyn & Bacon.

- NRP (U.S.). (2000). *Report of the National Reading Panel : Teaching children to read : An Evidence-Based Assessment of the Scientific Research Literature for Reading Instruction*.
- Nakanishi, I. (2005). A book in question! Interning receptive and productive skills using graded readers. *The Language Teacher*, 9(6), p.35-36
- Nation, P. (1997). The language learning benefits of extensive reading. Language National Reading Panel (U.S.), & National Institute of Child Health and Human Development (U.S.). (2000). Report of the National Reading Panel : Teaching children to read : an evidence-based assessment of the scientific research literature on reading and its implications for reading instruction : reports of the subgroups. Washington, D.C.: National Institute of Child Health and Human Development, National Institutes of Health. *Teacher-Kyoto-JALT*, 21(5), p.13-6.
- Nuttal, C. (1982). *Teaching skills in a foreign language*. London : Heineman.
- Pressley, M. (2000). Comprehension instruction: What makes sense now, what might make sense soon. In M.L. Kamil, P. Mosenthal, P.D. Pearson, & R. Barr (Eds.). *Handbook of Reading Research : Volume III*. New York : Longman.
- Rane-Szostak, D., & Herth, K. A. (1995). Pleasure reading, other activities, and loneliness in later life. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 39(2), p.100-108.
- Robb, T. N., & Susser, B. (1989). Extensive reading vs. skills building in an EFL context. *Reading in a Foreign Language*, 5(2), p.239-251.
- Schmidt, K. (1996). Extensive reading in English: rationale and possibilities for a program at Shirayuri Gakuen. Seidai Shirayuri. *Journal of General Research*, 24(2), p.81-92.
- Small, R.V. & Venkatesh, M. (2000). A cognitive-motivational model of decision satisfaction. *Instructional Science : An International Journal of the Learning Sciences*, 28(1), p.1-22.
- Smith, C.R. (1999). *Learning disabilities The interaction of learner, task, and setting*. Boston : Allyn & Bacon.
- Stice, C. P., Bertrand, I. E., and Bertrand, N.P. (1995). *Integrating reading and the other language arts: Foundations of a whole language curriculum*. California: Wadsworth
- Valmont, W.J. (1994). *Creating videos for School use* Boston : Allyn & Bacon.
- Waring, R. (1997). Graded and extensive reading-questions and answers. *Language Teacher-Kyoto-JALT*, 21, p.9-12.

ภาพรวม

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง

การอ่านแบบกว้างขวาง มีหลักการคือ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะอ่านอะไรก็ได้ เวลาไหนก็ได้ อ่านเพื่อเข้าใจเนื้อหา มากกว่าจะท่องจำหลักไวยากรณ์เพื่อการสอบ ลักษณะการจัดการเรียนการสอนให้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การจะรื้อไวยากรณ์ให้นักเรียนให้อ่านงานชิ้นหนึ่งๆ เวลา บทอ่าน ภาพประกอบ บรรณาคาศ อิสรภาพในการอ่าน และเพื่อนร่วมอ่านมีผลต่อการสนใจ มากกว่าจะเป็นครูผู้สอนกำหนดเวลา และเนื้อเรื่องให้อ่าน

การอ่านแบบกว้างขวางมี 5 ขั้นตอน

1.ขั้นตอนการสนทนาเกี่ยวกับกับ

2.ขั้นตอนการฝึกหัดและอ่านออก

3.ขั้นตอนการอ่านในใจด้วยตนเอง

4.ขั้นตอนการอภิปรายเรื่องที่อ่าน

5.ขั้นตอนการเล่าทวนเรื่อง

ขั้นตอนของการอ่านแบบกว้างขวาง

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การอ่านภายในชั้นเรียน และการอ่านภายนอกชั้นเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การอ่านในชั้นเรียน

1. ขั้นตอนการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ ผู้สอนจะสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้กับผู้เรียน โดยครูจะเป็นผู้เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับหนังสือที่สนใจคร่าวๆ ให้ผู้เรียนได้ทราบแต่จะไม่เล่าถึงตอนจบ เพราะจะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและต้องการจะอ่านเอง

2. ขั้นตอนการฝึกหัดและอ่านออกเสียง ผู้สอนเป็นผู้อ่านหนังสือให้ผู้เรียนฟัง และให้ผู้เรียนออกเสียงตาม ซึ่งการออกเสียงต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านด้วย เพื่อให้ผู้เรียนได้สังเกตอารมณ์และน้ำเสียงประกอบกับการอ่านไปด้วย มีการถามคำถามสั้น ๆ บ้าง เพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้คาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการสนใจและอยากอ่านต่อ

3. ขั้นตอนการอ่านในใจด้วยตนเอง ผู้สอนจะเตรียมเนื้อหาไว้ ผู้เรียนจะได้บทอ่านที่มีเนื้อหาแตกต่างกันเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนจะต้องอ่านในใจด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะจับเวลาประมาณ 2 นาที เมื่อหมดเวลาให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้คนที่อ่านคำสุดท้ายเอาไว้ และให้ผู้เรียนนับจำนวนคำที่อ่าน ทำซ้ำอีก 2 ครั้ง เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนอ่านได้จำนวนคำมากกว่าเดิมหรือไม่เป็นการทดสอบความเร็วในการอ่าน เมื่ออ่านในใจเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนก็จะมอบงานให้ผู้เรียนทำการถามข้อมูลในเรื่องที่อ่าน

4. ขั้นตอนการอภิปรายเรื่องที่อ่าน หลังจากอ่านจบเรียบร้อยแล้วผู้เรียนที่ได้อ่านเรื่องเดียวกันก็จะจับกลุ่มกันเพื่ออภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยผู้สอนจะคอยถามคำถามเป็นระยะ ๆ หลังจากอภิปรายกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนก็จะต้องทำงานเดี่ยว โดยในแต่ละคาบที่ทำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องเลือกกิจกรรมที่ไม่ซ้ำกับกิจกรรมที่เคยเลือกทำมาแล้ว

5. ขั้นตอนการเล่าทบทวนเรื่อง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ หลังจากทำงานเดี่ยวเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะออกมาเล่าทบทวนเรื่องหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนๆ ฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเองและเพื่อให้เพื่อนๆ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและอยากให้นำหนังสือเรื่องที่เพิ่งเล่ากลับไปอ่านบ้าง

ขั้นตอนของการอ่านแบบกว้างขวาง

การอ่านนอกชั้นเรียน

เป็นกิจกรรมที่ฝึกการอ่านของนักเรียน โดยการฝึกด้วยตนเองภายนอกชั้นเรียน จะไม่มีการช่วยเหลือจากครูหรือเพื่อน นักเรียนจะเลือกอ่านหนังสือที่ตนเองสนใจ และเลือกสถานที่ที่อยากอ่าน เพื่อให้เกิดความผ่อนคลายและเพลิดเพลิน ในการอ่านนักเรียนจะใช้วิธีการอ่านแบบที่ครูสอน หรือจะใช้วิธีการอ่านที่นักเรียนถนัด และเหมาะสมกับตนเองก็ได้ หลังจากอ่านจบแล้วให้เขียนสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน ในแบบสรุปที่ครูเตรียมไว้ให้

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 4 คาบ คาบละ 50 นาที

สาระสำคัญ

การอ่านบทอ่านในหนังสือนิทาน นักเรียนจะต้องเข้าใจในบทอ่านที่อ่าน บอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน บอกความสำคัญได้ ตลอดจนสามารถขยายความคิดจากเรื่องที่อ่านไปได้อย่างกว้างขวาง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้

- เล่าเรื่องได้
- ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
- บอกจุดประสงค์ของเรื่องหรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้
- อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

2. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ตรงต่อเวลา
- มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ที่ได้รับมอบหมาย
- มีส่วนร่วมในการทำงาน แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างเต็มใจ

ผู้สอนอย่างเต็มใจ

3. ด้านกระบวนการ

- สามารถใช้กระบวนการอ่านไปพัฒนาทักษะอื่นๆ ได้

เนื้อหาสาระ

- เนื้อหาจากหนังสือเรียน
- เนื้อหาจากหนังสือนิทาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

(คาบที่ 1)

ขั้นที่ 1 การสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ

การสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากอ่านหนังสือ ผู้สอนจะเล่าเกี่ยวกับหนังสือที่ตนเองสนใจอ่านคร่าว ๆ ด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่น่าสนใจและน่าสนใจ แต่จะไม่เล่าเรื่องราวทั้งหมด เพื่อให้ให้นักเรียนอยากติดตามและอยากรับกลับไปอ่านต่อด้วยตนเอง โดยในระหว่างที่ผู้สอนกำลังเล่าเรื่องอยู่นั้นก็จะส่งหนังสือไปรอบๆห้องให้ผู้เรียนได้เห็นหน้าปกและรูปภาพในเล่มเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากอ่าน

ขั้นที่ 2 การฝึกหัดและอ่านออกเสียง

2.1 ครูแจกบทอ่าน นิทานเรื่องพระราชโองการ แก่ นักเรียนในชั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้บทอ่านเดียวกันทุกคน

2.2 ครูสนทนากับนักเรียนว่า นักเรียนเห็นชื่อเรื่องพระราชโองการแล้วคิดว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

2.3 ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตาม ซึ่งครูจะต้องออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้อง

2.4 ในขณะที่นักเรียนอ่าน ครูจะตั้งคำถามเป็นระยะๆ เพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียน และให้ผู้เรียนได้คาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความสนใจในการอ่าน

2.5 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาอีกครั้งเพื่อความเข้าใจ

2.6 ครูแจกสมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียนให้นักเรียน พร้อมทั้งอธิบายวิธีการบันทึกให้นักเรียนฟัง สอบถามความเข้าใจของนักเรียนอีกครั้ง

2.7 ครูให้นักเรียนเลือกนิทานที่ตนเองสนใจ คนละ 3 เรื่อง กลับไปอ่านนอกเวลาเรียน โดยในแต่ละวันอ่านได้กี่หน้า ให้นักเรียนบันทึกไว้ และสรุปว่าได้อะไรบ้างจากที่อ่านไป และนำมาส่งให้ครูในคาบสุดท้ายของการเรียนแผนนั้นๆ

(คาบที่ 2)

ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านในใจด้วยตนเอง

ครูให้นักเรียนเลือกหนังสือนิทานที่ตนเองสนใจ คนละหนึ่งเรื่อง ซึ่งมีหนังสือนิทานเกี่ยวกับสัตว์เลื้อย หนังสือนิทานเกี่ยวกับครอบครัว และหนังสือนิทานเกี่ยวกับการผจญภัย โดยนักเรียนแต่ละคนก็จะอ่านนิทานที่ตนเลือกในใจ โดยกำหนดเวลาในการอ่าน 15 นาที

ขั้นที่ 4 การอภิปรายเรื่องที่อ่าน

- 4.1 ครูให้นักเรียนจัดกลุ่ม จำนวน 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คนตามเรื่องที่ตนเองอ่าน
- 4.2 ครูแจกใบงานกลุ่มให้นักเรียน และให้นักเรียนช่วยกันแบ่งหน้าที่ว่าใครจะทำประเด็นใด ในหัวข้อคำถามที่ครูได้ให้ไว้
- 4.3 ครูให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายนิทานที่ตนได้อ่าน ตามหัวข้อที่ได้เลือกไว้ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของเนื้อเรื่อง
- 4.4 เมื่อร่วมกันอภิปรายครบตามหัวข้อแล้ว นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความเข้าใจเรื่องที่ตนอ่านแล้ว จึงจะตอบคำถามลงในใบงานกลุ่มที่ครูได้แจกให้ และนำไปส่งครูผู้สอน
- 4.5 ครูตรวจสอบความถูกต้องของผลงานในแต่ละกลุ่ม เพื่อนำไปแก้ไขและปรับปรุง
- 4.6 ในแต่ละกลุ่มครูมีใบงานให้เลือกทั้งหมด 5 ใบงาน คือ ใบงานการเขียนสรุปความ การเล่าปากเปล่า ใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ใบงานวาดภาพและอภิปรายเรื่องที่อ่าน และใบงานการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งนักเรียนที่อยู่กลุ่มเดียวกันจะเลือกทำใบงานซ้ำกันไม่ได้
- 4.7 ครูอธิบายคำชี้แจงของการทำใบงานทั้ง 5 ใบงานให้นักเรียนเข้าใจ และให้นักเรียนลงมือทำใบงานของตนเอง
- 4.8 ครูตรวจสอบผลงานของนักเรียนแต่ละคน และเลือกผลงานที่ดีในแต่ละใบงานมานำเสนอให้เพื่อนๆในห้องดู
- 4.9 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาและใจความสำคัญที่เรียนในวันนี้อีกครั้ง เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจมากขึ้น และให้นักเรียนไปปรึกษากันเพื่อมานำเสนอหน้าชั้นเรียนในครั้งต่อไป

(คาบที่ 3-4)

ขั้นที่ 5 การเล่าทวนเรื่อง

- 5.1 ครูให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มกันเหมือนที่เรียนในคาบที่แล้ว

5.2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนไปในคาบที่ หลังจากทำงานเดี่ยวเรียบร้อยแล้ว นักเรียนแต่ละกลุ่มจะออกมาเล่าทวนเรื่องหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนๆ ฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเองและเพื่อให้เพื่อนๆ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและอยากจะนำหนังสือเรื่องที่เพื่อเล่ากลับไปอ่านบ้าง

5.3 ครูสรุปผลการเล่าทวนเรื่องของนักเรียนแต่ละกลุ่มพร้อมทั้งชมเชยและให้กำลังใจในการเรียนครั้งต่อไป

สื่อการเรียนรู้

1. บทอ่านนิทาน เรื่อง พระราชาใจดี
2. หนังสือนิทานสำหรับเด็กอายุ 7-10 ปี
3. ใบงานกลุ่ม
4. ใบงานเดี่ยว 5 ใบงาน
 - ใบงานการตอบคำถาม
 - ใบงานการเขียนสรุปความ
 - ใบงานการเล่าปากเปล่า
 - ใบงานการวาดภาพและอธิบายภาพที่วาด
 - ใบงานการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
5. สมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียน

ตัวอย่าง กลุ่มที่ 1

บทอ่านจากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมที่ใช้ในกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
(ขั้นตอนการอ่านในใจด้วยตนเอง การอภิปรายเรื่องที่อ่าน และการเล่าทวนเรื่อง)

นิทานเรื่อง เรื่องพระราชาใจดี

ชาวเมืองมีหลากหลายหน้าที่ แต่ทั้งหมดก็รักใคร่สามัคคี ช่วยพระราชดูแล
ดินแดนแห่งนี้ให้น่าอยู่ จนกระทั่งวันหนึ่ง มีสัตว์ประหลาด เดินสายอาด อาด เข้ามาใน
เมือง

โครม โครม คราม คราม สัตว์ประหลาดห้ามรังแกชาวเมือง สัตว์ประหลาดยึด
ดินแดนปกครองเอง แต่ชาวเมืองไม่กลัวเกรงรวมพลังกัน แม้สัตว์ประหลาดจะตัวใหญ่
น่าดู ชาวเมืองก็จะสู้ เพื่อพระราชผู้เป็นที่รัก และเพื่อดินแดนของตน ชาวเมืองช่วยกัน
เล่นดนตรีขับกล่อม จนสัตว์ประหลาดยอมนอนหลับไปเลย จากนั้นก็ช่วยกันมัดสัตว์
ประหลาดไว้ ก่อนจะรีบเข้าไปช่วยพระราช

สัตว์ประหลาดตื่นขึ้นมาตกใจ

“เอ๊ะ ฉันโดนมัดได้อย่างไร ปล่อยเดี๋ยวนี้ ชาวเมืองรีบเข้าไปดิงผม ดิงหาง ง้าง
ปากสัตว์ประหลาดทันที

“ช้าก่อน ช้าก่อน” ทันใดนั้น พระราชรีบห้ามไว้

“เราควรให้อภัย และมีเมตตา ต้องมีสติ พิจารณา พิชิตความโกรธ อย่าเพิ่งลงโทษ
ต้องให้ออกาสเขากลับใจ”

เรื่องราวในดินแดนสุขดี จึงจบลงด้วยความสุขดี นับแต่นั้นมา

ใบงานกลุ่ม 1
นิทานเรื่องพระราชโองการ

ชื่อกลุ่ม.....

สมาชิกในกลุ่ม

1.
2.
3.
4.

หลังจากอ่านนิทานเรื่องพระราชโองการและร่วมกันอภิปรายเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไรในการเขียนนิทานเรื่องพระราชโองการ

.....

.....

.....

.....

2. สาระสำคัญของนิทานเรื่องพระราชโองการคืออะไร

.....

.....

.....

.....

3. ข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านนิทานเรื่องพระราชโองการคืออะไร

.....

.....

.....

.....

4. แนวทางในการนำข้อคิดจากนิทานเรื่องพระราชโองการไปใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินการตอบคำถามจากนิทานเรื่อง พระราชาใจดี (งานกลุ่ม)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

นิทานเรื่องพระราชาใจดี

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน
	บอก จุดประสงค์ ของเรื่องที่อ่าน	สรุปเนื้อหา	บอกข้อคิดที่ได้ จากการอ่าน	การนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	รวม (16)
4					
3					
2					
1					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

15 -16 ดีมาก
12-14 ดี
9-11 พอใช้
ต่ำกว่า 8 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินผลการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน (งานกลุ่ม)

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน			
	จุดประสงค์ของเรื่องที่ อ่าน	สรุปเนื้อหา	ข้อคิดที่ได้จากการ อ่าน	การนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน
4 ดีมาก	บอกจุดประสงค์ของ เรื่องที่อ่านได้อย่าง ครบถ้วนและถูกต้อง	สรุปเนื้อหาสำคัญใน เรื่องได้ครบถ้วนและ ถูกต้อง	บอกข้อคิดที่ได้จาก การอ่านได้อย่าง ถูกต้อง แสดงความ คิดเห็นอย่างมีเหตุผล	บอกประโยชน์ที่ จะนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ อย่างถูกต้อง ครบถ้วน
3 ดี	บอกจุดประสงค์ของ เรื่องที่อ่านได้เป็นส่วน ใหญ่	สรุปเนื้อหาสำคัญใน เรื่องได้เป็นส่วนใหญ่	บอกข้อคิดที่ได้จาก การอ่านได้เป็นส่วน ใหญ่ แสดงความ คิดเห็นอย่างมีเหตุผล	บอกประโยชน์ที่ จะนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ เป็นส่วนใหญ่
2 พอใช้	บอกจุดประสงค์ของ เรื่องที่อ่านได้ค่อนข้าง น้อย แต่อ่านแล้วพอ เข้าใจได้	สรุปเนื้อหาสำคัญใน เรื่องได้ค่อนข้างน้อย แต่อ่านแล้วพอเข้าใจได้	บอกข้อคิดที่ได้จาก การอ่านได้ค่อนข้าง น้อย แสดงความ คิดเห็นอย่างไม่มี เหตุผล	บอกประโยชน์ที่ จะนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ค่อนข้างน้อย
1 ปรับปรุง	บอกจุดประสงค์ของ เรื่องที่อ่านได้น้อยมาก ผู้อ่านไม่เข้าใจ	สรุปเนื้อหาสำคัญๆใน เรื่องได้น้อยมาก ผู้อ่าน ไม่เข้าใจ	บอกข้อคิดจากการ อ่านได้น้อยมาก แสดงความคิดเห็น ไม่ได้เลย	ไม่สามารถบอก ประโยชน์ที่จะ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

ใบงานการตอบคำถามจากนิทานเรื่อง พระราชาใจดี

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง จากนิทานเรื่อง**พระราชาใจดี** ให้นักเรียนตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. ผู้เขียนมีจุดประสงค์ในการแต่งนิทานเรื่อง**พระราชาใจดี**

.....

.....

.....

2. เหตุการณ์สำคัญของนิทานเรื่อง**พระราชาใจดี**คืออะไร

.....

.....

.....

.....

3. ผลของเหตุการณ์ในนิทานเรื่อง**พระราชาใจดี**คืออะไร

.....

.....

.....

.....

4. ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่อง**พระราชาใจดี** คืออะไร

.....

.....

.....

แบบประเมินการตอบคำถามจากนิทานเรื่อง พระราชาใจดี (งานเดี่ยว)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

นิทานเรื่องพระราชาใจดี

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน
	การเรียงลำดับ เรื่อง	เหตุการณ์สำคัญ	ผลของเหตุการณ์	ข้อคิดที่ได้จาก การอ่าน	รวม (16)
4					
3					
2					
1					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

15 -16	ดีมาก
12-14	ดี
9-11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินผลการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน (งานเดี่ยว)

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน			
	จุดประสงค์ของเรื่องที่ อ่าน	เหตุการณ์สำคัญ	ผลของเหตุการณ์	ข้อคิดที่ได้จากการ อ่าน
4 ดีมาก	บอกจุดประสงค์ของ เรื่องที่อ่านได้อย่าง ครบถ้วน ถูกต้อง	บอกเหตุการณ์สำคัญๆ ในเรื่องได้ ทุกเหตุการณ์	บอกผลของ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เขียน ชัดเจนตรงประเด็น	บอกข้อคิดที่ได้ จากการอ่านได้ อย่างถูกต้อง แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล
3 ดี	บอกจุดประสงค์ของ เรื่องที่อ่านได้เป็นส่วน ใหญ่	บอกเหตุการณ์สำคัญๆ ในเรื่องได้เป็นส่วนใหญ่	บอกผลของ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ อย่างเป็นส่วนใหญ่ เขียนชัดเจนตรง ประเด็น	บอกข้อคิดที่ได้ จากการอ่านได้ เป็นส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล
2 พอใช้	บอกจุดประสงค์ของ เรื่องที่อ่านได้ค่อนข้าง น้อย อ่านแล้วยังพอ เข้าใจได้บ้าง	บอกเหตุการณ์สำคัญๆ ในเรื่องได้ค่อนข้างน้อย อ่านแล้วยังพอเข้าใจได้ บ้าง	บอกผลของ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ ค่อนข้างน้อยเขียนไม่ ค่อยชัดเจน ไม่ค่อย ตรงประเด็น แต่อ่าน แล้วยังพอเข้าใจได้ บ้าง	บอกข้อคิดที่ได้ จากการอ่านได้ ค่อนข้างน้อย แสดงความคิดเห็น อย่างไม่มีเหตุผล
1 ปรับปรุง	บอกจุดประสงค์ของ เรื่องที่อ่านได้น้อยมาก ผู้อ่านไม่เข้าใจเลย	บอกเหตุการณ์สำคัญๆ ในเรื่องได้น้อยมาก ผู้อ่านไม่เข้าใจเลย	บอกผลของ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ได้ได้น้อยมาก ผู้อ่านไม่เข้าใจเลย	บอกข้อคิดจากการ อ่านได้น้อยมาก แสดงความคิดเห็น ไม่ได้เลย

แบบประเมินการเขียนสรุปความจากนิทานเรื่องพระราชโองการ (งานเดี่ยว)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความจากนิทานเรื่อง**พระราชโองดี**ให้เป็นสำนวนภาษาของตนเองและมีใจความที่สมบูรณ์

นิทานเรื่อง พระราชาใจดี

แบบประเมินการสรุปความจากนิทานเรื่อง พระราชาใจดี (งานเดี่ยว)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

นิทานเรื่องพระราชาใจดี

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน รวม (16)
	ลำดับ เหตุการณ์	เนื้อหา	การใช้ภาษา	กลไกในการ เขียน	
4					
3					
2					
1					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

15 -16	ดีมาก
12-14	ดี
9-11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินผลการเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน (งานเดี่ยว)

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ลำดับความคิด เหตุการณ์	เนื้อหา	การใช้ภาษา	กลไกในการเขียน
4 ดีมาก	ลำดับความคิด ลำดับ เหตุการณ์ได้อย่าง ต่อเนื่องเหมาะสม และถูกต้องทั้งหมด	สรุปสาระสำคัญของ เนื้อเรื่องและใจความ สำคัญของเรื่องได้ ถูกต้องและครบทุก ประเด็น	เขียนโดยใช้ถ้อยคำและ สำนวนเป็นภาษาของ ตนเอง ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	เขียนถูกต้องทุกคำ เว้น วรรคตอนถูกต้อง เหมาะสมตัวหนังสือ สวยงามเป็นระเบียบ อ่าน ง่าย สะอาด
3 ดี	ลำดับความคิด ลำดับ เหตุการณ์ได้อย่าง ต่อเนื่องเหมาะสม และถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	สรุปสาระสำคัญของ เนื้อเรื่องและใจความ สำคัญของเรื่องได้ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	เขียนโดยใช้ถ้อยคำและ สำนวนเป็นภาษาของ ตนเอง เป็นส่วนใหญ่ บางส่วนคัดลอกมาจาก ต้นฉบับแต่ไม่มากนัก	เขียนคำผิดไม่เกิน 1-2 แห่ง เว้นวรรคตอนได้ เหมาะสม ตัวหนังสือ สวยงามเป็นระเบียบ อ่าน ง่าย มีรอยลบหรือขีดฆ่า เล็กน้อย
2 พอใช้	ลำดับความคิด ลำดับ เหตุการณ์ไม่ต่อเนื่อง และถูกต้องเป็น บางส่วน	สรุปสาระสำคัญของ เนื้อเรื่องและใจความ สำคัญของเรื่องได้ไม่ ครบทุกประเด็น เนื้อหาสำคัญบางส่วน ขาดหายไป	เขียนโดยใช้ถ้อยคำและ สำนวนเป็นภาษาของ ตนเองค่อนข้างน้อย ส่วนมากคัดลอกมาจาก ต้นฉบับ	เขียนคำผิดไม่เกิน 3-4 แห่ง เว้นวรรคตอนได้ เหมาะสมเป็นบางตอน ตัวหนังสืออ่านง่าย แต่ไม่ เป็นระเบียบมีรอยลบหรือ ขีดฆ่ามาก
1 ปรับปรุง	ลำดับความคิด ลำดับ เหตุการณ์ไม่ได้ วกวน สับสน อ่านแล้วไม่ เข้าใจ	สรุปสาระสำคัญของ เรื่องได้ไม่ดี เนื้อหา ใจความสำคัญของเนื้อ เรื่องไม่ถูกต้องและไม่ ตรงประเด็น	ไม่ใช่สำนวนภาษาของ ตนเองในการเขียน คัดลอกประโยคมาจาก ต้นฉบับเกือบทั้งหมด	เขียนคำผิดเกิน 5 แห่ง เว้นวรรคตอนไม่ เหมาะสม ตัวหนังสือไม่ เป็นระเบียบ อ่านยาก มี รอยลบหรือขีดฆ่าเยอะ สกปรก

แบบประเมินการเล่าปากเปล่าจากนิทานเรื่อง พระราชาใจดี (งานเดี่ยว)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเล่าเรื่องจากนิทานเรื่องพระราชาใจดี ให้เพื่อนๆ ฟัง ด้วยสีหน้าท่าทาง น้ำเสียงที่เหมาะสม

นิทานเรื่องพระราชาใจดี

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน
	การ เรียงลำดับ เรื่อง	เนื้อหา	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/ สายตา/น้ำเสียง ประกอบการพูด	รวม (16)
4					
3					
2					
1					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

15 -16	ดีมาก
12-14	ดี
9-11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินผลการเล่าปากเปล่าจากเรื่องที่อ่าน (งานเดี่ยว)

ระดับ คุณภาพ (16)	เกณฑ์การให้คะแนน			
	การเรียงลำดับเรื่อง	การออกเสียง	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/ สายตา/น้ำเสียง ประกอบการพูด
4	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและครบถ้วน ผู้ฟังเข้าใจง่าย	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง เน้นหนักเบาในประโยคได้อย่างสมบูรณ์	พูดได้ต่อเนื่องไม่ติดขัด สื่อสารได้ชัดเจน	แสดงท่าทางประกอบ สบตากับผู้ฟังเสมอ พูดด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสม เสียงดังฟังชัด
3	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับเหตุการณ์เหมาะสมได้ เป็นส่วนใหญ่ผู้ฟังเข้าใจง่าย	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง เน้นหนักเบาในประโยคได้ เป็นส่วนใหญ่	พูดติดขัดบ้าง แต่ยังพอสื่อสารให้คนฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่	แสดงท่าทางประกอบ เป็นส่วนใหญ่ พูดด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสมเป็นส่วนใหญ่ สบตากับผู้ฟังเป็นส่วนใหญ่
2	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ แต่ขาดเหตุการณ์สำคัญในเรื่องไปหลายเหตุการณ์ ผู้ฟังเข้าใจเล็กน้อย	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนน้อย ขาดการออกเสียง เน้นหนักเบาในประโยค	พูดเป็นคำๆ หยุดชะงักเป็นช่วงๆ ขาดความต่อเนื่องในการพูด ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจนผู้ฟังไม่ค่อยเข้าใจ	พูดเหมือนการอ่าน ขาดความเป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ สบตากับผู้ฟังน้อยมาก
1	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ไม่ถูกต้องไม่ครบถ้วน ผู้ฟังไม่เข้าใจ	ออกเสียงคำและประโยคได้ไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้ ผู้ฟังไม่เข้าใจ	พูดเป็นคำๆเหมือนการอ่าน เว้นช่วงนาน ทำให้สื่อสารไม่ได้ ผู้ฟังไม่เข้าใจ	พูดเสียงเบาเกินไป ไม่น่าสนใจ ไม่สบตากับผู้ฟัง ไม่มีท่าทางประกอบ

ใบงานการวาดภาพเพื่ออธิบายนิทานเรื่องพระราชาใจดี (งานเดี่ยว)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพเกี่ยวกับนิทานเรื่องพระราชาใจดีให้ชัดเจน

นิทานเรื่อง พระราชาใจดี

แบบประเมินการวาดภาพเพื่ออธิบายนิทานเรื่องพระราชาใจดี (งานเดี่ยว)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

นิทานเรื่องพระราชาใจดี

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน
	วาดภาพจาก เรื่องที่อ่าน	ความคิด สร้างสรรค์	ความประณีต สวยงาม	การนำเสนอ	รวม (16)
4					
3					
2					
1					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

15 -16 ดีมาก

12-14 ดี

9-11 พอใช้

ต่ำกว่า 8 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินผลการวาดภาพอธิบายเรื่องที่อ่าน (งานเดี่ยว)

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน			
	วาดภาพจากเรื่องที่ อ่าน	ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	ความประณีต สวยงาม	การนำเสนอ
4 ดีมาก	วาดภาพจากเรื่องได้ อย่างชัดเจน คนดู เข้าใจในสิ่งที่วาดดี มาก	มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ดี วาดภาพ ออกมาได้น่าสนใจ ดึงดูดคนดูดีมาก	มีความประณีตใน การวาดภาพและ ระบายสี สวยงาม มาก ชิ้นงานสะอาด เรียบร้อยดี	นำเสนอภาพที่ วาดได้อย่าง สนุกสนานและ น่าสนใจ ผู้ฟัง สนใจดีมาก
3 ดี	วาดภาพจากเรื่องได้ อย่างชัดเจน คนดู เข้าใจในสิ่งที่วาด เป็นส่วนใหญ่	มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ดี วาดภาพ ออกมาได้น่าสนใจ ดึงดูดคนดูเป็นส่วน ใหญ่	มีความประณีตใน การวาดภาพและ ระบายสีอย่าง สวยงาม	นำเสนอภาพที่ วาดได้อย่าง สนุกสนานและ น่าสนใจผู้ฟัง สนใจเป็นส่วน ใหญ่
2 พอใช้	วาดภาพจากเรื่องได้ ไม่ชัดเจน แต่ยัง สามารถเข้าใจได้ บ้าง	ไม่มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ วาดภาพ ออกมาได้ไม่น่าสนใจ และไม่ดึงดูดคนดู	ไม่มีความประณีต ในการวาดภาพ และระบายสี ชิ้นงานสกปรก เล็กน้อย	นำเสนอภาพที่ วาดได้ไม่ สนุกสนานผู้ฟัง ไม่ค่อยสนใจ
1 ปรับปรุง	วาดภาพจากเรื่องที่ อ่านไม่ชัดเจน คนดู ไม่เข้าใจสิ่งที่วาด	ไม่มีความคิด สร้างสรรค์ในการวาด ภาพเลย	ไม่มีความประณีต ในการวาดภาพ ระบายสีเลย ชิ้นงานสกปรกมาก	นำเสนอภาพที่ วาดไม่น่าสนใจ เลย

ใบงานการตั้งคำถามและตอบคำถามจากนิทานเรื่องพระราชโองการ (งานเดี่ยว)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตั้งคำถาม และตอบคำถามจากนิทานเรื่องพระราชโองการ จำนวน 5 ข้อ

นิทานเรื่องพระราชโองการ

1. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

2. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

3. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

4. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

5. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

แบบประเมินการตั้งคำถามและตอบคำถามจากนิทานเรื่อง พระราชาใจดี (งานเดี่ยว)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

นิทานเรื่องพระราชาใจดี

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน
	เนื้อหา	ประเด็นคำถาม และคำตอบ	การเลือกใช้คำ	ความคิด สร้างสรรค์	รวม (16)
4					
3					
2					
1					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

15 -16	ดีมาก
12-14	ดี
9-11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินผลการตั้งคำถามและตอบคำถาม (งานเดี่ยว)

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	เนื้อหา	ประเด็นคำถามและ คำตอบ	การเลือกใช้คำ	ความคิดสร้างสรรค์
4 ดีมาก	เนื้อหาที่ใช้ในการตั้ง คำถามและตอบ คำถาม สมบูรณ์ มี ใจความสำคัญ ครบถ้วน	ตั้งคำถามและตอบ คำถามได้ชัดเจน ตรง ประเด็น คำถามหรือ คำตอบไม่กำกวม	ใช้คำที่สุภาพเข้าใจ ง่าย และไม่ซับซ้อน	มีความคิดสร้างสรรค์ใน การตั้งคำถามเป็นประเด็น ที่แปลกใหม่ น่าสนใจ และน่าค้นหาคำตอบ
3 ดี	เนื้อหาที่ใช้ในการตั้ง คำถามและตอบ คำถาม สมบูรณ์ มี ใจความสำคัญ ครบถ้วน เป็นส่วน ใหญ่	ตั้งคำถามและตอบ คำถามได้ชัดเจน ตรง ประเด็น เป็นส่วนใหญ่ บาง คำถามหรือคำตอบ กำกวม แต่อ่านแล้ว เข้าใจได้	ใช้คำที่สุภาพเข้าใจ ง่าย เป็นส่วนใหญ่ บางคำถามหรือ คำตอบซับซ้อน แต่ อ่านแล้วเข้าใจได้	มีความคิดสร้างสรรค์ใน การตั้งคำถามหรือตอบ คำถาม เป็นประเด็นที่ แปลกใหม่ น่าสนใจและ น่าค้นหาคำตอบเป็นส่วน ใหญ่
2 พอใช้	เนื้อหาที่สำคัญส่วน ใหญ่ไม่ถูกนำมาตั้ง คำถามหรือตอบ คำถาม	ตั้งคำถามและตอบ คำถามยังไม่ชัดเจน บาง คำถามหรือบางคำตอบ กำกวม ต้องอ่านซ้ำ มากกว่า 1 ครั้ง	ใช้คำที่เป็นภาษาพูด บางคำถามหรือ คำตอบ วกไปวนมา ต้องอ่านซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง	มีความคิดสร้างสรรค์ใน การตั้งคำถามหรือตอบ คำถามเป็นส่วนน้อย ยัง ไม่ค่อยน่าสนใจ บาง คำถามเป็นการคัดลอกมา จากเนื้อเรื่อง
1 ปรับปรุง	เนื้อหาที่ใช้ในการตั้ง คำถามและตอบ คำถาม ไม่ใช่ใจความ สำคัญของเรื่อง	ตั้งคำถามและตอบ คำถามไม่ตรงประเด็น ไม่ชัดเจน อ่านแล้วไม่ เข้าใจ	ใช้คำที่เป็นภาษาพูด คำถามและคำตอบวก ไปวนมา อ่านแล้วไม่ เข้าใจ	ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ในการตั้งคำถามหรือตอบ คำถามเลย

แบบประเมินสมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียน

ชื่อ..... ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการประเมิน			รวมคะแนน (12)
	การสรุปเนื้อหา ที่ได้จากการอ่าน	การสรุปข้อคิดและ การนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	การรับผิดชอบและ ตรงต่อเวลา	
4				
3				
2				
1				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

11-12	ดีมาก
9-10	ดี
7-8	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินสมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียน

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	การสรุปเนื้อหาที่ได้จากการ อ่าน	การสรุปข้อคิดและการ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	การรับผิดชอบและตรง ต่อเวลา
4 (ดีมาก)	สรุปเนื้อหาสำคัญในเรื่องได้ อย่างถูกต้อง ครบถ้วนดีมาก	สรุปข้อคิดและบอก ประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่าง ถูกต้อง ครบถ้วนดีมาก	บันทึกการอ่านสม่ำเสมอ ส่งงานตรงเวลา
3 (ดี)	สรุปเนื้อหาสำคัญในเรื่อง เป็นส่วนใหญ่	สรุปข้อคิดและบอก ประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นส่วนใหญ่	บันทึกการอ่านบ่อยครั้ง ส่งงานตรงเวลาเป็นส่วนใหญ่
2 (พอใช้)	สรุปเนื้อหาสำคัญในเรื่องได้ เป็นส่วนน้อย	สรุปข้อคิดและบอก ประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นส่วน น้อย	บันทึกการอ่านบางครั้ง ส่งงานไม่ตรงเวลา
1 (ปรับปรุง)	สรุปเนื้อหาสำคัญในเรื่อง ไม่ได้เลย	สรุปข้อคิดและบอก ประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้เลย	บันทึกการอ่านบางครั้ง ส่ง งานไม่ตรงเวลา ครูต้องทวง งานเป็นประจำ

ตัวอย่างหนังสือนิทานที่
ใช้ใน

ตัวอย่างหนังสือนิทานที่
ใช้ใน
.....

ตัวอย่างหนังสือนิทานที่
ใช้ใน

ตัวอย่างหนังสือนิทานที่
ใช้ใน
.....

แบบทดสอบก่อนเรียน

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก คือ ก ข ค ง ใช้เวลาในการทำ 20 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาทลงในกระดาษคำตอบ

ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง ค้างคาวเลือกพวก แล้วตอบคำถามข้อ 1-3

นิทานเรื่อง ค้างคาวเลือกพวก

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีค้างคาวตัวหนึ่งมันคิดว่าตนมีปีกเหมือนนกและมีหูเหมือนสัตว์อื่นๆ ไป

ดังนั้นเมื่อนกยกพวกไปต่อสู้กับสัตว์อื่นๆ ค้างคาวก็ขอตัว...ไม่เข้าข้างฝ่ายใดโดยทำตัวเป็นกลาง

แต่พอเมื่อพวกนกนั้นมีท่าทีว่าจะชนะ...ค้างคาวก็จะประกาศตัว และไปเข้าข้างกับฝ่ายนกทันที

ต่อมาพวกนกกำลังพลาดท่าเสียทีแก่สัตว์อื่นๆ...ค้างคาวก็ผละจากฝ่ายนกไปเข้าพวกกับสัตว์อื่นๆ

ต่อมาพวกนกต่อสู้จนใกล้จะได้รับชัยชนะ...ค้างคาวก็กลับมาอยู่กับพวกนกอีก

เมื่อนกกับสัตว์อื่นๆ ทำสัญญาสงบศึกและเป็นมิตรต่อกันสัตว์ทั้งหลายต่างก็พากันขับไล่

ค้างคาว ไม่ยอมให้เข้าพวกด้วย ค้างคาวอับอายจึงต้องไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ...และจะออกจากถ้ำไปหา อาหาร ในตอนกลางคืนเท่านั้น

(ที่มา นิทานอีสป08<http://luminos.exteen.com/20110204/entry>)

1. ค้างคาวมีปีกเหมือนสัตว์ชนิดใด

- ก. ปลา
- ข. ไก่
- ค. แมว
- ง. นก

2. ทำไมค้างคาวจึงต้องไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ

- ก. ค้างคาวต่อสู้แพ้นก
- ข. นกและสัตว์ต่างๆ ตามล่าค้างคาว
- ค. นกและสัตว์ต่างๆ รวมตัวกันขับไล่ค้างคาว
- ง. นกและสัตว์ต่างๆ กำลังต่อสู้กัน ค้างคาวจึงแอบมาหลบอยู่ในถ้ำ

3. นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดในเรื่องใดมากที่สุด

- ก. เราต้องมีความจริงใจต่อผู้อื่น
- ข. เราต้องอดทนต่อความยากลำบาก
- ค. เราต้องกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ
- ง. เราต้องน้ำใจต่อเพื่อนมนุษย์

ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง กลิ่นปากสิงโต แล้วตอบคำถามข้อ 4-6

นิทานเรื่อง กลิ่นปากสิงโต

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีสิงโตตัวหนึ่ง ด้วยเหตุผลที่มันกินเนื้อสัตว์มาก ทำให้ปากของมันมีกลิ่นเหม็น อยู่มาวันหนึ่ง มันอยากรู้ว่ากลิ่นปากของมันเหม็นแค่ไหน มันจึงเอ่ยปากถามแกะตัวหนึ่งที่เดินผ่านมาว่า “เจ้าแกะกลิ่นปากของข้าเป็นอย่างไร” แกะเมื่อดมกลิ่นปากแล้วก็ตอบไปด้วยความเชื่อว่า “กลิ่นปากของท่านเหม็นมาก” สิงโตได้ฟังแล้วโกรธและจับแกะกินเป็นอาหารทันที

สิงโตเดินต่อมาจนได้พบกับหมาป่า มันจึงถามเรื่องกลิ่นปากของมันอีก เมื่อหมาป่ารู้เช่นนั้นจึงมีความกลัวที่จะถูกจับกินก็รีบพูดป้อยว่า “กลิ่นปากของท่านหอมมาก” สิงโตรู้ว่าหมาป่าโกหกจึงตะปบหมาป่ากินเป็นอาหารอีกตัวหนึ่ง

และเมื่อสิงโตเดินมาพบสุนัขจิ้งจอก มันก็ถามคำถามเดิมอีก สุนัขจิ้งจอกได้กลิ่นคาวเลือดจากปากสิงโต

ก็รู้ทันทีว่าเกิดอะไรขึ้น มันจึงหาทางออกอย่างฉลาดและนุ่มนวลว่า “ขอโทษที่เกิดท่าน... บังเอิญข้าเป็นหัวจุกไม่ได้กลืนอะไรเลย...ขอท่านจงช่วยไปสอบถามสัตว์ตัวอื่นเถิด” สิงโตได้ฟังเช่นนั้น ...จึงเดินจากไปด้วยดี

(ที่มา <http://553011510169.blogspot.com/2015/04/blog-post.html>)

4. สิงโตชอบกินอะไรเป็นอาหาร

- ก. ผลไม้
- ข. เนื้อ
- ค. ผัก
- ง. หญ้า

5. ทำไมสิงโตจึงจับหมาป่ากินเป็นอาหาร

- ก. เพราะหมาป่าพูดความจริง
- ข. เพราะหมาป่าพูดเท็จ
- ค. เพราะหมาป่าไม่ยอมตอบ
- ง. เพราะหมาป่าวิ่งหนีไป

6. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานเรื่องนี้

- ก. ควรพูดความจริง
- ข. ควรพูดโกหก
- ค. รู้จักเอาตัวรอดอย่างมีสติ
- ง. โยนความผิดไปให้ผู้อื่นแทน

ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง นายเศรษฐีเจ้าเล่ห์กับลูกสาวชานา แล้วตอบคำถามข้อ 7-10

นิทานเรื่อง นายเศรษฐีเจ้าเล่ห์กับลูกสาวชานา

นานมาแล้ว ...มีเศรษฐีคนหนึ่งชอบใจลูกสาวชานาอยากไว้ผู้หนึ่ง เขาเชิญชานา กับลูกสาวไปที่สวนในคฤหาสน์ของเขา เป็นสวนกรวดกว้างใหญ่ที่มีแต่กรวดสีดำกับสีขาว เศรษฐีบอกชานาว่า “ท่านเป็นหนี้สินข้าจำนวนหนึ่ง แต่หากท่านยกลูกสาวให้ข้า ข้าจะ ยกเลิกหนี้สินทั้งหมดให้” ชานาไม่ตกลงเศรษฐีบอกว่า “ถ้าเช่นนั้นเรามาพนันกันดีไหม ข้าจะหยิบกกรวดสองก้อนขึ้นมาจากสวนกรวดใส่ในถุงผ้านี้ ก้อนหนึ่งสีดำ ก้อนหนึ่งสีขาว ให้ลูกสาวของท่านหยิบก้อนกรวดจากถุงนี้ หากนางหยิบได้ก้อนสีขาว ข้าจะยกหนี้สินให้ ท่าน และนางไม่ต้องแต่งงานกับข้า แต่หากนางหยิบได้ก้อนสีดำ นางต้องแต่งงานกับข้า และแน่นอน ข้าจะยกหนี้ให้ท่านด้วย” ชานาตกลง เศรษฐีหยิบกกรวดสองก้อนใส่ในถุงผ้า หญิงสาวเหลือบไปเห็นว่ากรวดทั้งสองก้อนนั้นเป็นสีดำ เธอจะทำอย่างไร? หากเธอไม่เปิด ไปความจริง ก็ต้องแต่งงานกับเศรษฐีใจโกง หากเธอเปิดโปงความจริง เศรษฐี ย่อมเสียหน้า และยกเลิกเกมนี้ แต่บิดาของเธอก็ยังคงเป็นหนี้เศรษฐีต่อไปอีกนาน ลูกสาวชานาเอื้อมมือ ลงไปในถุงผ้า หยิบกกรวดขึ้นมาหนึ่งก้อน พลันเธอปล่อยกรวดในมือร่วงลงสู่พื้น กลิ้ง หายไปในสีดำและขาวของสวนกรวดเธอมองเห็นหน้าเศรษฐี เอ่ยว่า “ขอภัยที่ข้าพลั้งพล่อก หินร่วงหล่น แต่ไม่เป็นไร ในเมื่อท่านใส่กรวดสีขาวกับสีดำอย่างละหนึ่งก้อนลงไป ในถุงนี้ ดังนั้นเมื่อเราเปิดถุงออกดูสีกรวดก้อนที่เหลือ ก็ย่อมรู้ทันทีว่า กรวดที่ข้าหยิบไป เมื่อครู่นี้เป็นสีอะไร” ปรากฏว่าที่ก้นถุงเป็นกรวดสีดำ “ดังนั้น กรวดก้อนที่ข้าทำตกย่อมเป็นสี ขาว” หญิงสาวกล่าว ชานาจึง พ้นจากสภาพลูกหนี้ และลูกสาวก็ไม่ต้องแต่งงานกับเศรษฐี ใจโกงคนนั้น

(ที่มา เรียบของคุณวินทร์ เลียววาริณ)

7. สวนในคฤหาสน์ของเศรษฐีคือสวนอะไร

- ก. สวนทรายสีขาว
- ข. สวนหินรูปทรงต่างๆ
- ค. สวนดอกไม้สีสันสดใส
- ง. สวนกรวดสีขาวและดำ

8. เพราะเหตุใด ลูกสาวชานาจึงปล่อยกรวดในมือให้ร่วงลงพื้น

ก. เพราะเธอเห็นว่ากรวดในถุงเป็นสีขาวยังสองก้อน

ข. เพราะเธอเห็นว่ากรวดในถุงเป็นสีดำทั้งสองก้อน

ค. เพราะเธอหยิบได้กรวดสีขาว

ง. เธอไม่ได้ตั้งใจแต่กรวดหลุดมือไปเอง

9. สุดท้ายแล้วลูกสาวชานาต้องแต่งงานกับเศรษฐีหรือไม่ เพราะเหตุใด

ก. แต่ง เพราะเธออยากใช้นี้ให้พ่อ

ข. แต่ง เพราะเธอชอบท่านเศรษฐี

ค. ไม่ต้องแต่ง เพราะกรวดที่เหลืออยู่ในถุงเป็นสีดำ

ง. ไม่ต้องแต่ง เพราะเธอบอกพ่อว่าเศรษฐีขี้โกง

10. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากนิทานเรื่องนี้

ก. เมื่อเจอคนเจ้าเล่ห์ เราต้องเจ้าเล่ห์กลับ

ข. การใช้นี้ให้พ่อแม่คือหน้าที่ของลูก

ค. คนมีเงินย่อมมีอำนาจมากกว่าคนอื่น

ง. จงใช้สติและปัญญาในการแก้ปัญหา

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

แบบทดสอบหลังเรียน

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

- คำชี้แจง** 1. แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก คือ ก ข ค ง ใช้เวลาในการทำ 20 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาทลงในกระดาษคำตอบ

ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง กระต่ายกับหนู แล้วตอบคำถามข้อ 1-3

นิทานเรื่อง กระต่ายกับหนู

กระต่ายผอมกะหร่องตัวหนึ่ง เดินหิวโซหาอาหารเรื่อยมาจนถึงยังเก็บข้าวโพดของชาวไร่แห่งหนึ่งกระต่ายเห็นรูปที่พวกหนู เจาะรูเอาไว้จึงมุดครูดรูเข้าไปกินข้าวโพดในยุ้งจนอ้วนป้วนและใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย อยู่ในยุ้งนานหลายวันจนตัวอ้วนพี

อยู่มาวันหนึ่งกระต่ายเงี้ยวฟังได้ยินชาวไร่คุยกันว่าจะนำข้าวโพดไปขายก็ตกใจกลัวถูกจับได้วิ่งลนลานหาทางออกจากยุ้ง " ตายล่ะ! รูที่มุดเข้าออกตรงไหนนะ? ทำไมมีแต่รูเล็ก ๆ ล่ะ พวกหนูเห็นเข้าก็พากันหัวเราะลั่นพูดว่า " โธ่เอ๊ย! เจ้ากระต่ายจำไม่ได้หรือไงว่าเจ้าลอดเข้ามาทางรูเล็กๆ คงต้องรอให้เจ้าผอมเสียก่อนจึงจะกลับออกไปได้ สะ สะ ฮ่า "

(ที่มา <http://www.muengthai.com>)

1. กระต่ายเข้าไปกินข้าวโพดในที่ใด
 - ก. ยุ้งข้าว
 - ข. ยุ้งข้าวโพด
 - ค. นาข้าว
 - ง. ไร่ข้าวโพด
2. เพราะเหตุกระต่ายจึงออกมาจากยุ้งเก็บข้าวโพดไม่ได้
 - ก. เพราะชาวไร่ปิดทางเข้าออกเอาไว้
 - ข. เพราะหนูช่วยกันปิดรูทางเข้าออกเอาไว้
 - ค. เพราะกระต่ายหาทางเข้าออกในยุ้งไม่เจอ
 - ง. เพราะกระต่ายกินข้าวโพดจนตัวใหญ่ขึ้น

3. ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องนี้คืออะไร

- ก. เราต้องรู้จักมีความอดทน
- ข. เราต้องช่วยเหลือตนเองจะได้ไม่เดือดร้อนผู้อื่น
- ค. เราต้องไม่หลงใหลในความสบายจนทำให้เดือดร้อนภายหลัง
- ง. เราต้องมีน้ำใจต่อเพื่อนมนุษย์

ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง อี๋อ่างและวัว แล้วตอบคำถามข้อ 4-6

นิทานเรื่อง อี๋อ่างและวัว

“นี่พ่อ” เจ้าอี๋อ่างตัวน้อยพูด ลูกอี๋อ่างตัวหนึ่งพอเห็นวัวเป็นครั้งแรกก็กลับมาคุยกับพ่อของมันว่า “ฉันไปเจอสัตว์ประหลาดน่ากลัวเข้าตัวหนึ่ง ร่างมันสูงใหญ่อย่างกับภูเขา มีเขabenหัว หางยาว และกีบเท้าของมันแยกออกเป็นสองกีบ” “เฮ้อ เด็กหนอเด็ก” อี๋อ่างตัวพ่อเอ่ยตอบ “นั่นมันแก้ววของชาวนาตระกูลไวท์เท่านั้น แล้วมันก็ไม่ได้ตัวโตขนาดนั้นสักหน่อย สูงกว่าพ่อแค่นิดเดียว แล้วพ่อก็ทำตัวเองให้ใหญ่กว่านี้ได้สบายๆ เลย คุณลูก” ดังนั้นมันจึงพองตัวของมันให้ใหญ่ขึ้น ใหญ่ขึ้นอีก และใหญ่ขึ้นไปอีก “ใหญ่เท่านี้ใช่ไหม?” อี๋อ่างตัว พ่อถาม “โอ้โฮ ใหญ่กว่านี้เยอะเลย” ลูกอี๋อ่างตอบ พ่ออี๋อ่างจึงพองตัวเองออกอีกครั้งหนึ่ง และถามลูก อี๋อ่างว่า เจ้าว้นั้นใหญ่เท่านี้ใช่หรือไม่ “ใหญ่กว่า พ่อ ใหญ่กว่านี้” ลูกอี๋อ่างตอบดังนั้นพ่ออี๋อ่างจึงสุดหายใจเข้าลึกๆ และพองตัวมากขึ้นและมากขึ้น ตัวของมันบวมเป่งขึ้นมาเรื่อยๆ เป่งขึ้นเรื่อยๆ แล้วมันก็พูดว่า “พ่อแน่ใจว่าเจ้าว้นะ มันไม่ใหญ่เท่า” แต่แล้วในวินาทีนั้นเองตัวพ่ออี๋อ่างก็ระเบิดออก

(ที่มา <http://www.kalyanamitra.org>)

4. สัตว์ประหลาดที่ลูกอี๋อ่างไปเจอมา คือสัตว์ชนิดใด

- ก. ควาย
- ข. วัว
- ค. เสือ
- ง. กบ

5. ทำไมตัวของพ่ออี๋อ่างจึงระเบิด

- ก. เพราะมันพองตัวจนใหญ่เกินไป
- ข. เพราะมันกินเนื้อมากเกินไป
- ค. เพราะมันหายใจไม่ออกตัวจึงระเบิด
- ง. เพราะมันโดนน้ำตัวมันจึงพองจนระเบิด

6. ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องนี้คืออะไร

ก. เราต้องรู้จักประมาณตนให้เหมาะสม

ข. เราต้องมีความพยายาม

ค. เราต้องเรารู้จักเสียสละ

ง. เราต้องรู้จักอดทน

ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง เทพารักษ์กับคนตัดฟัน แล้วตอบคำถามข้อ 7-10

นิทานเรื่อง เทพารักษ์กับคนตัดไม้

ชายตัดฟันคนหนึ่ง เข้าไปตัดฟันในป่า เผอิญเขาทำขวานพลัดตกลงไปในสระน้ำ “โฮ...โฮ...โฮ... ฉันจะอย่างไรดี ว่ายน้ำก็ไม่เป็น” ชายตัดฟันคร่ำครวญอยู่ริมสระน้ำ เพราะเขาไม่มีเครื่องมือทำมาหากินอีกเทพารักษ์ที่อยู่ใกล้ๆ อดสงสารไม่ได้ จึงปรากฏกายให้เห็น แล้วเอื้อมมือลงไปในสระน้ำ คว่ำขวานเล่มหนึ่งส่งให้คนตัดฟัน “โอ...ท่าน...นี่มันขวานทอง ไม่ใช่ขวานของข้าหรอก” ชายตัดฟันไม่ยอมรับ เทพารักษ์จึงงมขวานขึ้นมาให้อีกเล่มหนึ่ง “นี่ก็ไม่ใช่ขวานของข้า ของข้าขวานเหล็กธรรมดาท่าน ไม่ใช่ขวานเงิน” “เจ้าเป็นคนซื่อสัตย์” เทพารักษ์พูด “คนอย่างเจ้าหายาก เอ้า ข้าให้ขวานทองกับขวานเงินเจ้าเป็นรางวัลก็แล้วกัน” กล่าวเสร็จแล้ว เทพารักษ์ก็หายตัวไปคนตัดฟัน นำขวานทองและขวานเงินเดินกลับบ้าน พบใคร่อดให้ชมและเล่าว่าได้มาอย่างไร “เทวดาท่านดีใจมากเลย ข้านั่งร้องไห้อยู่ริมสระเดี๋ยวเดียวเท่านั้น ท่านก็มางมขวานให้ แล้วก็ให้ขวานทองขวานเงินแก่ข้าอีกด้วย” เพื่อนบ้านคนหนึ่ง อยากได้บ้าง จึงเข้าไปในป่า ทำทีหาฟัน แล้วก็โยนขวานของตนทิ้งลงในน้ำ “ฮือ...ฮือ...ฮือ... คราวนี้ข้าหมดทางหากินแน่ ๆ” เทพารักษ์มางมขวานให้เช่นเคย “เอ้า ขวานทองเล่มนี้ของเจ้าใช่ไหม?” “ใช่ ใช่แล้วท่าน ของข้าเอง” ชายโลภมากพูดอย่างยินดี “เจ้าคนโกงไม่น่าคบ” พูดแล้ว เทพารักษ์ก็หายตัวไปกับขวานทอง และเพื่อนบ้านคนนั้นก็ไม่ได้รับขวานที่ตกลงไปในสระคืนอีกด้วย

(ที่มา <http://xn--o3cdbi8era7aon.net/p=53>)

7. เทพารักษ์ หมายถึงคือใคร (คำถามระดับข้อเท็จจริง)

ก. ทหารผู้ปกป้องเมือง

ข. พระราชาผู้ปกครองเมือง

ค. เทวดาผู้ดูแลรักษาที่แห่งใดแห่งหนึ่ง

ง. คนตัดฟัน

8. เทพารักษ์มอบอะไรเป็นรางวัลให้แก่ชายตัดฟันคนแรก

ก. ขวานเหล็กธรรมดา

ข. ขวานเงินขวานทอง

ค. ขวานไม้

ง. ขวานเพชร

9. เพราะเหตุใด คนตัดไม้จึงได้ขวานเงินขวานทองจากเทพารักษ์

ก. เพราะเทพารักษ์ส่งสารคนตัดฟืนที่ไม่มีขวานทำมาหากิน

ข. เพราะเทพารักษ์เห็นคนตัดฟืนร้องไห้

ค. เพราะเทพารักษ์เห็นว่าคนตัดฟืนเป็นคนดี ไม่โลภมาก

ง. เพราะเทพารักษ์เห็นว่าคนตัดฟืนเป็นคนมีน้ำใจต่อเพื่อนมนุษย์

10. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานเรื่องนี้

ก. เราไม่ควรโลภมาก

ข. เราไม่ควรแข่งของคนอื่น

ค. เราต้องรู้จักให้อภัย

ง. เราต้องรู้จักมีความอดทน

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**

โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง รหัสวิชา ท 14101 รายวิชา ภาษาไทย

โรงเรียนบ้านหลังเขา อำเภอปอพลอย จังหวัดกาญจนบุรี

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบมีทั้งหมด 20 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก คือ ก ข ค ง ใช้เวลาในการทำ 40 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาทลงในกระดาษคำตอบ

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 1-6

ควายไทย

ควายไทยมีขนาดใหญ่กว่าวัวประมาณสองเท่า ควายตัวผู้ที่โตเต็มที่จะมีน้ำหนักเฉลี่ย 600 – 650 กิโลกรัม ควายตัวเมียที่โตเต็มที่จะมีน้ำหนักเฉลี่ย 400-500 กิโลกรัม ควายมีลำตัวใหญ่ ขาว ห้วมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับขนาดตัว ควายทั้งตัวผู้และตัวเมียมีเขี้ยวโค้งงอจุ่มเข้าหากันไปด้านหลัง เขาควายมีรูปร่างแบน ปลายเขาเรียว

แหลม ควายไทยมีสองสี คือควาย สีเทา หรือดำ และควายเผือกซึ่งมีสีขาวแกมชมพู

ควายเป็นสัตว์เลี้ยงที่อยู่คู่ชาวนาไทยมาช้านานตั้งแต่อดีตกาล เป็นสัตว์ที่เป็นกำลังหลักของชาวนาในการปลูกข้าวมาโดยตลอด แต่ในปัจจุบันควายถูกใช้งานน้อยลงและวิถีชีวิตเกษตรกรเปลี่ยนไปจากการใช้แรงงานควายไปใช้เครื่องจักรแทน คนไทยในอดีตมีความผูกพันกับควายโดยถือว่าควายเปรียบเสมือนสมาชิกในครอบครัวเช่นเดียวกับหมาหรือแมวของคนสมัยนี้ นอกจากนี้ ควายยังเป็นเพื่อนเล่นของเด็ก ๆ ด้วย

ควายเป็นสัตว์ที่มีต่อมเหงื่อน้อยกว่าวัว จึงถ่ายเทความร้อนออกจากร่างกายได้ไม่ดีเท่าวัว เวลาอากาศร้อน ควายจะชอบนอนแช่ปลักโคลนเพื่อเป็นการระบายความร้อนออกจากร่างกาย ถ้าควายอยู่ในบริเวณที่มีอากาศร้อนนานๆจะแสดงอารมณ์หงุดหงิด และดุร้ายจนอาจทำร้ายผู้เข้าใกล้ได้หากไม่ระมัดระวัง แต่โดยทั่วไป ควายเป็นสัตว์เลี้ยงที่เชื่องและเชื่อฟังผู้เลี้ยง จึงฝึกใช้งานได้ง่าย

(จากหนังสือเรียนภาษาไทยวรรณคดีและวรรณกรรมป.4)

1. ควายไทยมีขนาดใหญ่เป็นสองเท่าของสัตว์ชนิดใด

- ก. กวาง
- ข. ช้าง
- ค. ม้า
- ง. วัว

2. ควายไทยมีกีสี และมีสีอะไรบ้าง

- ก. 2 สี คือ สีดำหรือสีเทา และควายเผือกสีแดงแกมชมพู
- ข. 2 สี คือ สีดำหรือสีเทา และควายเผือกสีขาวแกมชมพู
- ค. 3 สี คือสีดำ สีเทา และควายเผือกสีแดงแกมชมพู
- ง. 3 สี คือสีดำ สีเทา และควายเผือกขาวแกมชมพู

3. ควายไทยมีความสำคัญอย่างไรต่อชาวนามากที่สุด

- ก. เลี้ยงไว้เป็นอาหาร
- ข. เลี้ยงไว้กินพืชในนา
- ค. เล่นไว้ดูเล่น
- ง. เลี้ยงไว้ช่วยทำนา

4. ควายแช่ปลักเพื่ออะไร

- ก. เพื่อพักผ่อน
- ข. เพื่อระบายความร้อนออกจากร่างกาย
- ค. เพื่อทำความสะอาดร่างกาย
- ง. เพื่อทำให้ร่างกายอบอุ่น

5. เพราะเหตุใด ควายจึงถูกฝึกใช้งานได้ง่าย กว่าสัตว์อื่นๆ

ก. ทนร้อนได้ดี

ข. แข็งแรงและอดทน

ค. เชื่องและไม่ดุร้าย

ง. เป็นสัตว์ที่ดุร้าย

6. ผู้เขียนเรื่องนี้มีน้ำจะวัตถุประสงค์อย่างไร

ก. เพื่อให้เรานุรักษ์ควายไทยไว้ให้ลูกหลาน

ข. เพื่อให้เราไม่ทำร้ายควายไทย

ค. เพื่อให้ชาวนาหันมาใช้ควายไถนาแทนเครื่องจักร

ง. เพื่อให้เราได้รู้ลักษณะ ความสำคัญ และอารมณ์ของควายไทย

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แล้วตอบคำถามข้อ 7-12

ทรัพยากรป่าไม้

ป่าไม้ จัดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญยิ่งต่อสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ เพราะป่าไม้มีประโยชน์ทั้งการเป็นวัตถุดิบของปัจจัยสี่ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรคสำหรับมนุษย์ และยังมีประโยชน์ในการรักษาสมดุลของสิ่งแวดล้อม ถ้าป่าไม้ถูกทำลายลง ย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมอื่นๆ เช่น สัตว์ป่า ดิน น้ำ อากาศ ฯลฯ เช่น เมื่อเผาหรือถางป่าไปแล้ว พื้นดินจะขาดพืชปกคลุม เมื่อฝนตกมาก จะชะล้างหน้าดินและความอุดมสมบูรณ์ของดินไป นอกจากนี้ เมื่อขาดต้นไม้คอยดูดซับน้ำไว้และต้านทานน้ำเวลาฝนตก น้ำก็จะไหลบ่าท่วมบ้านเรือนเสียหาย แต่พอถึงฤดูแล้งก็ไม่มีน้ำได้ดินไว้หล่อเลี้ยงต้นน้ำลำธาร ทำให้แม่น้ำมีน้ำน้อย ส่งผลกระทบต่อมาถึงระบบเศรษฐกิจและสังคม เช่น การขาดแคลนน้ำที่ใช้การชลประทาน ทำให้ทำนาไม่ได้ผลขาดน้ำมาผลิตกระแสไฟฟ้า เป็นต้น

ป่าไม้มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ การนำไม้มาสร้างเป็นอาคารบ้านเรือน และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น เฟอร์นิเจอร์ กระดาษ ไม้ขีดไฟ เป็นต้น การใช้ส่วนต่างๆ ของพืชเป็นอาหาร การใช้เส้นใยที่ได้จากเปลือกไม้มาถักทอเป็นเครื่องนุ่งห่ม และใช้ทำยารักษาโรคต่าง ๆ นอกจากนี้ ป่าไม้ยังช่วยให้เกิดความชุ่มชื้น และช่วยควบคุมสถานะอากาศ ทำให้บริเวณที่มีป่าไม้มีความชุ่มชื้น

อยู่เสมอ ฝนตกต้องตามฤดูกาล ไม่เกิดความแห้งแล้ง และป่าไม้ ยังเป็นแหล่งพักพิงและศึกษาความรู้ เนื่องจากบริเวณป่าไม้จะมีภูมิประเทศที่สวยงาม จึงเป็นแหล่ง พักผ่อนหย่อนใจได้ดี อีกทั้งป่าไม้ยังเป็นที่รวมของพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์จำนวนมาก จึงเป็นแหล่งให้มนุษย์ได้ศึกษาหาความรู้ด้วย

ปัจจุบัน ป่าไม้ถูกทำลายไปจำนวนมาก ทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศไปทั่วโลก ทำให้โลกร้อนขึ้น ดังนั้น เราจึงควรช่วยกันอนุรักษ์ป่าไม้ ดังนี้

1. ร่วมกันปลูกสร้างสวนป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่ามากขึ้น
2. ใช้ไม้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด หรือใช้ผลิตภัณฑ์จากไม้ให้เกิดประโยชน์

สูงสุด

3. เลือกตัดต้นไม้ที่มีขนาดหรืออายุที่เหมาะสม และปลูกทดแทนที่ตัดไป

(จากหนังสือเรียนภาษาไทยวรรณคดีและวรรณกรรมป.4)

7. คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค รวมกันเรียกว่าอะไร

- ก. วัตถุดิบ
- ข. ทรัพยากรป่าไม้
- ค. ปัจจัยสี่
- ง. ความอุดมสมบูรณ์

8. เมื่อนุ้ยเผาหรือถางป่า ทำให้ไม่มีพืชมาปกคลุมดิน หากฝนตกจะเป็นอย่างไร

- ก. มีน้ำขังบนพื้น
- ข. สัตว์ป่าไม่มีต้นไม้ไว้หลบฝน
- ค. ขาดต้นไม้คอยดูดซับน้ำ
- ง. ถูกทุกข้อ

9. ข้อใด ไม่ใช่ ประโยชน์ของป่าไม้

- ก. ใช้ทำเฟอร์นิเจอร์
- ข. ใช้ทำยารักษาโรค
- ค. ใช้ทำกล่องพลาสติก
- ง. ใช้ทำเครื่องนุ่งห่ม

10. ข้อใดคือ ไม่ใช่ วิธีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- ก. ไปร่วมกิจกรรมปลูกป่ากับคุณแม่
- ข. ปลาช่วยคุณพ่อรดน้ำต้นไม้หน้าบ้านทุกวัน
- ค. หนุ่มไปช่วยพ่อตัดต้นไม้ในป่าเพื่อสร้างรีสอร์ท
- ง. กวางพาเพื่อนๆ ไปร่วมรณรงค์ไม่ตัดไม้ทำลายป่า

11. ถ้าหากมนุษย์ไม่ตัดไม้ทำลายป่า จะเกิดผลคืออะไร

- ก. ป่าไม้ชุ่มชื้น ฝนตกต้องตามฤดูกาล
- ข. น้ำป่าไหลหลาก
- ค. ดินเสื่อมสภาพ
- ง. ไม่มีน้ำไว้กินไว้ใช้

12. นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากการอ่านเรื่องนี้มากที่สุด

- ก. รู้จักวิธีการตัดไม้ทำลายป่า
- ข. ได้รู้วิธีการทำไม้ขีดไฟ
- ค. ได้รู้ประโยชน์และโทษของการตัดไม้ทำลายป่า
- ง. ได้รู้จักป่าไม้

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 13-20

เรื่อง นกที่บินไม่ได้

ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ นกเพนกวินมีขนาดลำตัวสูงใหญ่ถึง 6 ฟุต แต่นกเพนกวินที่มีชีวิตเหลือรอดอยู่ในปัจจุบันมีเพียง 17 สายพันธุ์และมีขนาดใหญ่ที่สุดคือ นกเพนกวินจักรพรรดิ ซึ่งก็สูงเพียง 1 เมตร และหนักประมาณ 16 กิโลกรัมเท่านั้น

ในสมัยโบราณนกเพนกวินบินได้เช่นเดียวกับนกทั่วไป แต่ทุกวันนี้ปีกของมันมีลักษณะเหมือนพายสั้นๆ ใช้บินไม่ได้เลย การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร เหตุผลหนึ่งซึ่งฟังดูประหลาดที่เดียวก็คือ นกเพนกวิน แทบไม่มีศัตรูเลย มันอาศัยอยู่ในดินแดนใกล้โพ้นของทวีปแอนตาร์กติกาซึ่งปราศจากผู้คนที่จะมาทำร้ายมัน ดังนั้น นกเพนกวินจึงใช้ชีวิตอยู่บนบกและในน้ำได้อย่างปลอดภัยตลอดเวลา

ด้วยเหตุผลที่นกเพนกวินรุ่นแล้วรุ่นเล่าเกิดมาและตายไปโดยไม่ได้ใช้ปีกเลยปีกจึงหดเล็กลงเรื่อยๆ และแข็ง ไม่ยืดหยุ่นตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา จึงถึงปัจจุบันปีกของนกเพนกวินไร้ประโยชน์ต่อการบินอย่างสิ้นเชิง อย่างไรก็ตามนกเพนกวินได้พัฒนาเป็นนักว่ายน้ำและนักดำน้ำที่เก่งกาจ เพราะปีกของมันได้แปรสภาพ เป็นพายที่มีประสิทธิภาพสูง

นกเพนกวินได้พัฒนาผิวให้มีไขมันหนาห่อหุ้มร่างกายและช่วยปกป้องมันจากความหนาวเหน็บของแถบขั้วโลกใต้ ไขมันหนานี้เองทำให้มันถูกล่าจาก “ศัตรู” ซึ่งก็คือมนุษย์เรานั้นเองอาจถึงเวลาแล้วที่ต้องมีการออกกฎหมายคุ้มครองชีวิตนกเพนกวินก่อนที่สัตว์น่ารักนี้จะสูญพันธุ์ไปจากโลก

จาก หนังสือ 108 ของคำถาม เล่ม 10

13. เพนกวินที่มีขนาดใหญ่ที่สุดคือสายพันธุ์ใด

- ก. เพนกวินอาเดลี
- ข. เพนกวินจีนัส ฟิโกซิลิส
- ค. เพนกวินจักรพรรดิ
- ง. เพนกวินหางฟูกัน

14. นกเพนกวินอาศัยอยู่ที่ใด

- ก. ทวีปเอเชีย
- ข. ทวีปแอฟริกา
- ค. ทวีปแอนตาร์กติกา
- ง. ทวีปออสเตรเลีย

15. ในปัจจุบันเพนกวินมีขนาดใหญ่ที่สุดเท่าใด

- ก. 1 เมตร
- ข. 6 เมตร
- ค. 1 ฟุต
- ง. 6 ฟุต

16. เพราะเหตุใดปีกของนกเพนกวินจึงหดเล็กลงเรื่อยๆ

- ก. เพราะมันถูกมนุษย์ทำร้าย
- ข. เพราะปีกของมันยืดหยุ่นตลอดเวลา
- ค. เพราะไม่ได้ใช้ปีกเลย
- ง. เพราะปีกของมันมีประสิทธิภาพสูง

17. ปีกของนกเพนกวินมีลักษณะเหมือนอะไร

- ก. ใบพาย
- ข. ขวาน
- ค. ลูกฟุตบอล
- ง. ใบพัด

18. ศัตรูของนกเพนกวินคืออะไร

- ก. หมาป่า
- ข. สุนัขจิ้งจอก
- ค. นกทั่วๆ ไป
- ง. คน

19. ทำไมนกเพนกวินจึงมีไขมันห่อหุ้มร่างกาย

- ก. เพื่อป้องกันความหนาว
- ข. เพื่อป้องกันการถูกทำร้าย
- ค. เพื่อใช้หาอาหาร
- ง. เพื่อให้มันว่ายน้ำได้ไวกว่าเดิม

20. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องนี้มากที่สุด

- ก. ได้รู้รับความสนุกสนาน
 - ข. ได้รู้จักนกเพนกวินในอดีตและในปัจจุบัน
 - ค. ได้รู้วิธีการล่านกเพนกวิน
 - ง. ถูกทุกข้อ
-

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง
1					11				
2					12				
3					13				
4					14				
5					15				
6					16				
7					17				
8					18				
9					19				
10					20				

แบบสอบถามความพึงพอใจ

การเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำถามแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจ

ระดับคะแนน

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. ได้เลือกอ่านหนังสือได้ตามความถนัดแล้วความต้องการของตนเอง					
2. ได้ฝึกการทำงานเป็นทีม					
3. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ					
ด้านสื่อการเรียนรู้					
4. บทอ่านมีเนื้อหาที่หลากหลาย					
5. บทอ่านที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
6. บทอ่านที่ใช้ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็ว					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
7. ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ					
8. นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวสิตตรา ศรีहरา

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2557

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ครูสอนภาษาไทย

โรงเรียนวรรัตน์ ศึกษา นนทบุรี